ATATÜRK KÜLTÜR, DİL ve TARİH YÜKSEK KURUMU
TÜRK DİL KURUMU YAYINLARI: 822

TUVA TÜRKÇESİ SÖZLÜĞÜ

HAZIRLAYANLAR
Ekrem ARIKOĞLU – Klara KUULAR

ANKARA, 2003

5846 sayılı kanuna göre bu eserin bütün yayın, tercüme ve iktibas hakları
Türk Dil Kurumuna aittir.

Tuva Türkçesi sözlüğü / Hazırlayan Ekrem Arıkoğlu, Klara Kuular. —
Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003.

VIII, 119 s.; 24 cm.— (Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Dil Kurumu Yayınları; 822)

ISBN 975-16-1638-7

1. Sözlükler, Tuva Türkçesi I. Arıkoğlu, Ekrem (haz.) II.Kuular, Klara (haz.)

419.992 1

İnceleyen: Prof. Dr. Ahmet B. ERCİLASUN

ISBN: 975-16-1638-7

Baskı Sayısı: 1000

A2

SÖZ BAŞI

Tuva Türkçesi; Budist-Şamanist bir Türk topluluğu olan ve Moğolistan'ın kuzeyinde, Rusya Federasyonu içerisinde özerk bir cumhuriyet olarak yaşayan Tuvalar tarafından konuşulan Türk lehçesidir. Önceki yıllarda hakkında fazla bilgiye sahip olmadığımız Tuvalarla; son yıllarda gerek oradan gelen öğrenciler, gerekse Türkiye'den oraya giden insanlar vasıtasıyla tanışmaya başladık.

Tuvaların sayıları az olduğundan, daha önce hazırlanan "Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü"ne Tuva Türkçesi alınmamıştı. Ancak TİKA ve TDK iş birliğiyle hâlen yürütülmekte olan Türk lehçeleri grameri ve sözlüğü projelerinde Tuva Türkçesi de yer almaktadır. Elinizdeki sözlük; baş redaktörlüğünü E.R.TENİŞEV'in yaptığı bir komisyon tarafından hazırlanan, 1968 yılında basılan ve yaklaşık 22.000 kelimelik olan Tuvaca-Rusça sözlüğün 8.250 kelimelik bir özetidir. İçerisindeki Moğolca unsurların çokluğundan dolayı, Çuvaş ve Saha Türkçelerinden sonra, Türkiye Türkçesine en uzak Türk lehçesi olarak kabul edebileceğimiz Tuva Türkçesi metinlerinin Türkiye Türkçesine aktarılması için böyle bir sözlüğe ihtiyaç vardı. Ayrıca gerek Türkiye'de, gerekse Tuva'da Türkiye Türkçesini öğrenmek isteyenlerin faydalanacakları bir kaynak yoktu. Bu çalışmanın, Tuva Türkçesine ilgi duyan Türkiye Türklerine ve Türkiye Türkçesini öğrenen Tuvalılara faydalı olacağını umuyoruz.

Çalışmaya bizi teşvik eden Prof.Dr.Ahmet B.ERCİLASUN Beye ve emeği geçen TDK çalışanlarına teşekkür ediyoruz.

Ekrem ARIKOĞLU, Klara KUULAR

	1.Yardım. 2.İyilik. 3.Yarar. 4.Sevap.
ıavıyaa	Üstün yararlık.
ıar	Ödünç almak.
ıa	Ödünç.
ıak	Sadak, ok kılıfı.
daçır	Eşit, denk, müsavi.
	Baba, ata.
ın	1.Öç, intikam. 2.Düşmanlık. 3.Taşkınlık.
ınnajır	1.Kavga etmek, dövüşmek. 2.Yarışmak.
ınnıg	1.Coşkun. 2.Başkasına kin besleyen.
ınzırak	Hararetli, ateşli.
ır	1.Ad koymak, ad vermek. 2.Telâffuz etmek.
rgaaçal	İmrenen, gıpta eden, kıskanç.
rgaar	İmrenmek, gıpta etmek.
rgal	Gıpta, imrenme.
çurt	Ata yurt.
iye	Ebeveyn.
I.	Alt.
II.	s. En.
taar	1.Ata bindirmek. 2.Çocuğu çişe tutmak.
talır	Bitmek üzere olmak, az kalmak.
ga	gr. Hitap sözü.
ögbe	Atalar, ecdat.
	Ateş etmek.
kı	Baba ve çocukları.
töögü	Tarih.
I.	Ayı.
II.	Atış, atma.
ır	Diken diken.
ı	1.Atıcı. 2.Avcı.
uzun	1.Hayvan. 2.Hayvanî.
gaar	Böbürlenmek.
gak	Kendini beğenmiş.
	Atım, atış.
I.	1.Ayrım. 2.Bölüm.
II.	Şimdi, hemen.
ır	Ayırmak.
ırar	Bölümlenmek, ayrışmak.
düürge	Tüfek, çifte.
k	1.Ayrılmış. 2.Bozuk para. 3.Ayrım.

adış	Avuç.
adıştaar	Avuçlamak.
admiral	Amiral.
adres	Adres.
advokat	Avukat.
advokatura	Avukatlık.
aerovokzal	Hava alanı.
affiks	gr. Ek.
afgan	Afgan, Afganistanlı.
afişa	Afiş.
aforizm	Vecize, mesel, özlü söz.
afrikan	Afrikalı.
agaar	1.Hava. 2.Gök; atmosfer.
agaarlaar	Gezmek, hava almak için dışarı çıkmak.
agaarlaaşkın	Gezme, gezinme.
agar	Akmak.
agarar	1.Ağarmak, beyazlaşmak. 2.Suçlamadan aklanmak.
agban	1.Kuru çalı. 2.Çalılık.
agent	1.Acente. 2.Ajan.
agım	1.Akım, cereyan. 2.Tarz.
agitator	Propagandacı.
agitatsiya	Propaganda.
aglaar	1.Ağa sokmak. 2.Tuzağa düşürmek.
agressor	Saldırgan, mütecaviz.
agrohimiya	Zirai kimya.
agronom	Tarım uzmanı.
agronomiya	Tarım bilgisi.
agrotehnika	Tarım tekniği.
ag-şerig	Ordu.
ah	Ah!
ajaalga	Besleme, büyütme.
ajaanzıraar	Gayret etmek, çabalamak.
ajaar	Beslemek, büyütmek.
ajal	Öç, intikam.
ajam	Kıtlık.
ajamnaar	Kıtlık çekmek.
ajar I.	Açmak.
ajar II.	1.Aşmak. 2.Geçmek.
ajıg I.	Geçit.
ajıg II.	Acı.
ajıg III.	Fazla, artık.
ajıglaar	Kullanmak, faydalanmak, yararlanmak.
ajıglaaşkın	Yararlanma, faydalanma, kullanma.
ajıg-şüjüg	Acı, keder, üzüntü.

ajıgzımaar	Acımsı.
ajır	1.Acımak, ekşimek. 2.Acımak, üzülmek.
ajık I.	Açık.
ajık II.	Menfaat, yarar, fayda.
ajık-duza	Fayda.
ajık-duzalıg	Faydalı, yararlı.
ajık-orulga	Kâr, gelir.
ajıksıg	Acımsı.
ajıktaar	Ormanın ağaçsız yerlerinde yürümek.
ajıktıg	1.Kârlı, gelirli. 2.Faydalı, yararlı.
ajıl	1.İş. 2.Meslek.
ajıl-agıy	Ekonomi.
ajıl-agıyjı	Çalışkan, işine özen gösteren.
ajılçın	İşçi.
ajıldaar	Çalışmak.
ajıldakçı	1.Memur. 2.Çalışan.
ajıldaksaar	Çalışmak istemek.
ajıldıg	İşi olan.
ajılgır	Çalışkan.
ajıl-herek	1.İş. 2.Meslek.
ajıl-iş	1.İş. 2.Meslek.
ajıl-üüle	1.İş. 2.Meslek.
ajınar	Kızmak, öfkelenmek.
ajınçak	Hiddetli, sinirli.
ajır	1.Bir uçtan bir uca. 2.Üstünden.
ajırar	1.Aşırmak. 2.Geçirmek.
ajırbas	1.Bir şey değil! Önemli değil! 2.Rica ederim!
ajırımçı	1.Açlık hissi fazla olan. 2.Aç gözlü.
ajıt	Gizli.
ajıt-çajıt	Gizli, saklı.
ajıtkı	Maya.
ajıtkılaar	1.Mayalamak. 2.Ekşitmek.
ajı-töl	Çoluk çocuk, evlât.
ajıttaar	Gizlemek, saklamak.
ak	Ak, beyaz.
akademik	Akademi üyesi.
akademiya	Akademi.
ak-bora	Gri.
ak-daş	Mermer.
ak-demir	Alüminyum.

akı	1.Ağabey. 2.Amca. 3.Dayı.
akı-duñma	Kardeşler.
akışkı	Kardeşler.
ak-kızıl	Pembe.
akkord	Akort.
akkordeon	Akordeon.
ak-kök	Açık mavi.
akkreditiv	Kredi mektubu.
akkumulyator	Akümülâtör, akü.
ak-kuu	Açık gri.
akrobat	Akrobat.
aksioma	Temel önerme.
akşa	Para.
akşalaar	Para almak.
akşalıg	Paralı, parası olan.
akşır	İhtiyarlamak.
akt	Akit.
ak-taraa	Buğday.
aktıg	1.Suçsuz, masum. 2.Aklanmış.
aktılaar	1.Akitleşmek. 2.Defterden düşmek.
aktiv	Aktif, faal.
aktrisa	Aktris.
aktsent	Aksan.
aktsioner	Ortak, hissedar.
aktsiya	Hisse senedi.
aktyor	Aktör.
akula	Köpek balığı.
akustika	Akustik.
akuşyor	Doğum hekimi.
akvarel'	Sulu boya.
akvarium	Akvaryum.
ala	Ala.
alaagar	Dikkati dağılmak, başka şey düşünmek.
ala-çaygaar	Kendiliğinden.
ala-çaygaarlaar	Kendiliğinden akmak.
alaga	Çekiç.
alagadaar	Tokatlamak.
alagalaar	Çekiçlemek.
alajı	Çadır.
alalaar	1.Alacalanmak. 2.Birine diğerlerinden daha kötü gözle bakmak.
alandı	Karı erimiş yer.
alandılaar	İlk baharda kar yer yerimek.
alañzır	1.Şüphelenmek. 2.Hayret etmek.

A

a Fakat.
aa I. Aa!
aa II. Ay! Ah!
aa III. İlk süt, ağız.
aa IV. Ona.
aa-çaza Amansızca, acımasızca.
aadam Hırçın at.
aadamnaar At hırçınlaşmak.
aadañ Çıkın.
aadañnaar Çıkınlamak.
aadar Çocuğu sallayarak avutmak.
aagaylaar Boşuna inandırmak.
aajı-çañ Karakter, huy, mizaç, seciye.
aajılaar Davranmak.
aajılaaşkın Davranış, muamele.
aajılıg Karakterli, seciyeli, huylu.
aajok Çok, pek, fazla.
aak I. Kapris, sitem.
aak II. Tadı bozulma.
aaksır Tadı bozulmak.
aaktalır Ağlamak; kapris yapmak.
aal I. 1.Yurt. 2.Ev. 3.Oba.
aal II. Kişi, oğul, arkadaş.
aalaar 1.Ağlamak. 2. Bağırmak. 3.Böğürmek.
aalçı Misafir, konuk.
aalçılar bajıñı Otel.
aaldaar Misafir olmak.
aal-oran 1.Yurt. 2.Ev.
aamay Mıymıntı, pısırık.
aamaylanır Mıymıntılaşmak, pısırıklaşmak.
aan Biraz sonra, hemen değil.
aap-saap Ufak tefek.
aar I. 1.Ağır. 2.Pahalı.
aar II. Kuzey.
aarıg 1.Ağrı. 2.Hasta. 3.Hastalık.
aarıglıg Hastalıklı.
aarıgzır Kendini iyi hissetmemek.
aarıçal Hastalık meyillisi, narin, çıtkırıldım.
aarır Hastalanmak.
aarjı Kuru çökeleğe ben Tuva yiyeceği.
aartaar 1.Ağır gelmek.. 2.Ha ağırlaşmak.
aartık Yük.
aartıktaar Yüksünmek.
aarzınar I. Ağır olduğunu düşünmek.
aarzınar II. Ağrı çekmek.
aas 1.Ağız. 2.gr. Ağız.
aas-dıl Kavga; ağız kavgas
aas-dıldıg 1.Dedikoducu. 2.Ge 3.İyi konuşan.
aas-kejik Mutluluk.
aas-kejiktig Mutlu.
aaşkınar Söz vermek.
aatkış Salıncak.
aay 1.Düzen.2.Öz, esas 3.Yön.
aay-baş Düzen.
aay-dedir Ora bura.
aaylaar 1.Düzenlemek. 2.Ortadan kaldırma dürmek.
aaylıg 1.Düzenli; esaslı. 2. fazla.
aazaar Söz vermek, taahhü etmek.
aazaaşkın Söz veriş, taahhüt e
aazatpay Mıymıntı, pısırık.
abajur Abajur.
abazin Abaza.
abbreviatura Kısaltma.
abhaz Abhaz, Abhazistanl
abonent Abone.
abort Kürtaj.
abrikos Kayısı.
absolyutizm Mutlakıyet.
abstraktılıg Soyut, mücerret.
abstraktsiya Soyutlama, tecrit.
absurd Saçma, zırva.
aça Baba.
açaşkı(lar) Baba ve çocukları.
açay Baba(cığım).
açazınar Birini babası gibi kabullenmek.

KISALTMALAR

coğ.	coğrafya
ed.	edebiyat
elk.	elektrik
f.	fiil
fiz.	fizik
gr.	gramer
is.	isim
jim.	jimnastik
kim.	kimya
mat.	matematik
mit.	mitoloji
müz.	müzik
s.	sıfat
v.b.	ve benzeri
zf.	Zarf
e.	edat

SÖZLÜK HAKKINDA

Sözlük kullanılırken aşağıdaki hususlara dikkat edilmelidir:

1. Bir kelimenin birden çok anlamı varsa; en çok kullanılan üç, dört anlamı alınmıştır.

2. Kullanım sıklığı olmayan kelimelerin sadece fiil veya isim tabanı alınmıştır. Tuva Türkçesinde isimlerin çoğu -LA isimden fiil yapım eki ile fiilleştirildiğinden, sözlükte bulunamayan kelimelerin anlamı, bu ekin eklenmesi veya çıkarılması yoluyla tahmin edilebilir.

3. Fiiller mastar ekli (-Ar) şekilleriyle verilmiştir. Bu ek ünlüyle başladığından, kendisinden önceki fiil tabanının son ünsüzünün tonlulaşmış olacağı göz önünde bulundurulmalıdır: **çaş**-> ça**j**ar, **kat**- > ka**d**ar...

4. Tuva Türkçesinde; istisnaları az olan kalınlık incelik uyumu, düzlük yuvarlaklık ve tonluluk tonsuzluk uyumları vardır. Metinlerde farklı ekler almış kelimelerle karşılaşıldığında bu husus göz önünde bulundurulmalıdır.

5. Tuva Türkçesinde uzun ünlüler iki harfle gösterilir. Eserde de bu yol izlenmiştir.

6. Ünsüzlerden sonra gelen kesme işareti Rusçadan giren kelimelerin kesmeden önceki ünsüzünün ince olduğunu göstermektedir: stil', vol't vb...

7. Aktarma kelime kelime olduğundan anlamlarda tereddüde düşülebilecek durumlar, ya ikinci bir kelimeyle "kurt, kurtçuk", "bitmek, sona ermek" veya parantez içinde verilen bir açıklamayla [(at için) kötü, (hasta için) ağırlaşmak] izaha çalışılmıştır. Bazı kelimelerde ise kısaltmalar kullanılmıştır: elk. akım, gr. nokta, is. ekmek vb...

8. Kelimeler Türkiye Türkçesinin alfabetik sırasına göre dizilmiştir.

5

araga Alkollü içecek.
aragacı Alkolik.
aragalaar İçki içmek.
aragazır İçki kokmak.
aragazırak İçkici.
arahis Yer fıstığı.
aralaar Seçmek, ayırmak.
aralaaşkın Dışlama.
aralaşkak Aralıklı.
aralçaa Tırıs gidiş; rahvan.
aralıg Ekinin otlanması.
aramaylaar Ortada bırakmak, dışlamak.
aram-saar Belirsiz, açık olmayan; yetersiz.
arar Zayıflamak.
arar-dorar Zayıflamak.
arat 1.Hayvancılık yapan. 2.Ziraatçı. 3.Halk, ulus.
aray Hafiften, birazcık.
arbak Avuç.
arbaktaar Avuçlamak.
arban Oymak, oba.
arbay Arpa.
arbıdaar Çoğalmak.
arbın 1.Pek çok. 2.Fazla.
arbitr Hakem.
arbuz Karpuz.
arena Arena, meydan.
arenda Kira.
arendalaar Kiralamak.
arendator 1.Emlâkçi. 2.Kiracı.
arga I. 1.Suret, usul, tarz. 2.Kabiliyet, yetenek.
arga II. Orman.
argajır Yardımlaşarak götürmek.
argajok 1.Usulsüz. 2.İmkânsız.
argak Bez kenarı.
argalaar Avutmak.
argalıg 1.Tedbirli. 2.Becerikli. 3.Açıkgöz.
argalıg Ormanlık.
argamçı Kement, kendir, urgan.
argan Zayıf.
argastaar Bir şeyi becermek, yapabilmek.
argentin Arjantinli.
argıg 1.Örme. 2.Nakış işleme.
argıgçı 1.Nakkaş. 2.Örgücü.
argır I. 1.Örmek. 2.İşlemek.
argır II. Eskimek.
argument Delil, kanıt.
arhaizm Arkaizm, eskimişlik.
arheolog Arkeolog.
arheologiya Arkeoloji.
arhipelag Takımada.
arhitektor Mimar.
arhitektura Mimarlık.
arhiv Arşiv.
arhivteer Arşivlemek.
arı I. Dağın kuzey yamacı.
arı II. Arı.
arıg I. Temiz.
arıg II. Çalılık, fidanlık, orman.
arıglaar I. Temizlemek.
arıglaar II. Fidanlıkta yürümek.
arıır Temizlenmek.
arık 1.Ark. 2.Dere.
arıktaar Ark yapmak.
arın 1.Çehre, yüz. 2.Sayfa. 3.gr. Şahıs.
arın-nüür 1.Yüz, çehre. 2.İnsaf, vicdan.
arın-nüürlüg İnsaflı, vicdanlı.
arıskan Kuru ağaç.
arifmetika Aritmetik.
arifmometr Hesap makinesi.
aristokrat Aristokrat, asilzade.
ariya Arya.
arjaan 1.Kaynak suyu. 2.Maden suyu.
arjıl 1.Baş örtüsü. 2.Şal. 3.Havlu.
arjın Arşın. (71 cm.)
arjımak Deri matara.
arka Yapıda kemer.
armatura 1.Donanım. 2.İskelet.
armeyji Ordu mensubu.
armiya Ordu.
armyan Ermeni.
arnır 1.Keskenmek. 2.Kaldırmak.
arsenal Silâh deposu.
art Geçit.
artaar Geçitten aşmak, geçmek.
artar I. Yüklemek.
artar II. Artmak, fazladan kalmak.
arteriya Atardamar.
artı Ardı, arkası.
artık Artık, fazla.
artıktaar Birini yüksünmek, artık olarak görmek.
artınçak Yük.
artınçı 1.Leke,artık. 2.Köhne. 3.gr. Edat
artında Hatta, bile.
artış Ardıç.
artikulyatsiya gr. Boğumlama.
artillerist Topçu.
artist Sanatçı, artist.
arttaar Dağ veya geçit aşmak.
arttır Daha çok.
arzagar 1.Dişlek. 2.Çentikli.
arzayar Sırıtmak.
arzılañ Aslan.
as I. As, kakım.
as II. Az, çok değil.
asbest Asbest.
asfal't Asfalt.
askaar Aksamak.
askak Aksak.
askaktaar Aksamak, topallamak.
askañgırlaar Hafifçe aksamak.
askı 1.Askı. 2.Darağacı.
askım Hırçın at.
askır 1.Aygır. 2.Erkek hayvan.
askırlanır Huysuzluk etmek.
aspak 1.Pençe. 2.Avuç.
aspaktaar 1.Pençelemek. 2.Avuçlamak.
aspan Çekirge.
aspekt Bakış açısı.
aspirant Asistan.
aspirantura Asistanlık.
assambleya Asamble, kurul.
assenizator Lâğımcı.
assimilatsiya Benzeşme.
assistent Asistan.
assonans Asonans.
assotsiatsiya Dernek, cemiyet.
astıgır Şaşı.
astma Astım.
astmalıg Astımlı.
astra Pat çiçeği.
astronavt Astronot.
astronom Astronom, gök bilimci.
astronomiya Astronomi, gök bilimi.
aş Aç, acıkmış.
aşak-kaday Karı koca.
aşaksır 1.İhtiyar görünmek. 2.İhtiyarlamaya başlamak.
aşaktanır Kocaya varmak.
aşaktıg Kocası olan, kocalı.
aş-çem Yemek, yiyecek.
aş-çut Yiyecek kıtlığı.
aşkarar Yemek vermek, doymak.
aştaar I. Acıkmak.
aştaar II. Temizlemek.
aştakçı Temizlikçi.
aştalga Temizlik.
aştamzıraar Biraz acıkmak.
aştıg-çemnig Yemeği, ekmeği bol kimse.
aştır 1.Yalan söylemek. 2.Suçunu kabullenmek.
aştırışkın Yenilgi, kaybetme.
at I. At.
at II. Ad, isim, san.
ataka Atak, taarruz.
atakalaar Saldırmak, taarruz etmek.
ataman Elebaşı.
ateist Ateist, tanrıtanımaz
ateizm Ateizm, tanrıtanıma
atel'e Atölye.
atkaar Arka taraf.
atkaarlaar Geri geri gitmek.
atkak Çentik.
atkaktaar Çentiklemek.
atkarar 1.Ata bindirmek. 2.Yollamak.
atlas I. Atlas, harita.
atlas II. Atlas, bir tür kumaş
atlet Atlet, sporcu.
atletika Atletizm.
atmosfera Atmosfer.
atom Atom.
atomohod Atom gemisi.
attanır 1.Ata binmek. 2.Yola çıkmak.
attaş Adaş.
attaşe Ataşe.
attestat Diploma.
attestatsiya Rütbe verme; terfi.
attıg Atlı.

alarar 1.Ortaya çıkmak, görünmek. 2.Ala görünmek. 3.Uzakta ya da karanlıkta bir şey hafifçe görünmek.

alastaar Vücudu kötülüklerden temizlemek için etrafında tütsü dolaştırmak.

ala-şokar Ala, alaca.

albaaraar 1.Unutulmak. 2.Sayıklamak. 3.Kendinden geçmek, dalmak.

albaaral 1.Baygınlık. 2.Dalgınlık.

albadaar Mecbur etmek, zorlamak.

albadaaşkın Mecburiyet, zorunluluk.

albadaldıg 1.Mecburî. 2.Yükümlü, sorumlu.

alban I. 1.Hizmet. 2.Vergi. 3.Haraç. 4.Görev. 5.Gerek, lâzım.

alban II. Arnavut.

albatı Uyruk, tebaa.

albıgar 1.Bunalmak. 2.Nefesi kesilmek.

albıs 1.Deli. 2.Şeytan.

albıstaar Delirmek.

albıstıg 1.Akılsız. 2.Delirmiş.

al'binos Albino, akşın.

al'bom Albüm.

al-bot Kendi.

aldaar Aldanmak, yanılmak.

aldag Aldanış, yanılgı.

aldan Altmış.

aldar Şan, şöhret, nam, ün.

aldaraar 1.Yok olmak. 2.Kötüleşmek.

aldarjaan Ünlenmiş, şöhret kazanmış.

aldarjıır Ünlenmek, şöhret kazanmak.

aldarlıg Ünlü, meşhur, şöhretli.

aldı I. Samur.

aldı II. Altı, 6.

aldı III. Alt.

aldın Altın.

aldın-doos Tavus kuşu.

aldınnalçak Altın gibi, parlak.

ale İyi, pekâlâ, tamam.

alfavit Alfabe, abece.

algaar 1.Takdis etmek. 2.Hayır duada bulunmak. 3.Ululamak.

algebra Cebir.

algı I. Bağırma, nida.

algı II. 1.Deri. 2.Cilt. 3.Post.

algıg Geniş, enli.

algıır Genişlemek, enlenmek.

algıjar Bağnşmak, ağız kavgası etmek.

algıjı Bağırtkan, çığırtkan.

algırar 1.Bağırmak. 2.Çağırmak.

algış 1.Alkış, dua. 2.Küfürleşme, ağız kavgası.

alıksaar Almak istemek.

alımnaar Geri almak.

alın Yüz, çehre.

alır Almak.

alıs Esas, kök.

alış-beriş Alış veriş.

aliment Nafaka.

aljir Cezayirli.

allegoriya Alegori.

alleya İki tarafı ağaçlı yol.

alliteratsiya Aliterasyon.

allo Alo.

al'manah Almanak.

almaz Elmas.

altay Altay.

altaylaar Altay lehçesiyle konuşmak.

alyuminiy Alüminyum.

am Şimdi, hemen.

ama Varak, kâğıt yaprak.

amdajır Alışmak, âdet edinmek.

amdan Tat, lezzet.

amdannıg Lezzetli, tadı yerinde.

amerikan Amerikan, Amerikalı.

amfibiya Amfibi.

amgı Şimdiki.

amı Hayat, yaşam, ömür.

amı-bot Kendi.

amıdıraar Yaşamak.

amıdıral Yaşam, hayat.

amılıg Canlı, canı olan.

amır 1.Rahat, huzur. 2.Barış. 3.Kolay.

amıraar 1.Memnun olmak. 2.Mutlu olmak. 3.Sakinleşmek.

amırak Sevgili.

amırançıg Neşeli, sevinçli.

amırga Boynuzdan yapılmış boru.

amır-mendi 1.Sağlık, esenlik. 2.Selâm!

amıtan Canlı varlık.

amoral'dıg Töre dışı, ahlâk dışı.

amper Amper.

ampermetr Ampermetre.

ampula 1.Ampul. 2.Küçük tüp.

amzaar Tadına bakmak.

añ 1.Av hayvanı.2.Yırtıcı hayvan.

ana İşte!

añaa 1.Orada. 2.Oraya.

anaa 1.Şöyle böyle, normal. 2.Vasat.

anahronizm Anakronizm, çağa uymazlık.

analitiktig Analitik, çözümlemeli.

analiz Analiz, çözümleme.

analogiya Analoji, benzeşim.

ananas Ananas.

anarhist Anarşist.

anarhiya Anarşi.

anarhizm Anarşizm, düzensizlik.

anatomiya Anatomi.

anay Oğlak.

anay-haak Tırtılsı.

anay-kara Sevgili, maşuka.

añçı Avcı.

ançıg Sıkıcı, hoş olmayan.

ançıgzınar 1.Sıkılmak, bunalmak. 2.Hoş olarak görmemek.

añdarar Ters yüz etmek, çevirmek.

añdarık Ters yüz edilmiş, çevrilmiş.

andazın Pulluk.

anekdot Anekdot.

añgadaar Şaşırmak, hayret etmek.

añgagar Açık ve geniş.

angar Hangar.

añgı I. Başka, ayrı.

añgı II. Sınıf.

añgılaar Bölmek, ayırmak.

añgır Su kuşu.

angina Anjin.

angli İngiltere'ye ait.

angliçan İngiliz.

anıyak Genç.

anıyaksıg Gencimsi.

anıyaksıır Gençleşmek.

anketa Anket.

añmaar Ambar, depo.

añmaarlaar Ambarlamak, depolamak.

añnaar Avlamak.

añnaaşkın Avlama, avlayış.

añnıg Av hayvanlarının bolduğu yer.

annotatsiya 1.Özetleme. 2.Özet.

anonim Anonim.

anons 1.Anons. 2.İlân 3.Bil

ansambl' Topluluk, heyet.

antagonizm Uyuşmazlık.

antenna Anten.

antibiotik Antibiyotik.

antiteza Antitez, karşı görüş

antologiya Antoloji.

antonim Zıt anlamlı.

antrakt Antrakt, perde arası

antropolog Antropolog.

antropologiya Antropoloji.

añzak Avlanmak isteyen.

añzıg Yabanî.

añzıır Yabanîleşmek.

aorta Aort, atar damar.

apaar Olmak.

apel'sin Portakal.

apologet Savunucu.

apopleksiya Beyin inmesi.

appaar Götürmek.

apparat Aygıt, cihaz, makin

appenditsit Apandisit.

appetit İştah.

appetittig İştah açıcı.

aprel' Nisan.

aptara Sandık.

apteka Eczane.

ara Ara.

araa Vida.

araalaar Vidalamak.

araalıg Vidalı.

ara-arazında Yer yer.

araatan Yırtıcı.

araatanzıg 1.Kudurmuş. 2.Canavarca.

araatanzıır Kudurmak.

araazay 1.İri yarı. 2.Çok uzu

arab Arap.

attınar Kültretmek, sovmek.
auditoriya 1.Sınıf, dershane. 2.Dinleyiciler.
aut Aut, hariç.
ava Anne.
avaangır 1.Becerikli. 2.Zeki. 3.Anlayışlı.
avangard Öncü.
avans Avans.
avansılaar Avans almak.
avantyura Macera, serüven.
avantyurist Maceracı.
avariya 1.Trafik kazası. 2.Arıza.
avay Anne(ciğim).
avgust Ağustos.
avıra Allahım! Tanrım!
avıral 1.Kurtuluş. 2. Merhamet. 3.İhsan.
avıraldıg Merhametli.
avırarar Tüyleri dikleşmek.
avıyaas İki yüzlü, riyakâr.
avıyaastaar İki yüzlülük, riyakârlık etmek.
avıy-şavıy Çaprazlama.
avitaminoz Vitaminsizlik.
aviabaaza Hava üssü.
aviator 1.Havacı. 2.Pilot.
aviatsiya Havacılık.
aviazavod Uçak fabrikası.
avstrali Avustralyalı.
avtobaaza 1.Garaj. 2.Nakliyat.
avtobiografiya Otobiyografi.
avtobus Otobüs.
avtograf 1.El yazısı. 2.İmza.
avtomat Otomatik.
avtomatçıdar Otomatikleştirmek.
avtomobil' 1.Otomobil. 2.Motorlu taşıt.
avtonomiya Otonomi; muhtariyet; özerklik.
avtor Yazar.
avtoritet Otorite.
avtoritettig Otoriter.
avtotransport Taşıtlar.
avtovokzal Otogar.
avtozavod Otomobil fabrikası.
ay I. 1.Ay (dünyanın peyki). 2.Ay (yılın 12'de biri).
ay II. Ay!
aya Fak, tuzak, kapan.
ayaar 1.Durgun, yavaş, sakin. 2. gr. Yarı ünlü.
ayaarlaar Yavaşlamak.
aya-duzak Tuzak, kapan.
ayak 1.Fincan. 2.Kâse.
ayak-sava Kap kacak.
ayalga 1.Beste. 2. gr. Şive.
ayalgalıg Besteli.
ayan 1.Görüntü. 2.Moda. 3.gr. Ünlem.
ayañ Orman açıklığı.
ayançır Güzel, hoş görünmek.
ayançok Pek, çok.
ayan-çoruk Gezi, seyahat.
ayan-çorukçu Gezgin, seyyah.
ayannajılga 1.Uyum. 2.Kafiye.
ayannajır Uyuşmak, uygun düşmek.
ayannaşkak 1.Uyumlu. 2.Kafiyeli.
ayannıg 1.Şık. 2.Güzel. 3.Etkileyici.
ayanzıraar Nazlanmak, kırıtmak.
ayas Ayaz.
ayazır Ayazlamak.
aybı 1.Rica, dilek. 2.Sipariş, ısmarlama.
aybılaar 1.Rica etmek. 2.Sipariş etmek, ısmarlamak.
aydıñ Aydın, ay aydınlığı.
aydıñnaar Aydınlanmak.
aygadañ Alaz, açık alan.
ayıl 1.Tehlike. 2.Kaza.
ayıldıg Tehlikeli, korkunç.
ayılzınar Çekinmek, korkmak.
ayır Dirgen.
ayırañ Rengârenk.
ayıs Arıtma, temizleme.
ayıtkaar Rapor vermek.
ayıtkal 1.Rapor. 2.Tutanak. 3.Açıklama.
aylıg Aylık.
aymaaraar Korkudan sinmek.
aymak 1.Cins. 2.Bölük. 3.Oymak. 4.Sınıf.
aysberg Aysberg, buz dağı.
aytışkın Emir, direktif.
aytır 1.Göstermek. 2.İşaret etmek.
aytırar Sormak.
aytırıg 1.Soru. 2.Sorun. 3.Problem, mesele.
aytır-salaa İşaret parmağı.
ayva Ayva.
aza Şeytan, kötü ruh.
aza-muna Yalan dolan (konuşma).
azar I. Yoluun kaybetmek.
azar II. Asmak.
azar III. 1.Kiler. 2.Gölgelik.
azar IV. Gök.
azargaar Tiksinmek, iğrenmek.
azazıg 1.Küçücük, minicik. 2.Şeytansı.
azerbaydjan Azeri, Azerbaycanlı.
azı 1.Veya. 2.Yoksa.
azıg I. Azı dişi.
azıg II. Köşe.
azıg-diş Azı dişi.
azıraar Beslemek, büyütmek.
azıral 1.Evcil. 2.Yatalak.
azırandı 1.Evcil. 2.Üvey.
azırar Hapşırmak.
azıtkış Askı.
azot Azot.
azottug Azotlu.

B

baajı I. 1.Sahtelik. 2.Yalan.
baajı II. İpucu.
baajılanır Kurnazlık etmek.
baalık Belen, dağda bel.
baalıktaar Belden, tepeden geçmek.
baalıñ 1.Mine. 2.Emaye.
baar I. Karaciğer.
baar II. Gitmek, varmak.
baarı Ön, ön taraf.
baartaar Sepilemek.
baartak Tezgâh.
baartaktanır Yaslanmak, dayanmak.
baartık Önlük.
baaza 1.Baz. 2.Esas. 3.Temel.
baçıdaar 1.Hasta ağırlaşmak, nefesi kesilir gibi olmak. 2.Telaşlanmak.
baçım Acele, acil.
baçımnaar Acele etmek.
baçıt Günah.
badar 1.Batmak. 2.İnmek. 3.Akmak.
badılaar 1.Kaydetmek. 2.Oy vermek.
badılaaşkın 1.Kaydetme. 2.Oylama.
badılaldıg Kaydedilmiş, resmî.
badı-şın Doğru.
badı-şınçı Gerçekçi.
badıtkaar Doğrulamak; onaylamak.
badıtkal 1.Onaylatma, tasdik ettirme. 2.Pekiştirme.
badıtkaldıg Tasdikli, onaylı.
bag 1.Bağ. 2.Kemer. 3.Kement.
bagaj Bagaj.
bagana Sütun, direk.
baganalaar Dik hâle getirmek.
bagay Kötü, fena.
bagaytır Kötü şekilde, fena hâlde.
baglaar Bağlamak.
baglaaş Atın bağlandığı direk.
bahça Bahçe, bostan.
baja Bacanak.
bajalajır Bacanak olmak.
bajı-kurlug İşaret parmağı.
bajıñ Ev, bina.
bajıñnaar Mahkûm etmek, hapse atmak.
bak I. Kötü.
bak II. Bidon, su kabı.
bakaleya Bakkal.
bakılaar Göz atmak, bakıvermek.
bakka-sokka Baştan savma, gelişigüzel, kötüce.
baklajan Patlıcan.
baksıraar 1.Kötüleşmek. 2.Eskimek.
bak-sok Önemsiz, şöyle böyle.
baktaar I. Kötülemek, yermek.
baktaar II. Mandasına girmek.
bakteriolog Bakteriyolog.
bakteriologiya Bakteriyoloji.
bakteriya Bakteri, mikrop.
bal Balo.
bala I. 1.Sebeplenme. 2.Zarara sokma.
bala II. Grafit.
bala III. Havaneli.
balaar Silmek.
balaaş Silgi.
balalayka Balalayka.
balalçak 1.Silinmiş. 2.Karalanmış.
balans 1.Denge, balans. 2.Bilânço.
balansılaar 1.Bilânço çıkarmak. 2.Dengelemek.
balar 1.Yosun. 2.Sulu çamur.
balarlaar 1.Yosunlanmak. 2.Çamurlanmak.
baldı Balta.
baldır Baldır.
baldır-beejek 1.Kısa boylu. 2.Oğul.
baldırlaar 1.Baldırından tutmak. 2.Köpek baldırdan ısırmak.
baldırlıg Hâli vakti yerinde.
balerina Balerin.
balet Bale.
baletmeyster Bale hocası.
balıg 1.Yara. 2.Yaralı.
balıglaar Yaralamak.
balırganır Hastayım diye nazlanmak.

balıkçı Balıkçı.
balıksır Balıksı kokmak.
balıktaar Balık avlamak.
balkon Balkon.
ball 1.Derece. 2.Not, puan.
ballada Balat, üç bentlik şiir türü.
ballistika Balistik.
ballon 1.Balon. 2.İç lâstiği.
bal'zam Pelesenk.
banan Muz.
banda Haydut çetesi.
bandaj Bandaj.
banderol' 1.Kutu, paket. 2.Bandrol.
bandit Şaki, haydut.
bank Banka.
banka Kavanoz.
bankir Banker.
banknot Banknot, kâğıt para.
bankrot Müflis, batkın.
bankrottalır İflâs etmek.
bant Fiyonk, kurdele.
bar Var.
baraadaar Uzaktan görmek.
baraalgaar 1.Kendini tanıtmak. 2.Kendini adamak, hizmet etmek.
baraan I. Görünüş, görüntü, siluet.
baraan II. Mal.
baraannaar I. Ticarete gitmek, alış verişe gitmek.
baraannaar II. Uzakta bir şey görmek.
baraban 1.Davul. 2.Trampet.
barabançı Davulcu.
barabannaar Davul çalmak.
barak Baraka.
baraskan Zavallı, biçare.
barba Bavul, valiz.
barbaris Amberbaris, sarı çalı.
bardam Kibirli, küstah, kaba.
bardamnaar Kibirlenmek, küstahlaşmak.
bar'er Bariyer.
barın Batı.
barık 1.Hemen, yakın zamanda. 2.Şöyle böyle. 3.Yaklaşık.
barıktır Pek zor olmayan, yapılabilir.
barımdaa 1.Delil, kanıt. 2.Belge, doküman, şahadetname.
barımdaalaar Delillendirmek, bir esası dayandırmak,kanıtlamak
barımdaalıg 1.Delilli, kanıtlı. 2.Esaslı. 3.Temelli, bir gerçeğe dayanan.
barit Barit.
bariton Bariton.
barja Duba, mavna.
barkas Barka.
barograf Barograf, basıölçer.
barometr Barometre.
barrikada Barikat.
bas Bas.
baskaktanır Çömelmek.
basketbol Basketbol.
basketbolist Basketbolcu.
baskılajır Birbirinin üstüne basmak.
basnya Masal.
basseyn Havuz.
bastiyon Kale, tabya.
baş Baş.
başka Başka.
başkarar Yönetmek.
başkarıkçı Yönetici, idareci.
başkı I. Birinci, ilk.
başkı II. Öğretmen, hoca.
başkılaar Öğretmenlik yapmak.
baş-kızar Saç tokası.
başkir Başkurt.
başnya Kule.
baştaar Yönetmek, idare etmek.
baştak Şaka.
baştaktanır Şaka etmek.

aştalır 1.Başlanmak. 2.Ceninin başı meydana gelmek.
aştançı Lider, önder.
aştay Önce, ilk olarak.
aştaygı Birinci.
atal'on Tabur.
atareya 1.Pil. 2.Batarya. 3.Kalorifer peteği.
aton Somun ekmeği.
atsilla Kolibasil.
ay Zengin.
ayan Armonika.
aybañ Geveze, çenebaz.
aydal Durum, vaziyet, hâl, konjonktür.
aygı Bütün, hep.
aygıı Taneli çay.
ayır Zenginleşmek.
ayırgaar Zenginliğiyle övünmek.
ayırgak Zenginliğiyle övünen.
ayır 1.Bayram. 2.Kutlama. 3.Selâm.
ayırlaar Kutlamak.
ayırlal 1.Kutlama. 2.Bayram.
ayırlançıg 1.Kutluluk, mutluluk. 2.Kutlamaya değer.
ayırlıg 1.Hoşça kalınız! Allaha ısmarladık! 2.Törenle, merasimle.
ayısaakçı Sorgu hâkimi.
ayısaalga Sorgulama, ifadesini alma.
ayısaar Sorgulamak, ifadesini almak.
bayka Pazen.
baykot Boykot.
baylak Zengin(lik).
baylakşır Zenginleşmek.
baylañ Küçük balık.
baytık Bile.
baza 1.Da, dahi. 2.Ve.
bazaar Pazar, satış yeri.
bazaarlaar Pazara gitmek.
bazal't Bazalt.
bazar 1.Basmak. 2.Vurmak. 3.İşaretlemek. 4. Ütülemek.
bazar-haçı Kırkı, büyük makas.
bazar-öök Çıtçıt.

bazım Adım.
bazımça Hor görme, aşağılama.
bazımçalaar Hor görmek, aşağılamak.
bazımnaar Adımla ölçmek.
bazındırışkın Hor görme, aşağılama.
bazırar Bastırmak; örtmek.
bazırık Tepe; höyük.
bazışkın 1.Basınç. 2.Tansiyon.
bazis Temel, esas.
be I. Kısrak.
be II. Mi?
bedigeeş Sırt, tepe.
bediir Yükselmek.
bedik Yüksek, uzun.
bediktenir Yükseğe çıkmak.
beer I. 1.Beri. 2.Buraya.
beer II. Vermek.
beerleer Yaklaştırmak, yakınlaştırmak.
beg 1.Bey. 2.Kayın peder. 3.Kaym.
begemot Su aygırı.
bejeldirzi Beşi birden.
bejen Elli, 50.
bejengi Ellinci.
bek Pranga; zincir.
bekteer Prangaya vurmak, zincirlemek.
bel Bel.
beldir Kavşak.
belek Hediye.
belen 1.Kolay. 2.Hazır.
beletkeer Hazırlamak, tamamlamak.
beletkel 1.Tedarik. 2.Stoklama. 3.Hazırlanma.
bel'gi Belçikalı.
beliñneer İrkilmek, belinlemek.
bel-keş Belden aşağı.
belletrist 1.Romancı. 2.Hikâyeci.
belok 1.Yumurta akı. 2.Besin özü.
belorus Beyaz Rus.
beluga Mersin balığı.
bengal Bangladeşli.
benzin Benzin.
benzobak Benzin deposu.
benzokolonka Benzin istasyonu.
benzovoz Benzin tankeri.
berdingen 1.Sadık. 2.Candan.
beret Bere.
berge Zor, güçlük.

bergedeer 1.Zorlaşmak, güçleşmek. 2.Hasta ağırlaşmak.
bergeziner Zor olduğunu düşünmek.
berill Gök zümrüdü, beril.
berilliy Berilyum.
berimçe Yarar, fayda; iyilik.
bert Zor geçilir yer.
berten Bu sabah.
berter Sakatlamak, sakat etmek.
bertik Sakat.
bes Beze.
beseda Konuşma; görüşme; mülâkat.
beş Beş.
beş-adar Mavzer, beşli.
beş-adır Beş uçlu yıldız.
beş-beş Beşer beşer.
beşki Beşinci.
beti Önü.
beton Beton.
bezerek Eksik, noksan, yetersiz.
bezerekteer Eksik, noksan yapmak.
bezin Hatta, bile, dahi.
bıdaa Çorba.
bıdaraar Dağılmak.
bıdargay Dağılmış.
bıdır Bitlenmek.
bıgın Böğür, yan.
bıjar I. Çalkalamak, karıştırmak.
bıjar II. 1.Pişmek. 2.Olgunlaşmak.
bıjar III. Kumaş biçmek.
bıjar-dumaa Çiçek hastalığı.
bıjıg 1.Sağlam. 2.Sert. 3.Katı.
bıjıgar 1.Katılaşmak. 2.Sağlamlaşmak. 3.Sertleşmek.
bıjıglaar 1.Katılaştırmak. 2.Sağlamlaştırmak. 3.Sertleştirmek.
bıjıkçı Biçkici.
bıjılgan Pişik.
bıjındı Biçinti, bez parçası.
bıjırar 1.Pişirmek. 2.Sonuçlandırmak.
bılaar Elinden zorla almak.
bılaaş Kavga.
bılçaar 1.Bulaştırmak. 2.Kirletmek.
bılçak 1.Kirli. 2.Bulaşık. 3.Leke.

bıldaar 1.Sakınmak. 2.Kaytarmak. 3.Şaşırtmak.
bıldamık Kaytarıcı.
bılgaar 1.Sallamak. 2.Karıştırmak. 3.Karalamak. 4.Çalkalamak.
bılgaaş Karıştırıcı alet.
bılgırar At pıskırmak.
bılina Destan.
bıra Kaldıraç, manivelâ, payanda.
bırajır 1.Direnmek. 2.Gücü yetmek.
bırıstaa Versta.
bırlagar 1.Dalgalı. 2.Sallantılı.
bırlañaynır 1.Dalgalanmak. 2.Sallanmak.
bıskan Düğürcük kar.
bıstan Piston, kapsül.
bışkak Hayvanın ayak derisi.
bışkı 1.Karıştırıcı alet. 2.Piston.
bışkırar Aksırmak.
bıştak Peynir.
bıştaktalır Süt peynirleşmek.
bıştır Pişik oluşmak.
bıt Bit.
bıttaar 1.Bitlenmek. 2.Titizlenmek, itina ile yapmak.
bıttıg Bitli.
bıyırgın Küçük, ufak.
bızaa Buzağı.
bızaalaar Buzağılamak.
bızaançı Tuvalara has telli müzik enstrümanı.
bızaar Serpmek; ekmek; saçmak.
bızam Çitmik.
bızañçı Dülger, marangoz.
bızañnaar Marangozluk yapmak.
bibliografiya Bibliyografya, kaynakça.
biblioteka Kütüphane.
bibliotekar' Kütüphancci.
biçe 1.Küçük, ufak. 2.Ast.
biçeleer 1.Küçülmek; daralmak. 2.Azalmak.
biçe-salaa Serçe parmağı.

biçeziner 1.Kendini küçük saymak. 2.Azımsamak.
biçii 1.Küçük, ufak. 2.Biraz.
bidon Bidon.
bijek Bıçak.
bijekteer Bıçaklamak.
bijiir Yazmak.
bijiirgeer Utanmak.
bijik Yazı.
bijimel 1.El yazması. 2.El yazısı.
bilçişkin Bilişme, anlayış.
bildingir Açık, anlaşılır.
bildirilşkin 1.Bildiri. 2.Demeç. 3.Dilekçe.
bile Ve, ile, -la, -le.
bilek I. Bilek.
bilek II. -e kadar.
bilekteeş Bilezik.
bilet Bilet.
biletor Biletçi.
bilig 1.Bilgi. 2.Erdem. 3.Fikir.
biliirgek Kendini beğenmiş, kibirli, bilgiç.
biliksençig İlginç, enteresan.
bilinmes Uyuşuk; uyuşmuş.
bilir Bilmek.
bil'yard Bilârdo.
bilzek Yüksük.
biografiya Biyografi, hâl tercümesi.
biohimiya Biyokimya.
biolog Biyolog.
biologiya Biyoloji.
bir eves Eğer, şayet.
bir Bir.
bir-bir 1.Birer. 2.Zaman zaman, ara sıra.
bir-daa Hiç.
birde Zaman zaman, ara sıra.
biree Bir.
birgi Birinci.
biriger Birleşmek.
birja Borsa.
birman Birmanyalı.
bir-tee Eğer, şayet.
biryuza Firuze.
bis I. Biz, I. çokluk şahıs.
bis II. Ucu sivri araç, biz.
biyee 1.Eskiden, uzun zaman önce. 2.İşte o, oradaki.
biyir Fırça.

bizeer 1.Sivriltmek. 2.Kalem ucu açmak. 3.Keskinleştirmek.
bizeñ Tepe.
bizirerer 1.Yığılmak. 2.Toplanmak.
bizirgey Sık, yığın.
biznesmen İş adamı.
bizon Bizon.
blank Basılı kâğıt, evrak.
blin Blin, Rus yufkası.
blindaj Siper.
blok I. 1.Kütük. 2.Makara.
blok II. Blok, koalisyon.
blok III. Kutu, karton.
blokada Abluka, kuşatma.
bloknot 1.Bloknot, not defteri. 2.Ajanda.
bluza Blûz.
bo Bu.
boda 1.Büyükbaş (hayvan). 2.Satrançta figür.
bodaar 1.Düşünmek. 2.Çözmek.
bodagan Potuk, deve yavrusu.
bodal Düşünce, fikir.
bodalga 1.Problem. 2.Sorun, mesele.
bodamça İhtiyat, özen.
bodangır Zeki; akıllı.
bodanışkın Düşünme; fikir yürütme.
bodarar 1.Yayılmak. 2.Çoğalmak. 3.Üremek.
bodavıje Bence, fikrimce.
bodu Kendi.
bogda Tanrı, İlâh, Burkan.
bojaa Liken hastalığı.
bojañnaar 1.Titremek. 2.Sallanmak.
bojañnaaş 1.Titreme. 2.Sallanma.
bojulaar Hızlandırmak, çabuklaştırmak.
bojuu Hızla, çabucak.
bojuur Doğurmak.
bok Çöp, süprüntü.
boks Boks.
bok-sak Çer çöp, Süprüntü.
boksit Boksit, korindon.
boksyor Boksör.
boktara Tanrım!
bo-la 1.İşte! Bu kadar! 2.Daima.
bolaa Yakın.

bolat Çelik.
bolbaazın Mükemmel, eksiksiz.
bolbas Yasak.
bolbazıraar Mükemmelleşmek.
bolçaar 1.Buluşmak. 2.Randevulaşmak.
bolçag 1.Randevu. 2.Buluşma.
bolçukçu 1.Koruyucu. 2.Avukat. 3.Savunucu, taraftar.
bolgaanır Yavaşlamak, dikkatli olmak.
bolgaar Buyurmak.
bolgan Her.
bolgançok Daima, her zaman.
bolgar Bulgar.
bolgaş 1.Ve, ile. 2.Sonra.
bolgay Ki, ne de olsa.
bolid Gök taşı, meteor.
bolur Olmak.
boluuşkun Olay, vakıa, hâdise.
bomba Bomba.
bombalaar Bombalamak.
bombalakçı Bombacı.
boo Tüfek.
boodal 1.Tane, adet. 2.Buket.
boodalga Atış.
boogdaar 1.Engel olmak. 2.Yolunu kesmek.
boolaar Ateş etmek.
boom Uçurum, yar.
boo-moñgu Ateşli silâh.
boop-tur Peki, tamam.
boor I. 1.Boğmak. 2.Bağlamak. 3.Bent çekmek.
boor II. Her hâlde, galiba.
boorzak Milli yemek türü.
boos Gebe.
boostaa 1.Boğaz. 2.Girtlak.
booşkun Düğüm.
boova Börek, çörek.
boozaar Döllenmek, gebe kalmak.
boozadılga (Hayvan) dölleme.
bopugur 1.Yuvarlak. 2.Şişman.
bopuk Patik.
bopuyar 1.Yuvarlaklaşmak. 2.Semirmek.
bor Bor elementi.
bora Gri.
boraan Bora.

boraar 1.Kirletmek, pisletmek. 2.Örtmek, kapamak.
bora-hirilee Serçe.
bora-hökpeş Serçe.
boralgak Girdap, anafor.
borañ Boran.
borastaar Baştan savmak, gelişigüzel yapmak.
borbaana Yumru.
borbak 1.Yuvarlak, toparlak. 2.Sadece. 3.Adet, tane.
borbaktaar Yuvarlaklaştırmak.
borbañnaar Yuvarlanmak.
borbayar Yuvarlaklaşmak.
borbuyak Şirden.
borşç Borç, sebze çorbası.
bort Borda, kenar, yan.
borta 1.Burası. 2.Burada.
bortuk Tümsek.
borzañ Çıkıntı, kabartı.
bos Suna.
boskuur 1.Sarmak. 2.Askıya almak.
boston Boston kumaşı.
boş 1.Boş, serbest. 2.Sallantılı, dayanıksız.
boştaar Serbest bırakmak.
boştunar (Hayvan) yerinden boşanmak.
bot 1.Kendi. 2.Bekâr.
botanika Botanik.
bot-bodu Kendileri.
bot-erge Bağımsız, özgür.
botinka Bot, ayakkabı.
bot-namdar Otobiyografi.
bot-öörediIge Açık öğretim.
botsman Ostromo.
bot-şügümçülel Otokritik.
bottañ Yalnız.
bottanır 1.Gerçekleşmek, yerine gelmek. 2.Cenin oluşmak.
bot-tıvıngır 1.Amatör sanatçı. 2.Girişken.
bottug 1.Önemli, mühim. 2.Gerçek, hakiki. 3.Etkili, aktif.
bot-ündürüg Bağış.
bot-üne Maliyet.
boyar Rus soylusu.
boydus Tabiat, doğa.

bozaga Paspas.
bödey Küçük ev.
bödüün 1.Sade, açık. 2.Basit. 3.Saf.
bödüünçüür 1.Sadeleşmek. 2.Basitleşmek. 3.Saflaşmak.
bögün Bugün.
bökpek 1.Demet, buket. 2.Yığın.
böle-haara Kucaklama.
böler 1.Toplamak. 2.Yığmak.
bölgeet 1.Ayrı. 2.Tek. 3.Münferit.
bölgüm 1.Bölüm. 2.Grup. 3.Dernek.
bölügleeşkin Gruplandırma.
bölüglel gr. Grup.
bölükteer Gruplara ayırmak
bömbük 1.Balon. 2.Top. 3.Yuvarlak.
bömbükteer Top oynamak.
bömbürzek Yer yuvarlağı, küre.
bööldeer Döndürmek.
bööskün Tıkama, kapatma.
bööskünneer Tıkamak, kapatmak.
böpügür Şişman, semiz.
böpüyer Şişmanlamak.
börт Börk.
börü Kurt.
börzek Kurt yavrusu.
böske Kılıf, kın.
böskek Kuş göğsü.
bözür 1.Benek. 2.Çil.
bözürlenir 1.Beneklenmek. 2.Çillenmek.
brak Kusurlu, özürlü mal, ıskarta.
brezent Yelken bezi, tente.
brigada Ekip, takım, grup.
brigadir Ekip başı, grup şefi.
brilliant Pırlanta, elmas.
brom Brom.
bronevik 1.Zırh. 2.Zırhlı.
bronhiler Bronşit.
bronhit Bronş.
broşyura Broşür.
bryukva Tarla şalgamı.
budaar 1.Karıştırmak. 2.Şaşırtmak.
budalçak 1.Karışık, düzensiz. 2.Belirsiz.
buddizm Budizm.
buduk I. 1.Boya 2.Mürekkep.
buduk II. 1.Dal. 2.Budak.
budulgaazın Düzensizlik, karışıklık, nizamsızlık.
buduur Boyamak.
bufer Tampon.
bufet Büfe.
buga I. Boğa.
buga II. Kanal, ark.
buga-balık İzmarit balığı.
buhgalter Muhasebeci, sayman.
buhgalteriya Muhasebecilik.
bujar 1.Alçak, iğrenç, kepaze. 2.En, çok.
bujartaar İğrençleşmek, kepazeleşmek.
bujurgançıg Sinirlendirici, öfkelendirici.
bujurgançıgal Sinirli, öfkeli, hiddetli.
bujurganır Sinirlenmek, öfkelenmek, hiddetlenmek.
buk Şeytan.
bukinist Sahaf.
buksir Yedekleme.
bukşuraar 1.Şeytanlaşmak. 2.Kötüleşmek.
buktalır Şeytanlaşmak, içine kötü ruh girmek.
bukulaar Dırdırlanmak.
bulak Pınar, bulak.
bulan Mus (geyik).
bulçuk Çıkık.
bulçuur (Organ) çıkmak .
bul'dozer Buldozer.
bulgaar I. Karıştırmak.
bulgaar II. Telâtin deri.
bulka 1.Francala. 2.Çörek.
buloçnaya Ekmek dükkânı.
buluñ Köşe.
bulut Bulut.
bul'var Bulvar.
bunker Depo, kömürlük.
bur 1.Burgu, delgi. 2.Sonda.
bura Boraks.
burarar Saçı ağarmak.
burgan Tanrı, İlâh.
burgançur İlâhlaşmak, tanrılaşmak.

burgannaar Ölmek.
burguraar Duman kıvrılarak yükselmek.
burjuaziya Burjuvazi.
burka Kepenek, çoban üstlüğü.
burun 1.Ön. 2.Önceki.
burunduk Burunluk.
burungaar 1.İleri. 2.İleriye.
burungu 1.Önceki. 2.Geçen.
buruu Suç, kabahat.
buruudaar Suçlanmak.
buruudadıkçı Savcı.
buruulug Suçlu, kabahatli.
buruur Direnmek.
buruuzunar Suçu kabul etmek.
buryat Buryat.
bus Pus, buhar.
bustaar I. 1.Böğürmek. 2.Ağlamak.
bustaar II. Buharla kaynatmak, pişirmek.
bustug Buharlı, puslu.
bustungur Dayanıksız; çürük.
buşkuuraar İhtiyarlamak, kocamak.
buşlat Denizci ceketi.
but Ayak.
buterbrod Sandviç.
buttaar Ayağından tutmak.
buugar Üzülmek, azap çekmek.
buu-haa Aceleyle, gelişigüzel.
buur Erkek mus geyiği.
buura Erkek deve.
buuraar İflâs etmek, batmak.
buural İflâs, batma.
buurul Kır renkli.
buy Şamandıra.
buyan İhsan, iyilik, hayır, yarar.
buyannıg Hayırlı, yararlı.
buybol Manda, camız.
buzar 1.Bozmak. 2.Kırmak. 3.Yarmak.
buzuk 1.Bozuk. 2.Kırık.
buzundu 1.Parça. 2.Kırıntı. 3.Enkaz. 4.Yığıntı.
buzur Liken hastalığı.
buzuraar Cızırdamak.
buzurar 1.İnkâr etmek. 2.Kandırarak ele geçirmek.
buzurnugar Nefesi kesilmek, bunalmak.
buzurukçu 1.Münkir. 2.Dolandırıcı.
buzut 1.İnkâr. 2.Dolandırıcılık 3.Kandırma.
buzuur Saklanmak, gizlenmek.
büder Gerçekleşmek, yerine gelmek.
büdümçe Sonuç.
büdümel 1.Madde. 2.Tabiî, doğal.
büdün 1.Bütün. 2.Tam. 3.Dolu, boş olmayan.
büdüngür Hızla gerçekleşen, çabucak yerine gelen.
büdünneer Seçmek, iyilerini ayırmak.
büdürükçü Yapıcı.
büdürülge 1.Tesis, işletme. 2.Yapma, ifa.
büdürüür Kaymak, kayıp kurtulmak.
büdüş Yapı, bünye.
büdüü 1.Giz, sır. 2.Arife.
büdüülük Gerici.
büger 1.Sarmak. 2.Bükmek.
bügü Bütün, hep.
bük 1.Çukur. 2.Girinti.
büldeger Gözleri yaşlı.
büldeyer (Gözler) yaşarmak.
büleen Ilık su.
büleer Su ılımak.
bülgürer Püskürmek.
bülürerer (Işık için) mat, donuk yanmak.
bülürgey (Işık için) mat, donuk.
bülürtüñ 1.Donuk, sönük. 2.Renksiz.
bürgeelel Çevre, muhit.
bürgeer 1.Çevrelemek. 2.Kucaklamak, sarmak.
bürgeg (Hava için) kapalı, bulutlu.
bürgüt Kartal.
bürlür 1.Buruşmak, kırışmak. 2.(Bebek) ölmek.
bürü I. Yaprak.
bürü II. 1.Hep. 2.Tam. 3.Her.
bürüjer Buruşmak, kırışmak.

bürün Tüm, tam, tamamen.
bürünçüder 1.Doldurmak. 2.Tamamlamak.
bürüşkek Buruşmuş, kırışmış.
bürütkeer 1.Anket yapmak. 2.Kaydetmek.
bürütkekçi Kayıt memuru.
bürütkel 1.Anket. 2.Sayım. 3.Kayıt.
bürüür Bürümek.
büşkügür Beli bükülmüş, kambur.
büşkük Kambur.
büşküyer Kamburlaşmak, beli bükülmek.
bütkür Tüm, tam, tamamen.
bütpes 1.Yabancı, uzak. 2.Gerçekleşemez.
büüle Diş eti.
büürek 1.Böbrek. 2.Parmak ucu.
büürektelir Tomurcuklanmak.
büüze Dükkân.
büzeelel Muhasara, kuşatma.
büzeeleer Kuşatmak, muhasara etmek.
büzüredilge Vekâletname.
büzüreer 1.İnanmak; itimat etmek. 2.Emin olmak.
büzürel İnanç.
byudjet Bütçe.
byulleten' Bülten, bildiri.
byulleten'neer 1.Sevk almak. 2.Rapor almak.
byuro Büro.
byurokrat Bürokrat.
byurokratiya Bürokrasi.
byurokratizm Bürokrasi, kırtasiyecilik.
byrukratsıg Bürokratik.
byust Büst.

Ç

ça Yay.
çaa I. 1.Yeni. 2.Az önce, henüz.
çaa II. Çok, gayet, sağlamca.
çaa III. Savaş.
çaa IV. Tamam! Öyle! Peki!
çaagay 1.Bol, bereketli, zengin. 2.Leziz, güzel, iyi.
çaagayjıdılga Bayındırlık, mamurlaşma.
çaagayjır Bayındırlaşmak, mamurlaşmak.
çaajıgar Evcilleşmek, uysallaşmak.
çaak I. Gövde, çerçeve, kasnak.
çaak II. Yanak.
çaalaar Fethetmek, zapt etmek.
çaan Fil.
çaar I. Yaymak, sürmek.
çaar II. Yağmak.
çaar III. (Hayvanda yara için) açılmış.
çaaraar Hayvanın sırtında yara açılmak.
çaargaar Sezmek, hissetmek.
çaartıkçı Yenilikçi, çağdaş.
çaartılga Modernleştirme, geliştirme, reform.
çaaskaan 1.Yalnız, tek. 2. Yalnız başına, tek başına.
çaaskaanzıraar Yalnızlık çekmek, kendini yalnız hissetmek.
çaaskaanzırgay Yalnızlık çeken.
çaaş (At için) uysal.
çaaşkın I. Yağlama, yağ sürme.
çaaşkın II. Yağış.
çaat Liken.
çaava Yenge.
çada 1.Merdiven. 2.Basamak, kademe, merhale, aşama.
çadaar -ememek.
çadag I. Çalı, bodur bitki.
çadag II. Yaya.
çadagan Kanuna benzer müzik aleti.
çadagay 1.Açık. 2.Seyrek.
çadag-şanak Kızak.
çadag-terge Bisiklet.
çadag-tergeji Bisikletçi.
çadapçok Belki, olabilir.
çadar 1.Sermek, yaymak, döşemek. 2.Kurutmak.
çadavas Belki, olabilir.
çadıg Paspas, halı.
çadıgar 1.Kaynaşmak, kaynamak. 2.Sağlamlaşmak.
çadır Çadır, alaçık.
çag İç yağı.
çagaa Mektup.
çagaalajılga Mektuplaşma.
çagdaar Yaklaşmak, yanaşmak.
çagı I. Direk, sütun.
çagı II. Kürk, gocuk.
çagıdıkçı Abone.
çagıg 1.Sipariş, ısmarlama. 2.Talimat, yönerge.
çagır I. 1.Ismarlamak, sipariş etmek. 2.Abone olmak. 3.Talimat vermek.
çagır II. Sürgü kolu.
çagılga Abone olma.
çagırar 1.Tâbi kılmak, emrine almak. 2.İdare etmek, yönetmek.
çagırga 1.Tâbi kılma. 2.Egemenlik, hâkimiyet, iktidar.
çagırıkçı Yönetici, idareci.
çaglak 1.Sığınak, barınak. 2.Yağmurluk. 3.Ev bark.
çaglanır Yağlanmak, yağ bağlamak.
çajar 1.Saçmak, yaymak. 2.Ekmek, serpmek, dökmek. 3.Püskürmek.
çajıgar Nazlanmak.
çajıñ Mükâfatını görme.
çajırar 1.Saklamak, gizlemek. 2.Kapamak.
çajıt Sır, giz.
çakpa Balık yüzgeci.
çakpıl 1.Evsiz barksız, sahipsiz. 2.Resmi olmayan.
çalaar Davet etmek, çağırmak.

çalalga Davet, çağrı.
çalama Ağaca bağlanan bez.
çalañ Katışıksız, doğal, saf.
çalaraar 1.Plâsentanın gelmesi. 2.Güneş, ay tutulmasının sona ermesi.
çalbarır 1.Yalvarmak, dua etmek, dua okumak. 2.Tapınmak.
çalbıştalır Tutuşmak, ateş almak, parlamak.
çalça Hizmetkâr, uşak.
çalçık Taşkınlık, gürültü patırtı, rezalet, skandal.
çaldanır I. Sakınmak, kaçınmak, çekinmek.
çaldanır II. At yelelenmek.
çalgaa 1.Tembellik, üşeniklik, haylazlık, uyuşukluk. 2.Tembel, haylaz, uyuşuk, miskin.
çalgaaraar Tembellik etmek, üşenmek, haylazlık etmek.
çalgıg Dalga.
çalgıglançak Dalgalı.
çalgıglanır Dalgalanmak.
çalgır Dalgalanmak.
çalgın 1.Kanat. 2.Yelken. 3.Kızak kolu.
çalgıyak Tencere, tabak.
çalgıy-paş Tencere, tava.
çalı Genç.
çalıtkaar 1.Gençleşmek. 2.Yaşından genç göstermek.
çalım Kaya.
çalımçok Akılsız.
çalın Yalım, alev.
çalınnalır Yalımlanmak, alevlenmek.
çam Su üzerinde çöp, süprüntü.
çamaar Yamamak, yamalamak.
çamaşkı Yama.
çambı-dip Dünya.
çamdıgır 1.Eğri, yamuk. 2.Aksak.
çamdık Bazı, kimi.
çamdıkta Ara sıra, arada bir, bazen.
çamdıyar 1.Eğilmek. 2.Aksamak.
çamık Sürgü kolu.
çamırık Yıkık, çökük.
çañ 1.Huy, seciye, karakter. 2.Âdet, alışkanlık.
çan Yan, yakın.
çanagaş Çıplak, çırılçıplak.
çanar 1.Dönmek, geri gelmek. 2.Göçmen kuş.
çañçaar Küfretmek, sövmek.
çançarar Kırmak, parçalamak.
çañçıgar Alışmak, âdet edinmek.
çançık Tütün kesesi.
çañçıl Alışkanlık, âdet, gelenek, töre.
çañçılçır Âdet olmak, gelenekleşmek.
çandaş Eğri, yamuk; aksak.
çandır Karavana, tutturamama.
çañgı Yankı.
çañgılanır Yankılanmak.
çañgıs Bir, tek, yalnız, yegâne.
çanıı Bileği taşı.
çanır Bileğilemek.
çañnık Yıldırım.
çannır Yalvarmak.
çapsar Ara, fasıla, teneffüs.
çaptaar Hayranlıkla seyretmek.
çaptançıg Sevimli, cana yakın, sıcak kanlı.
çaptır Dağılmak, yayılmak.
çar I. 1.Tabaka, kat. 2.Yele.
çar II. Toprak set, evlek.
çaraa I. Aft.
çaraa II. Salya.
çaraa-çeçen Kirpi.
çarar 1.Yarmak, ayırmak. 2.Harcamak.
çaraş 1.Güzel. 2.Yakışıklı.
çaraş-añ Samur.
çarba Yarma, dövme, den.
çarbır Suçlamak, suç bulmak, kabahat yüklemek.
çardıgar Oyalanmak, aklı başka bir şeye gitmek.
çargaş Tüyü dökülmüş.
çargı 1.Yargı. 2.Dava.
çargılajır Davalaşmak, yargıya gitmek.
çarı Erkek geyik veya deve.
çarıça Satılık.
çarıgdaar Harcamak, sarf etmek.

çarır Harcamak, sarf etmek.
çarık 1.Yarık, çatlak. 2.Taraf, yaka.
çarılga 1.Harcama, sarfiyat. 2.Hademe, müstahdem.
çarım Yarım.
çarın Kürek kemiği.
çarınçı Kürek kemiğiyle fala bakan kimse.
çarış Yarış.
çarjaar Hafif donmak.
çarjalajır Konuşmaya müdahale etmek.
çarjalaştır 1.Müdahale. 2.Karışıklık.
çarjañ Hafif donmuş.
çarjımar 1.Utanmak, sıkılmak, çekinmek. 2.Umudunu kesmek.
çarjınçıg 1.Küçücük, minicik. 2.Saf, safdil. 3.İğrenç.
çarjır Yarışmak.
çarlaar Beyan etmek, bildirmek, ilân etmek.
çarlakçı Sunucu, takdimci.
çarlal İlân.
çarlışkın Boşanma, ayrılma.
çart 1.Sağlam. 2.Akıllı.
çartı Yonga.
çartık Yarım, yarı.
çartıktaar Yarıya bölmek.
ças I. Yağış.
ças II. Tombak.
ças III. İlkbahar.
çaskaar 1.Alkışlamak, el çırpmak. 2.Sille atmak. 3.Hırsızlamak, çalmak.
çaskam I. Sığ tabak.
çaskam II. Irmak, nehir gözü.
çaskarar 1.Hafifletmek. 2.Düzeltmek.
çaskı Yarasa.
çaskızır Kışın hava yaz gibi olmak.
çassıdıg Okşayış, güler yüz gösterme, şefkat.
çassıg Nazlı.
çassır Sokulmak, yaklaşmak.
çastaar Yağmak.
çastışkın Patlama.
çastır Patlamak.
çastırıg Hata, yanlış.
çastota Sıklık, frekans.
çaş I. Saç.
çaş II. 1.Bebek. 2.Fidan.
çaş III. Yaş, kuru olmayan.
çaşkannaar Savurmak, dağıtmak, saçmak.
çaşpaa Dalkavuk.
çaşpan 1.Pelin, ak pelin. 2.Yabani ot, ayrık.
çaşpık Sokulgan, munis.
çaştaar 1.Dağılmak, yayılmak, saçılmak. 2.Alevlenmek. 3.Düşmek.
çaştançı 1.Kıvılcım, şerare. 2.Parıltı, ışıltı.
çaştınar Saklanmak, gizlenmek.
çat 1.Yağmur duası. 2.Yardımıyla yağmur yağdırıldığına inanılan taş.
çatkış 1.Alçı. 2.Alçıya alma.
çatpagar Çatal boynuz.
çattılçak Yayılmış, dağılmış.
çavak Apış arası, perine.
çavana Dalak.
çavıdak Çıplak at.
çavıldak Süsen çiçeği.
çavıldır Baştan başa, aralıksız.
çavırlır 1.Konmak. 2.Susmak, sesini kesmek. 3.Dinmek.
çavıs 1.Alçak, basık, kısa. 2.Düşük.
çavızaar 1.İnmek. 2.Seviyesi düşmek.
çavızaaş Çukurluk.
çay I. Yaz.
çay II. Zaman, vakit.
çayaa But.
çayaaçı Ateş.
çayaakçı Yapıcı, yaratıcı.
çayaan İstidat, yetenek, kabiliyet.

çayaar Yapmak, yaratmak, vücuda getirmek.

çayar I. 1.İftira etmek. 2.Yıkmak, devirmek, düşürmek.

çayar II. Sallamak.

çaygaar I. Sallamak, yaylandırmak.

çaygaar II. 1.Kendiliğinden, tabiî, tabiî olarak. 2.Gayriihtiyarî, istemeden.

çaygılar 1.Tereddüt etmek. 2.Sapmak. 3.Kaçınmak.

çaygılçak Tereddütlü.

çayık I. Eğri.

çayık II. Sağanak.

çayın I. Yaz(ın), bahar.

çayın II. Işıltı, parıltı, pırıltı.

çayındı Buzluk alan içinde sulu yer.

çayınnalçak Parlak, mükemmel.

çayır 1.Kalaylama. 2.Nikelâj.

çayka Martı.

çaylaar 1.Çekilmek, uzaklaşmak, ayrılmak. 2.Vazgeçmek. 3.Vermek, bırakmak. 4.Kaçmak. 5.Atlatmak. 6.Kurtulmak.

çaylag 1.Yaylak. 2.Yazlık.

çaylanır Serbestleşmek, boş zamanı olmak.

çaylıg 1.Boş, serbest. 2.Elden gelir, yapılabilir, mümkün.

çazaar I. Enemek, hadım etmek.

çazaar II. 1.Yontmak, rendelemek. 2.Sıvamak. 3.Sıvazlamak.

çazaar III. Yönetmek.

çazadak Çalımlı, endamlı, mevzun.

çazag Yazlık.

çazaglıg Şose.

çazak Hükûmet.

çazalga Tashih, düzeltme.

çazalır İyileşmek, normalleşmek.

çazamıktaar Yatıştırmak, teskin etmek, dindirmek.

çazanıkçı Marangoz, dülger, doğramacı.

çazar I. 1.Yanılmak, hata yapmak. 2.Vuramamak, isabet ettirememek.

çazar II. Çözmek, paketi açmak.

çazarlaar 1.Karıştırmak, alt üst etmek, dağıtmak. 2.Köpek, kurt parçalamak..

çazıg Yanlış, hata.

çazıgar 1.Yatışmak, sakinleşmek. 2.Alışmak.

çazıldıg Ağırbaşlı, disiplinli, kendini bilir.

çazık 1.Sevimli, samimî, güler yüzlü, lâtif. 2.Açık.

çazın Baharda.

çazıy Aç göz, tamahkâr, doymaz.

çe Hadi! Haydi! Mi?

çeçeergeer Güzel konuşmasıyla övünmek.

çeçek Çiçek.

çeçekteliişkin 1.Çiçeklenme. 2.Gelişme.

çeçen I. 1.Beliğ, belâgatli. 2.Şaşmaz.

çeçen II. Çeçen.

çeçençider Belâgatli anlatmak.

çeçevitsa Mercimek.

çeden Yetmiş.

çeder I. 1.Ulaşmak, kavuşmak, yetişmek. 2.Yetmek, kâfi gelmek.

çeder II. Tutup götürmek.

çedi Yedi.

çedig Tutup götürme.

çedi-haan Büyük Ayı, Yedigir.

çediişkin Başarı, muvaffakıyet.

çedimçe 1.Başarı, muvaffakıyet. 2.Refah, huzur.

çedir Kadar.

çedirilge Getirme.

çeek Kaplama, kenar çekme, şeritleme.

çeeli 1.Ödünç. 2.Kredi.

çeen Yeğen.

çeer 1.Ödünç almak. 2.Kredi almak.

çeerbi Yirmi.

çeeren Ceren, ceylân.

çeergen Yonga.

çeeşkin Ödünç alma, borçlanma.

çegey 1.Kıt, cüz'i, seyrek. 2.Cılız.

çeh Çekoslovak.

çeje Kaç? Ne kadar?

çejer Çözmek.

çek Çek.

çekpe Kutup porsuğu.

çel Yele.

çelbiir Dalgalanmak.

çelbiner Soğuk almak, üşütmek.

çele Buzağı bağı.

çeleeş Gök kuşağı, eleğimsağma, ebem kuşağı.

çeleeştelçek Gök kuşağı renginde.

çeler Tırıs gitmek.

çem 1.Yemek, aş. 2.Yem.

çemdiyer Eğilmek.

çeme Sitem, serzeniş.

çemgerer 1.Yemek vermek, beslemek. 2.Yem vermek, yemlemek.

çemgerikçi Besleyen, yedirici.

çemgir Besleyici, gıdalı.

çemirer Kırıp koparmak, kırmak.

çemiş 1.Çekirdek. 2.Yem, yemek.

çemişçider Gübrelemek.

çemişçidilge Gübreleme.

çemneer I. Kabarmak.

çemneer II. Yemek almak, yemek bulmak.

çemnenilge Besleme, gıda verme.

çemnenir f. Yemek, beslenmek.

çemodan Bavul, valiz.

çempion Şampiyon.

çemzek Erzak.

çemzig Besleyici, gıdalı.

çeñ Yen.

çeñge Yenge.

çep İp, urgan.

çepsegleniişkin Silâhlanma.

çepsek 1.Top (silâh). 2. Âlet.

çer Yer.

çer-bajıñ Toprak ev.

çer-çer Mahallî, yöresel, yerli

çerge Derece, kategori, sınıf

çergeleşkek Paralel, koşut, muvaz

çergeleştir Paralel olarak, koşut olarak, muvazi olarak

çergelig Benzeri, bu gibi.

çergiy Tuzak.

çerle Büsbütün, tamamıyla

çerlik Vahşî, yabanî.

çerliksiir Vahşileşmek, yabanileşmek.

çernosliv Erik kurusu.

çervonets Onluk, on ruble.

çerzilenir Çürümek, küflenmek, bozulmak.

çes Bakır.

çeskinçig İğrenç, tiksindirici.

çeskiner Tiksinmek, iğrenmek.

çeste Enişte.

çestek-kat Çilek.

çeştinçek Çözülmüş.

çetçe Dolu, yeter.

çetçir 1.Kâfi gelmek, yetişm 2.Olgunlaşmak.

çetker Şeytan.

çetki 1.File, ağ. 2.Şebeke, a

çettiger 1.Yetişmek, ulaşmak. 2.Yapabilmek, -ebilm

çettirer Teşekkür etmek, şükranlarını sunmak.

çetverg Perşembe.

çeveg Mezar, kabir, sin, gön

çeven Acemi, çolpa, becerik

çıda 1.Süngü, kasatura. 2.Mızrak.

çıdar Yatmak.

çıdıg Çürük, bozuk, kokmu

çıdıgır Alçak, engin, basık.

çıdıg-kara Katran.

çıdır Kokmak, bozulmak, çürümek.

çıdırgaar Koklamak.

çıdın 1.Yatak. 2.Yatacak yer. 3.Yatma şekli.

çıgaar Malı sürmek, kişkirmek.

çıgak Barutluk.

çıgam Yaklaşık.

çılga Toplama, derme, yığma, devşirme, derleme.

çındı 1.Yığıntı. 2.Bir yazarın çeşitli yazılarının bulunduğu antoloji, derleme.

çır Yığmak, toplamak, devşirmek, derlemek, dermek.

çırar Daraltmak, sıklaştırmak.

çış Toplanma, toplantı.

çıjıraar Cızırdamak.

çıkkılama Çatırdama, çıtırdama.

çıkpak Engin, alçak, kısa.

çıl Yıl, sene.

çılan Yılan.

çılandık Ocak çekirgesi.

çılar 1.Yerinden oynamak, yer değiştirmek. 2.Sürünmek, sürüklenmek.

çılbay Ilık.

çılbıga Cadı, ucube, ejder, canavar.

çılbıgır Düz, dümdüz.

çılbıraar Yılan kayıp, sürünüp gitmek.

çılçıraar Cırt cırt etmek.

çılçırar Parçalamak.

çılçırık I. (Gözler) kamaşma.

çılçırık II. Vıcık vıcık.

çıldagaan Sebep, neden.

çılgaar Yalamak.

çılgı Yılkı.

çılıg Ilık.

çılıgar Ilımak, ısınmak.

çılır Ilımak.

çılıtkı Sera.

çımaarar Sakinleşmek, uslanmak.

çımçaar Yumuşamak.

çımçak Yumuşak.

çımıraar Sancımak.

çımış İş baştan aşma.

çındıgır 1.Çok yağlı. 2.Sakin, uysal.

çındıraar 1.Uyuklamak. 2.(Kar) hafiften erimek.

çıpşılañnaar Dalkavukluk etmek, yaltaklanmak.

çıpşınar 1.Yapışmak. 2.Bulaşmak.

çıpşır Yanı başında, yanında.

çıpşırar 1.Yapıştırmak. 2.Bulaştırmak.

çıraa I. 1.Söğütlük. 2.Çalılık.

çıraa II. Rahvan.

çırga 1.Müzmin, kronik hastalık. 2.Ur, yara.

çırgaar 1.Mutlu, mesut olmak. 2.Ummak.

çırgıraar 1.Hırıldamak. 2.Vak vak etmek.

çırır Aydınlanmak, ışıklanmak.

çırık I. Ağız kenarı.

çırık II. Işık, aydınlık.

çırıtkı Aydınlatma, ışıklandırma.

çırtak (Göz için) hasta.

çıskaal 1.Saf, sıra, hiza. 2.Bayram.

çıt Koku.

çıtkarar Koklatmak.

çıttaar 1.Koklamak. 2.Öpmek.

çıvar Soğuk, rüzgâr.

çıza Tapınağa ait.

çızaan Yönetim, idare.

çıder Yitmek, kaybolmak.

çıdig 1.Keskin, sivri. 2.Tiz. 3.İğneli, dokunaklı. 4.Parlak renk.

çıdiglenir Keskinleşmek.

çıdiir Keskinleşmek.

çıdirig Yitik, kayıp.

çıg Çığ.

çıge Doğru, düz, direkt.

çıgir 1.Şeker. 2.Tatlı.

çıgir-sigen Meyan, meyan kökü.

çıgleer 1.Az pişmek. 2.Yara sulanmak.

çıgziner Şüphe etmek, şüphelenmek.

çıgzinig Şüphe, işkil, vesvese.

çıigeer 1.Ucuzlamak. 2.Hafiflemek, yeğnilmek. 3.Doğurmak.

çıigelde 1.Ucuzluk, indirim. 2.Hafifleme.

çıijeñ Spekülâtör, vurguncu.

çıik 1.Yeğni, hafif. 2.Ucuz.

çıir 1.f.Yemek. 2.Yanmak. 3.Galip gelmek.

çıirbey Filiz, sürgün.

çıirtim İğrenç, berbat, pislik.

çıjek Örnek, misal.

çık Çukurluk.

çıksençig İştah açıcı, leziz, lezzetli.

çıktig Garip, tuhaf.

çılbi Bencil.

çılig Kemik iliği.

çımıs Meyve, yemiş.

çımzenir Yem için sağa sola dolaşmak, aranmak.

çıñ I. Balya, denk.

çıñ II. Kompres.

çınçi İnci.

çındiir Üstünü aramak.

çındirgey 1.Titreme, sallanma. 2.Dalgalanma.

çıñge I. İnce.

çıñge II. Kanser.

çıñgine 1.Hakiki, gerçek. 2.Genel, umumî.

çıñgir Parlak.

çıñgirti Görünüp kaybolma, yanıp sönme.

çıñgis Yosun.

çırbeeş Perçem.

çırer Yırmek, yarmak.

çırgılçın I. Serap, ılgım, yalgın.

çırgılçın II. Sıçan, fare.

çırık Yırık, yarık.

çırteyer (Göz kapağı için) ters dönmek.

çıt Satrançta beraberlik, pata.

çıtke Ense.

çıveñneer Kırpışmak, pırıldamak.

çıviin İğrenç, sevimsiz.

çıze Sayım, tahrir.

çoçagay Kozalak.

çoçagaylanır Kozalaklanmak.

çoçak Top.

çoçak-taraa 1.Bezelye. 2.Nohut.

çoda Bacak.

çodar Silmek.

çodur Yoğun, kalın.

çoduraa Kuş kirazı.

çogaadıkçı Sanatçı.

çogaadır 1.Yazmak, kompoze etmek. 2.Bestelemek. 3.Sanat eseri ortaya koymak.

çogaal 1.Edebiyat. 2.Edebî eser

çogaalçı 1.Edip. 2.Yazar.

çogdur Gerdan.

çogum 1.Şöyle ki. 2.Gerçek, hakikî.

çoguş Dövüş, kavga.

çoguur Uymak, uygun düşmek.

çojuur İrkilmek.

çok 1.Yok. 2.Hayır.

çokpak Soko, gür.

çokşur Dövüşmek, kavga etmek

çoktaar I. Yukarı doğru gitmek, çıkmak.

çoktaar II. Yokluğunu hissetmek.

çolaaçı Şoför, sürücü.

çoldak Kısa.

çoldayar Kısalmak.

çolugar Hatır sormak, merhabalaşmak.

çoluk Alçak, anasının gözü.

çon Ulus, millet.

çonaada Genelde, bermutat.

çonaar Eyer altına keçe koymak

çonak Eyer altına konulan keçe

çonar Yontmak.

çonar-daş Yontulmaya müsait taş.

çoñgu Yonga.

çooglaar f. Yemek.

çook Yakın.

çookşulaar Yakınlaşmak.

çoon Kalın, yoğun.

çoor 1.Gereksiz. 2.Gerek, lüzumlu.

çoorgan Yorgan.

çoortu Tedricen, ağır ağır, azar azar.

çoos Madenî para.

çop 1.Niçin? Neden? 2.Ki, değil mi!

çorgaar Mağrur, gururlu, kibirli.

çorjak Şiş.

çorjañ (At için) ağır, yavaş.

çortar 1.Ağır ağır gitmek. 2.Ölmek.

çoruk 1.Gezi, seyahat, turne. 2.Atın yürüyüşü.

çovaar 1.Yorulmak, usanmak. 2.Utanmak. 3.Tedirgin olmak.

çovalañ Keder, elem, gam, üzüntü.

çovuur İnilti, inleme.

çoygan Lâden ağacı.

çödül Öksürük.

çödürer Öksürmek.

çögençig 1.Küçük, ufak, cüz'î. 2.Emin.

çögenir Ümidini kesmek, ümidi kırılmak.

çölbeger Patlak dudak.

çöldür Zayıf, sıska.

çöleer Dayamak.

çölengiiş Dayanak, destek,payanda.

çöñgee Tahrik, kışkırtma.

çönük Dermansız, güçsüz.

çönüür İhtiyarlamak, yaşlanmak.

çöök 1.Tüy. 2.Tüylü, tüyden.

çööktelir Tüylenmek.

çöön Doğu, şark.

çöp I. Rıza, mutabakat.

çöp II. 1.Doğru olarak, isabetle. 2.Gerçek, hakikat.

çöpsüner Hak vermek, kabullenmek.

çöpşeereer Razı olmak, rıza göstermek.

çöpşeerejilge Anlaşma, sözleşme, mukavele.

çöpşül Muti, uysal, uslu.

çöpteer Avutmak, oyalamak.

çörgeer Çocuğu kundaklamak.

çörgek Kundak bezi, çocuk bezi.

çörgeşki Sarma çorap.

çörüldee 1.Tezat,çelişki. 2.Münakaşa,tartışma, polemik.

çörüşkek Çelişik, uyumsuz, aykırı.

çörüştür Aksine, bilâkis.

çörüü Aksi, inatçı.

çövek 1.Tepe. 2.Bıngıldak. 3.Dövdü, balta arkası.

çövük Telve.

çövülekçi Danışman, müşavir.

çövülel Meclis, kurul, heyet, konsey.

çövüleñ Nazik.

çövüree Kabuk.

çuçak Çocuk paltosu.

çudaar 1.Zayıf düşmek, zayıflamak. 2.Karışmak, dağılmak.

çuduk 1.Kiriş. 2.Tomruk, kütük.

çudu-kara 1.Azimli, dirençli, ısrarlı. 2.Çapulcu, özensiz.

çuduruk Yumruk.

çuga Yuka, ince.

çugaa 1.Konuşma. 2.Dil. 3.Hikâye etme, anlatma.

çugaalajışkın Görüşme, müzakere.

çugaa-soot 1.Konuşma, sohbet, yârenlik. 2.Dedikodu.

çugay 1.Tebeşir. 2.Kireç.

çugula 1.Önemli, ehemmiyetli, ciddî. 2.Aktüel, güncel.

çuk Reçine, akındırık.

çula Kandil.

çular I. Yolmak, sökmek.

çular II. Yular.

çulçuraar Çene çalmak, gevezelik etmek.

çulçurgay Şakak.

çulçuruur 1.Cıvıldamak. 2.Gevezelik etmek. 3.Mırıldanmak.

çuma Veba, taun.

çunar-bajıñ Hamam.

çunar-demir Lâvabo.

çuñgu Patinaj alanı.

çuñma Dağ keçisi.

çuragay Rakam.

çurju Kayın, kayın birader.

çurt 1.Yurt, memleket. 2.Oba, oymak.

çurttakçı 1.Yurttaş, sakin. 2.Kiracı.

çurttalga Hayat, yaşam, ömür.

çurttaş Hemşehri, aynı memleketli.

çuruk I. Parça.

çuruk II. Resim, tablo, portre, fotoğraf.

çurukçu 1.Ressam. 2.Fotoğrafçı.

çurulga 1.Resim yapma. 2.Resim çekme.

çurum 1.Disiplin, nizam, intizam. 2.Rejim, düzen.

çurumal Motif, nakış, desen.

çurumçuur Düzelmek, nizama girmek.

çuruur 1.Resim yapmak. 2.Resim çekmek.

çuşkuu Ense.

çuşkuur Kazmak, karıştırmak.

çut I. 1.Yasaklı. 2.Ayıp, yüz kızartıcı.

çut II. 1.Kıtlık, yokluk. 2.Hayvan telefatı.

çuulda Yıkama.

çuundu Bulaşık suyu.

çuur I. Yuvarlamak.

çuur II. Yıkamak.

çuurar I. Ufalamak.

çuurar II. Yoğurmak.

çuurga Yumurta.

çuuruk 1.Kırık. 2.Hantal. 3.Sakar.

çuuza Kaleska.

çuvaş Çuvaş.

çüdeer Kirlenmek.

çüdek 1.Kirli. 2.Çirkin. 3.Çok iyi, âlâ.

çüderençig Berbat, pis, kötü.

çüdükçü İnançlı, dindar.

çüdülge 1.Din. 2.Mezhep. 3.İtikat, iman.

çüdürer Yüklemek.

çüdürükçü Hamal.

çüdüür İnanmak, iman etmek.

çüg Tüy.

çüge Niçin? Neden?

çügeer Şöyle böyle, fena değil.

çügen Dizgin.

çügle Sadece.

çügürer Koşmak.

çügürük Hızlı.

çük I. Yük.

çük II. Yön, taraf, cihet.

çükteşki Torba, heybe.

çül Ne?

çülgüür Silmek, kurulamak.

çülüür Yülümek, tıraş etmek.

çüm 1.El değmemiş, bakir. 2.Derin.

çün Omurilik.

çüñ Yün ipliği.

çürek Yürek.

çüs I. Oynar eklem, mafsal.

çüs II. (Sayı için) yüz.

çüsçük Yüzde bir.

çüskük Yüksük.

çüşkürer Ateşi yakmak, ocağı karıştırmak.

çütkül Heves, emel, arzu.

çüü Ne?

çüü-daa Her ne, her şey.

çüü-höö Pılı pırtı, eşya.

çüül Yazı, makale.

çüül-bürü Muhtelif.

çüüldeş Aynı, benzer.

çüülzüner Tasvip etmek, onamak.

çüve Şey, nesne, eşya.

çüvür Pantolon.

çüzün Renk, tüy rengi.

çüzün-baazın Alaca, çeşitli renklerde.

D

daa Da, de.
daadı 1.Sadece, yalnız. 2.Genellikle.
daadım Oyy! Yanıldım!
daalga Görev, vazife, ödev.
daalı Domino.
daalık Dört nala gitme.
daamal Gözcü, gardiyan.
daamay Yavaş, ağır, sakin.
daamçıraar Hâlsizleşmek, güçten düşmek.
daan 1.Hemen, birazdan. 2.Haydi!
daar I. 1.Bağlamak. 2.Tutturmak, raptetmek.
daar II. 1.Tahmin etmek. 2.Farz etmek.
daar III. 1.Sıvamak. 2.Toplamak.
daaraar Elbise dikmek.
daaranıkçı Terzi.
daaranılga (Elbise için) dikim.
daaraşkı Dikiş.
daarta Yarın.
daaş Gürültü, ses.
daaştaaşkın Yaylım ateş, salvo.
daay Dayı.
daay-ava Teyze.
daay-ene Nine, anneanne.
daça Yazlık, sayfiye yeri.
daçıı Zaman darlığı.
dadagalzaa Şüphe, tereddüt.
dadagalzaar Tereddüt etmek.
dadarar Paslanmak.
dadarık Paslı.
dadayım Ay! Aman!
dadıgar 1.Sağlamlaşmak. 2.Çelikleşmek. 3.Sertleşmek.
dadıraar Gürültü, patırtı çıkarmak.
dadıvır Aidat.
dag Dağ.
daga Nal.
dagaa Tavuk.
dagdınar Taahhüt etmek.
dag-dügü Asbest.
dagestan Dağıstanlı.
dagır Takdis etmek, kutsamak.
dagıl Fincan, kase.
dagılga Kutsallaştırma, takdis.
dagın Tekrar, yeniden.
dagır 1.Eğri. 2.Dolambaçlı.
dagır-ergek Baş parmak.
dag-irgek Erkek ayı.
dagjaar Gürültü etmek.
dagjaaraar 1.Şişmek. 2.Kabarmak.
dagjı Madenci.
dajaar 1.Taşlamak. 2.Ayıklamak.
dajaaraar Yan çizmek.
dajañ Taşlık
dajıg I. Taşma, taşkın, sel.
dajıg II. Taşıma.
dajır I. Taşmak.
dajır II. Taşımak.
dajır III. Tokat, sille atmak.
dakpıjaar Sıkışmak, nefes azalmak.
dakpır Defa, kere.
dakpırlaar 1.Beraber yürütmek. 2.Tekrarlamak.
dakpırlıg Gebe.
dakpış 1.Dar. 2.Sıkışık. 3.Bunaltıcı.
dal Tam.
dalajır Acele etmek.
dalar Dalmak, kendinden geçmek.
dalaş Acele, ivedi.
dalay Deniz.
dalayjı Denizci.
dalay-lama Dalaylama.
dalbagar 1.Genişçe açılmış. 2.Serilip serpilmiş.
dalbayar 1.Genişçe açılmak. 2.Yayılmak. 3.Serpilmek.
dalbıgır Kepçe kulak.
dalçır Şaşı.
dalçırarar Şaşı olmak.
daldaar Zor beğenmek, hoşlanmak.
daldaraar Sıkılmak, bunalmak.
daldır Kendinden geçme, bunalma.
daldıraar Hışırdamak, fışırdamak.

dalgan 1.Un.2.Pide 3.Dövme, den.
dalgan-öyer Oklava.
dam Daha, fazla.
damba Baraj, set.
dambıra Tef.
damçıdılga Yayın.
damçır Yayılmak,dağılmak.
damçıştır Vasıtasıyla, yoluyla.
damdı Damla.
dam-dum Bir bir, tek tek.
damır Damar.
damırak Suyun gözü, damarı.
damıraktalır Kollara ayrılmak.
damırlanır Damarlanmak.
damırtaar Zayıf düşmek, cılızlaşmak.
dañ Tan.
dañgaar Sabah erken.
dañgıma Prenses.
dañgırak Ant, yemin.
dañgıraktajır Antlaşmak, sözleşmek.
dani Danimarkalı.
dañza Pipo.
dap Biraz fazla.
daraalajır Art arda gitmek.
daraazı-bile Sonucu.
daraazında Sonunda; sonra.
darbagar Biçimsiz bir tarzda açılmış.
darbayar Biçimsiz bir tarzda açılmak.
darga 1.Reis. 2.Yönetici. 3.Başkan. 4.Müdür.
dargalaar İdare etmek, yönetmek.
dargan 1.Demirci. 2.Nalbant.
darı Barut.
darılga Liken hastalığı.
darıy Hızlı, hemen.
dariygi Tanrıça, ilâhe.
darjık Yorucu, yıpratıcı.
darlaar Zulmetmek, ezmek.
darlakçı Zalim.
darlal Zulüm, eziyet.
darlañ-şokar Alacalı, karışık renkli.
darlatkan Mazlum, ezilmiş.
darnır Darılmak.
dartagar Şişkin, şişmiş.
dartayar Şişmek.
das Akbaba.
daspan Geyik yavrusu.
daspı Şist.
daş Taş.
daşka Kadeh, fincan.
daşkaar Dışarı.
daşkaartan Dışarıdan.
daştaar 1.Taş taşımak. 2.Taş döşemek.
daştalçak Taşlaşmış.
daştı Dış, dışı.
daştıg Taşlı.
daştıkı Dışa ait olan, yurt dışındaki.
dat Pas.
dattalır Paslanmak.
davan 1.Taban. 2.Ayak.
davır Çocuk hoplamak, zıplamak.
day Tay.
daya Hanımeli.
dayanguş Değnek; asa, çubuk.
daygı Hayvanlara sesleniş.
daygıraar Hayvanlara seslenmek.
dayıldajır Savaşmak.
dayın Savaş, harp.
dayınçı Savaşçı.
dayınzıraar Savaşmak istemek.
daynaar Çiğnemek.
daynam Bir çiğnemlik.
dayzın Düşman, hasım.
dazalaar Çarpık yürümek.
dazıl Kök.
dazıldanır Köklenmek.
dazılga Oda.
dazır Boş arazi.
de Ha! Ya!
debyut İlk çıkış, açılış.
dedaan 1.Söyle! De! 2.Haa! Öyle mi!
dedir 1.Geri, ters 2.İnatçı.
dedir-davan Köstebek.
dedirlenir 1.Geri gitmek. 2.İnat etmek, direnmek.
deedi 1.Yüksek. 2.Büyük. 3.Ulu.
deeger Donmak.
deeji Yemeğin en iyisi.
deek 1.Çengel. 2.Mandal. 3.Düğme.
deeldigen Çaylak kuşu.
deepriçastiye Zarf fiil, gerundium.
deer I. Gök.
deer II. Kadar.

deer III. 1.Değmek. 2.Vurmak.
deer IV. Demek, söylemek.
deerbe Değirmen.
deerbeçi Soyguncu, çapulcu.
deerbedeer Soymak, yağma etmek.
deerbedel Soygunculuk, yağmacılık.
deerbeji Değirmenci.
deerbek Halka, çember.
deere En iyi.
deergi Bey, efendi.
deerigleer Gökte dolanıp durmak.
deeş İçin.
deeştig İsabetli.
deeviir 1.Tavan. 2.Çatı, dam.
defekt Eksiklik, kusur.
defis Tire, kısa çizgi.
defitsit Bütçede açık.
deg Benzer, gibi.
degdirer İltihaplanmak.
degdiriişkin İltihaplanma.
dege Teke.
degee Güreşte çelme, bağdalama.
degeeleer Güreşte çelmelemek, bağdalamak.
degiyt Çabuk, hemen.
dejeñ Düşkün, kötürüm.
dejer 1.Deşmek. 2.Delmek. 3.Oymak.
dejik 1.Oyuk. 2.Delik.
dek Yakında (zaman).
dekabr' Aralık ayı.
dekan Dekan.
deklaratsiya Deklârasyon, beyanat, demeç.
dekoratsiya Dekorasyon.
dekret 1.Kararname. 2.Kanun.
delegatsiya Delegasyon, heyet.
delegey Dünya.
del'fin Yunus balığı.
delgeer Sergilemek.
delgelge 1.Vitrin.2.Pano. 3.Sergi.
delgem Geniş, bol.
delgereer Genişlemek, yayılmak.
delgereñgey 1.Meşhur, tanınmış. 2.Açık, bilinen.
dem I. Birlik, beraberlik .
dem II. Az önce.
demagog Demagog.
demagogiya Demagoji.

dembeereer Sayıklamak, hezeyan içinde olmak.
dembeerel Sayıklama, hezeyan.
dem-birek O adam, öteki.
demdegleer 1.Günlük tutmak. 2.Not etmek. 3.Derkenar çıkarmak. 4.İşaret etmek, işaretlemek. 5.Damgalamak.
demdeglel 1.Günlük tutma. 2.Not etme. 3.İşaretleme. 4.Derkenar.
demdek 1.İşaret.2.Not. 3.Noktalama. 4.Sembol.
demir Demir.
demir-homus Ağız kopuzu.
demirleer 1.Demirlemek. 2.Kelepçelemek.
demir-oruk Demir yolu.
demirteñ 1.Sapsız. 2.Elleri boş.
demir-üjük Tükenmez kalem.
demirziir Demire benzemek.
demisejir 1.Mücadele etmek. 2.Savaşmak. 3.Çalışmak.
demisel 1.Mücadele. 2.Savaş.
demiselçi 1.Savaşçı. 2.Mücadeleci.
demnejir Birlik olmak, ortaklaşmak.
demobilizastaar Terhis etmek.
demokratiya Demokrasi.
demon Şeytan, iblis.
demonstratsiya Gösteri, yürüyüş, nümayiş.
demping Damping.
deñ I. Denk.
deñ II. İdare lâmbası.
dendeer Şiddetlenmek, artmak, güçlenmek.
dendii Oldukça, haddinden fazla.
deñ-duñ Belli belirsiz, hayal meyal.
deñge 1.Eşit olarak bölme, denkleştirme. 2.Aynı anda, birlikte.

deñgel 1.Besili, semiz. 2.İyileşme.
deñgiir 1.Güçlenmek. 2.Şişmanlamak.
deñneer Karşılaştırmak, mukayese etmek.
deñnel 1.Düzey, seviye. 2.Denge, muvazene.
deñnelge 1.Denklem. 2.Eşitlenme. 3.Mukayese, karşılaştırma.
deñzi 1.Tartı. 2.Terazi.
deñzigüür Oran, nispet.
deñzileer Tartmak, denkleştirmek.
dep Diye.
departament 1.Departman, bölüm. 2.Daire, şube.
depo Depo.
depressiya Depresyon, ruhi çöküntü.
depşiir Gelişmek, ilerlemek.
depşilge Gelişme, ilerleme.
depter 1.Defter. 2.Dosya. 3.Kitap. 4.Bloknot. 5.Broşür.
depterleer Ciltlemek.
deputat Milletvekili, parlâmenter.
der Ter.
dergi Terki.
dergileer Terkisine almak.
derider Terlemek.
derig Teçhiz, donatım.
deriir Teçhiz etmek, donatmak.
dermatolog Dermatolog, cildiyeci.
derzii Zalim, gaddar, acımasız, merhametsiz.
des I. Ağıl.
des II. Pıhtı kan.
desant Komando.
des-daraa Sıralama, düzene sokma.
deskejir Dayanmak, mukavemet göstermek.
deskeleer Kaçmak, kaçınmak.
deski Düz, pürüzsüz.
deskileer Düzeltmek, düzleştirmek.
deskindir Etraf, çevre.
deskiner Dolanmak, gezinmek.
deskiniş Dönme, dolanma, devir.

despi 1.Tepsi. 2.Yalak.
despot Despot.
destelir Pıhtılaşmak.
deşkileer Hoplayıp zıplamak.
deşpik Delik, delik deşik.
detektiv Detektif.
detkerer 1.Bilinçlendirmek. 2.Ayıltmak.
detkiir Yardım etmek, kolundan tutmak.
detkimçe Yardım.
detsimetr Desimetre.
dettir Ayılmak, kendine gelmek.
devideer 1.Heyecanlanmak. 2.Telâşlanmak, endişelenmek. 3.Paniğe kapılmak.
devideeşkin 1.Heyecan. 2.Telâş, endişe. 3.Panik.
devig Peşrev.
devirjiir (At) huysuzlaşmak.
deviskeer Toprak, alan, saha.
deviz Parola, şiar.
dezer 1.Kaçmak 2.Sıvışmak.
dezig Tutulmaz, ele gelmez.
dezinfektsiya Dezenfekte.
dezinformatsiya Yalan haber, asparagas.
dıdar Ditmek.
dıdık Delik, deşik.
dıdırarar 1.Kıvırcıklaşmak. 2.Kıvrımlaşmak.
dıdıraş 1.Kıvırcık. 2.Kıvrım.
dıgır 1.Tıkmak. 2.Sıkıştırmak.
dıgıy Sıkıca, sıkı.
dıjı Hassas kulaklı.
dıka Çok, pek.
dıkpıjaar Sıkışmak.
dıl Dil.
dılçı Dilci.
dımıraar (Yağmur) atıştırmak, çiselemek.
dımırgay Çiskin (yağmur).
dın Dizgin.
dıñ Yalnız.
dıñnaalaar Kulak vermek, dinlemek.
dınnaar Dizginlemek.
dıñnaar 1.Dinlemek. 2.Duymak.
dıñnadıg 1.Haber. 2.İlân. 3.Bilgi. 4.İhbarname.
dıñnakçı Dinleyici.

dıñnangır Uysal, itaatli.
dıñnır 1.Kesebilmek 2.Gücü yetmek.
dınya Kavun.
dıñzıg 1.Güçlü. 2.Sağlam. 3.Yüksek (ses).
dıñzır 1.Güçlenmek. 2.Sağlamlaşmak. 3.Yükselmek.
dıraar Taramak.
dıralçak Tel tel, lifli, telsel.
dırbaar 1.Kaşımak. 2.Tırtıklamak.
dırbaaş Tırmık.
dırbak Cırmak.
dırbaktıg Vaşak.
dırbañnaar Zonklamak.
dırbıl Seyrek (orman, saç).
dırgak 1.Tırnak. 2.Tarak.
dırjar Kırışmak.
dırılaar Damlamak.
dırılaaş Damlama.
dırışkak Kırışık.
dış 1.Dinlenme. 2.Rahat, huzur, sükûnet.
dıştanıkçı Tatilci.
dıştanılga Tatil.
dıştanır 1.Tatil yapmak. 2.Dinlenmek.
dıt Melez ağacı.
dıvaajañ Cennet.
dıvılaar Huysuzluk etmek, tepinmek.
dıvırjır 1.Geçmek. 2.Sokulmak.
dıyıraar Kütürdemek.
dıylagar Kıvrım, büküntülü, dolambaçlı.
dıylayar Kıvrılmak, kırıla kıvrıla gitmek.
diafragma Diyafram.
diagnoz Teşhis.
diagonal' Diyagonal.
diagramma Diyagram.
dialekt Lehçe, diyalekt.
dialektologiya Diyalektoloji, lehçe bilimi.
dialog Diyalog.
diametr Çap, kutur.
diapozitif Diyapozitif.
didaktika Didaktik, öğretici.
didim Cesur, gözü pek, yiğit.
didimnenir Cesaretlenmek, yiğitleşmek, yüreklenmek.
didir-didir Dedikodu, söylenti.
didir-didirleer Dedikodu yapmak, söylenti çıkarmak.
didireer Titremek, pıtır pıtır etmek.
dieta Diyet, perhiz.
diffuziya Difüzyon, dağılma, yayılma.
difteriya Difteri.
diftong Diftong.
diileer (Silâh) patlamak.
diiñ Sincap.
diiñeynir 1.(Ses) yayılmak. 2.Oraya buraya kaçışmak, uçuşmak.
diireñ Şeytan, iblis.
diis Kedi.
diize I. Fincan tabağı.
diize II. Kurşun mühür.
diizeleer Kurşunla mühürlemek.
dijeer Dişemek, diş düşürmek.
dijeñ Dermansız, ihtiyar at.
diji I. İlik, halka.
diji II. Dişi.
diktant Dikte.
diktator Diktatör.
diktatura Diktatörlük.
diktor Spiker.
diktsiya Diksiyon, söyleme tarzı.
dileer 1.Dilemek. 2.Aramak. 3.Yalvarmak.
dileeşkin Arama.
dileg Dilek, rica, istek.
dilegziner Aramak, araştırmak.
dilençi Dilenci.
dilenir 1.Dilenmek. 2.Aramak.

diler 1.Kesmek. 2.Dilmek. 3.Biçmek.
diletant Amatör.
dilgi Tilki.
diliişkin 1.Biçme. 2.Kesme. 3.Dilme.
dilim Kereste.
dilindek 1.Parça. 2.Lokma 3.Şerit.
dinamik Hoparlör.
dinamika Dinamik.
dinamit Dinamit.
dinastiya Hanedan, sülâle.
diñmi Gürültü.
diñmireer Gürlemek, uğuldamak.
diñmit Gürültü, uğultu.
dip Kıta, ana kara.
diplom Diploma.
diplomat Diplomat.
diplomatiya Diplomasi.
direktiva Direktif, emir.
direktor Direktör, müdür.
dirgeer Toplamak, birleştirmek.
dirgelir 1.Kaplanmak, bürünmek. 2.Kabarmak, çoğalmak.
dirgizer Diriltmek.
dirig Diri, canlı.
dirijor Orkestra şefi.
direleer Uğuldamak, vızıldamak.
dirlir Dirilmek, canlanmak.
dirteger Şiş, kabarık.
dirteyer 1.Şişmek, kabarmak. 2.Şişmanlamak. 3.Somurtmak, surat asmak.
dirtileer Tıkırdamak, takırdamak.
dis Diz.
disk Disk.
diskek I. Diz.
diskek II Gözde çıkan çıban.
diskektenir Dizleri üstünde oturmak.
diskriminatsiya Tefrik etme, diskriminasyon.
diskussiya Tartışma, münakaşa.
dispanser Dispanser.
dispetçer Tanzim memuru, hareket memuru
disput İlmî tartışma.
dissertatsiya (Doktora vb. için) tez.
dissimilyatsiya 1.Disimilâsyon, benzeşmezlik. 2.Ayrılma, dağılma.
distantsiya 1.Ara, mesafe. 2.Parkur, yol.
distinçek Sıra, dizi.
distindir Sıra sıra, katar hâlinde.
diş Diş.
dişteer Dişlemek, dişleriyle yemek.
divan Divan, koltuk.
diversant 1.Suikastçı. 2.Casus.
diversiya 1.Kundakçılık. 2.Suikast.
divizion Tabur.
diviziya Tümen.
diyik Mümkün, makul, kabul edilebilir.
dize Art arda, birbiri ardından.
dizel' Dizel.
dizenteriya Dizanteri.
dizer Dizmek.
djaz Caz.
djem Katı reçel, murabba.
djemper Kazak.
djigit 1.Binici. 2.At oynatan.
do müz. Do.
doçuula Bileği taşı.
dodar Elbisenin üst kısmı.
dodugar Rüzgârdan sertleşmek, pürüzlenmek.
dogaaş Güreşte beraberlik.
dogdagar 1.Dolgun, iri (göğüs). 2.Şişmiş (karın).
dogdayar İrileşmek, şişmek.
dogduraar Gümbürdemek.
dogduraaş Gümbürtü (davul sesi).
dogma Dogma.
dogmatizm Dogmatizm.
dogunnaar Var olmak, yaşamak.
doguur Çomak, değnek.
dojañnaar İnce buzla kaplanmak.
dok Dok, tersane havuzu.
doker Liman işçisi.
dokpak I. Tokmak.
dokpak II. Kulağı kesik.
dokpan-as Gelincik.
doktaadır 1.Ezberlemek. 2.Öğrenmek, aklında tutmak.
doktaal Karar.
doktaamal Daimi, değişmez, gedikli.

doktaar 1.Durmak. 2.Kalmak. 3.Konmak.
doktaaşkın Durma, durgunluk.
doktar Engel, mânia.
doktarlaar Engel'olmak, mâni olmak.
doktor Doktor.
dokulçak Yuvarlak, daire şeklinde.
dokument Doküman, belge, vesika.
dolagana Akdiken.
dolar Dolmak.
dolban Allık, kızartı, pembelik.
dolbannalır (Yanak için) kızarmak.
doldañnaar Anîden hareket etmek.
doldaylaar Haylazlık etmek, aylaklık etmek.
dolgaar 1.Döndürmek, çevirmek. 2.Kıvırmak bükmek. 3.Ters çevirmek. 4.Sallamak. 5.Telefon açmak.
dolgajañnaar Kırıtmak, cilvelenmek.
dolgak 1.Sarma. 2.Makara.
dolgaktaar Sarmak.
dolgandır Etraf, çevre.
dolgay 1.Tüyü dökülmüş. 2.Kısalmış, çekmiş.
dolgota Boylam.
dollar Dolar.
dolu I. (Yağış için) dolu.
dolu II. Dolu, çok.
dolug Rehine koymak, ipotek.
dom I. Kocakarı ilâcı.
dom II. Küçük kardeşe hitap sözü.
domak 1.Cümle, tümce. 2.Konuşma. 3.Dil.
domaktajır 1.Konuşmak. 2.Sohbet etmek.
dombu Çaydanlık.
domçu 1.Büyücü. 2.Eski usulle hastalık tedavi eden kimse.
domino Domino.
domkrat Kriko, kaldıraç.
domna Yüksek fırın, maden fırını.
domnaar 1.Büyü yapmak. 2.Geleneksel yöntemle hastalık tedavi etmek.

domra Bir saz türü.
domurar 1.Parça parça kırmak. 2.Koparmak.
doñ I. Düğüm; kördüğüm.
doñ II. 1.Don, donmuş. 2.Ham, olgunlaşmamış.
doñar 1.Donmak. 2.Üşümek.
doñat Don.
doñattaar Donmaya başlamak.
donay Ayı yavrusu.
doñdak Sonbaharda don zamanı.
doñga Güğüm, testi.
doñgagar Kambur.
doñgayar Eğilmek, meyletmek.
doñgulda Kınama, azar, paylama, tekdir.
doñgun Kaba, nezaketsiz.
doñgur Bir yaşındaki geyik.
doñgurak I. Sustalı bıçak, çakı.
doñgurak II. Gonca.
doñguu Çaydanlık.
doñguu-çeçee Bal özlü çiçek.
donor Kan alma.
doñurar Dondurmak.
doo Şurada, şura.
doora 1.Çapraz. 2.Dolaylı, mecazen. 3.Enine, yatay.
dooraar 1.Doğramak. 2.Kesmek. 3.Biçmek.
dooratan Dışarıdan.
doorbaş Kütük, tomruk, mertek.
doorzu Temel, taban, alt.
doos-kara Böcek.
dooza Hep, bütün.
doozar Bitirmek, mezun olmak.
doozun Toz.
doozunnalır Polenlenmek.
doozunnug Tozlu.
dopçu 1.Kısa, veciz. 2.Kısaca, özetle.
dopçulaar Özetlemek, not tutmak.
dopçulal Özet, panorama.
dopçuzu İçindekiler, fihrist.
dop-doraan Anîden, birdenbire, ansızın, çabucak.
dopşu I. Düğüm.
dopşu II. Meme başı.
dora I. Daha kötü.
dora II. 1.Çadırın alt halkası. 2.Ev etrafındaki yığıntı.
doraan Hemen, derhâl.

dorala Doru ala.
doramçılaar 1.Hakaret etmek. 2.İncitmek, gönlünü kırmak.
dora-ölçük Aç, acıkmış.
doraytaar 1.Kötüleşmek, fenalaşmak. 2.Bozulmak.
dordum I. Sepilenmiş deve derisi.
dordum II. İşlenmemiş ipek.
dort Doğru, düz, gerçek, hakikat, direkt.
dort-buluñ Dikdörtgen.
dorug Doru.
dorugar 1.Güçlenmek. 2.Büyümek.
dorum İki yaşında deve yavrusu.
doruun Oldukça iyi, kâfi derecede.
dorzuk Tulum, kılıf.
doskaar 1.Fıçı. 2.Şişko.
doskut 1.Sığ, derin olmayan. 2. Basiretsiz.
doskuul Devriye.
dostak 1.Çıkıntı. 2.Tümsek. 3.Şiş. 4.Patlak (göz)
dostayar Çıkıntı, tümsek oluşmak.
dostungur Uysal, muti, uslu.
doş Buz.
doşka 1.Düğme. 2.Püskül.
doşkun 1.Sert, azgın, katı. 2.Vahşi, yabanî, yırtıcı.
doşkuuraar 1.Sertleşmek, azgınlaşmak. 2.Yabanileşmek, vahşileşmek.
doşpuluur Saza benzer müzik aleti.
dotsent Doçent.
dovuk Diz kapağı.
dovuraar 1.Bulanmak 2.Tozlanmak.
dovurak Toprak.
dovurzak Takke.
doy I. Kil, balçık.
doy II. Toy, eğlence, şenlik.
doydu Papağan.
doylaar Toy etmek, eğlence düzenlemek.
doylur 1.Kabarmak. 2.Çalkalanmak. 3.Koşuşmak.
doytuk Aksak, topal.

doytuyar Aksamak, topallamak.
doyuldur 1.Heyecanla, coşkunlukla. 2.Endişeyle, telâşla.
dozar 1.Karşılamak. 2.Beklemek. 3.Yolunu kesmek. 4.Durdurmak.
dozu 1.Vernik.2.Oje. 3.Boya.
dozug Pusu.
dozulaar 1.Verniklemek. 2.Oje sürmek.
dozuñguur Toynaklarını vurarak ayaklarını berelemek.
dozurañnaar 1.Parlamak. 2.(Gözler) ışık saçmak.
dozuraş Parlak, ışıklı (göz).
dögeer I. 1.Kurutmak. 2.Isıtmak.
dögeer II. Dayatmak.
dögerer 1.Bitirmek, sona erdirmek. 2.Kesmek.
dögey Kör, küt bıçak.
dögeylenir Körlenmek.
dögüm Yardım.
dögüür Sona yaklaşmak, bitmeye az kalmak.
döjeer Döşemek, sermek.
döjek 1.Döşek. 2.Minder. 3.Temel.
döjem Tepe, sırt.
döjü Örs.
döktür Tepecik, tümsek.
dömbüñ Bidon.
dömek Yardım.
dömekteer Yardım etmek.
dömey Benzer, aynı.
dömeyleer Benzetmek, kıyaslamak.
döñ Tümsek, tepecik.
dönen Dört yaşında hayvan.
döñgelik Tümsek, tepe.
döñgü Boyunduruk.
döñgür 1.Boynuzsuz. 2.Saçsız.
döñgüür Baştan savma, yarım yamalak yapmak.
döñmek Uyluk, kalça.
döñneldir Küme, yığın.
döö s. O.
döön I. Oradan.
döön II. Fitil.
döönçy (At için) ak benekli.
dööskün Aklı kıt, bön, budala, ahmak, aptal.

dör Çadırda saygın kişilerin oturduğu yer, başköşe.

dörbeger (Dudak için) kalın, etli.
dörbelçin Dörtgen, kare.
dörgün Bozkırda başlayan dere.
dört Dört.
dörteger Kaba, şişmiş.
dörten Kırk.
dös 1.Öz, nüve, çekirdek. 2.Gövde.

döskelçok Yaramaz, haşarı.
döskür (Bitki için) büyük ve sağlam köklü.

döspes Haşarı, yerinde durmaz.
döstek Şişlik, çıkıntı, yumru.
döş Sırt, tepe.
döşper Güçlü, kuvvetli, iri.
dötpe Güzün doğmuş kuzu.
dövün Aşağıda.
dövünçük İnme, iniş.
dövünçükteer Yokuş aşağı inmek.
dözeeleer Belli belirsiz hatırlamak.
dözeer Benzemek, soya çekmek.
dözevileer Proje hazırlamak, plân yapmak, tasarı hazırlamak.

dözevilekçi Proje mühendisi.
dözevilel Proje, plân, tasarı.
drama Drama.
drojji Maya.
dualizm Düalizm, ikicilik.
dub Meşe.
dublikat İkinci nüsha.
dublyor Dublör.
dudaar 1.Yetmemek, eksik olmak. 2.Gecikmek.

duduu Eksik, noksan.
duel' Düello.
duet Düet.
duga Boyunduruk.
dugaar 1.Numara. 2. -ncı.
dugan Tapınak, mabet.
dugay Kıvrım, kıvrıntı.
dugayı Hakkında, konusunda.
duglaar Kapatmak.
duglaglıg Kapalı.
dugur (Boynuz için) kısa.
dugurar Perçinlemek.
dugurjulga Anlaşma, sözleşme, mukavele.

dugurjur Anlaşmak, sözleşmek, mukavele yapmak.

dugurug 1.Perçin. 2.Perçinleme.
duguruk 1.Kısa. 2.Yuvarlak.
duguy 1.Tekerlek. 2.Çark.
dujaal 1.Emir, direktif, buyruk. 2.Rütbe. 3.Unvan.

dujaalga Teslim, verme, iade.
dujaar I. Tahmin etmek.
dujaar II. Emretmek, buyurmak.
dujaar III. 1.İade etmek, teslim etmek. 2.Sınav vermek.

dujaar IV. Bukağılamak.
dujaaş 1.Karşısında. 2.Karşı karşıya.

dujak Bukağı, ayak bağı.
dujar Karşılaşmak, rast gelmek.

dukpurar Kışkırtmak (köpek için).
dukpurtu Oyuncak çember, daire.
dulgu Yekpare, bütün.
dulguyak Dul.
duma Meclis.
dumaa 1.Sümük. 2.Grip.
dumaalay Duvak.
dumçugar Nefes alamamak, nefessiz kalmak (doğumda çocuk için).

dumçuk 1.Burun. 2.Gaga.
dumçuktaar Burnundan konuşmak.
dun 1.İlk doğum. 2.İlk çocuk.
dunaargay Boğucu, bunaltıcı.
dunar Tıkanmak, kapanmak.
dunçu Yılan ini.
dunda-kara Sevgili, yâr.
dunma Zifiri karanlık.
duñma Küçük kardeş.
dunuk Kapalı, tıkalı.
duñzaa 1.Kalay, lehim. 2.Kaynak. 3.Dişte dolgu.

duñzaalaar Lehimlemek, kalaylamak. 2.Dişe dolgu yapmak.

duran Dürbün.
durgaar Boyunca, uzunlamasına.
durgu 1.-e kadar. 2.Bütün, tüm. 3.Zaman, müddet, süre.

durgun Kaçak, firari.
durjulga Tecrübe, görgü.
durt Boy, uzunluk.
durt-sın Boy (kişi için).

duruyaa Turna.
dus I. Tuz.
dus II. As, birli.
dussug Tuzsu.
dustug Tuzlu.
duş 1.Tesadüf, rastlantı. 2.Yeri, sırası.

duşkan-na Her, herhangi, herhangi bir.

duştuk 1.Yavuklu. 2.Sözlü. 3.Nişanlı.

duuralaar Yalan yutturmak, maskaraya çevirmek, aldatmak.

duyug Toynak.
duyuk Sımsıkı tıkanmış.
duyukaa Gizlice, sessizce.
duza 1.Yardım, fayda. 2.Çıkar, menfaat.

duzaar 1.Tuzlamak, tuz atmak. 2.Hicvetmek.

duzaargak 1.Yardımsever. 2.Hassas.
duzaaşkın 1.Tuzlama. 2.Hiciv,yerme.

duzak Tuzak, kapan.
duzalaar Yardım etmek.
duzalakçı Yardımcı.
duzalamçı Yardım, fayda.
düdük Küf.
düdüskek Sis, pus.
düdüskekteer Sislenmek.
düdüür Küflenmek, çürümek.
dügde Orada.
düjeer Düş, rüya görmek.
düjer 1.Düşmek. 2.İnmek.
düjük Düşük.
düjülge 1.Taht. 2.Tahta çıkma.
düjüm Bataklık.
düjümet Bürokrat, memur.
düjüt Mahsul, ürün.
dük 1.Saç. 2.Tüy. 3.Kıl. 4.Yün. 5.Süprüntü. 6.Kabuk.

dükçüür Kilitlemek.
dükpü Tükürük.
dükpürer Tükürmek.
düktüg-arı Eşek arısı.
düktüg-pös Fanilâ.
düktügür 1.Çok killi. 2.Çok yünlü. 3.Çok saçlı.

düktüyer 1.Tüylenmek. 2.Kıllanmak.

dülcereer 1.Sağırlaşmak. 2.Sersemlemek.

düler Haşlamak.
düley Sağır.
dülgeezin 1.Ayartma. 2.Günaha sokma.

dülgen Haşlama, haşlanmış.
dülgüür Anahtar.
dülüm Bir yemeklik et.
dümbey Karanlık.
dün Gece.
düñderer 1.Alt üst etmek. 2.Dağıtmak. 3.Karıştırmak.

dündügür Asık suratlı, somurtkan.
dündük 1.Çadır penceresi. 2.Zirve, şahika.

dündüyer Surat asmak, somurtmak.
düne Geceye, geceleyin.
düñgür Şaman tefi.
dünneer Gecelemek.
düp Dip.
dürbüü Törpü.
dürbüüleer Törpülemek.
dürbüür Ovalamak, ovuşturmak.
dürer 1.Dürmek. 2.Kıvırmak. 3.Yumaklamak.

dürgedeer 1.Acele etmek, ivmek. 2.Hızlanmak.

dürgek 1.Çile ip, tura, kangal. 2.Kıvırcık.

dürgen 1.Hızlı. 2.Şiddetli. 3.Öfkeli.
dürjok Dürzü, küstah, yüzsüz.
dürjoktanır Küstahlaşmak, yüzsüzleşmek.

dürüm Kural, kanun, kaide.
dürümçüür Kanunlaşmak.
dürzü 1.Görüntü, kılık. 2.Sıfat.
dürzüleer 1.Eskiz yapmak. 2.Hayal meyal hatırlamak.

düş I. Düş, rüya.
düş II. Öğle.
düşteer 1.Öğle yemeği yemek. 2.Öğle dinlenmesi yapmak. 3.Öğleye kadar uyumak.

düün Dün.
düüşkek Uygunluk.
düüşkün Düğüm.

düvü Fırtına, tipi.
düvü-dalaş Telâşla, aceleyle.
düvüreer Endişelenmek, telâşlanmak.
düvüreezin 1.Endişe, telâş. 2.Gürültü, patırtı.
düvürençig 1.Endişeli, telâşlı. 2.Endişe verici. 3.Gürültülü, patırtılı.
düyer 1.Düğümlemek. 2.Buruşturmak.

ebonit Ebonit.
eçigey Uuu! Oo!
eçis Esas, temel, kök, son.
edek 1.Etek. 2.Dağ eteği.
eder I. Hayvan süt vermek.
eder II. 1.Ses çıkarmak. 2.Bağırmak. 3.(Kuş) ötmek. 4.Konuşmak.
ederer Birinin arkasından gitmek, takip etmek, izlemek.
ederinçi 1.Yol arkadaşı. 2. gr. Edat
derişkek Birinin ardından gelen.
ederjidilge Çiftleştirme.
edertig 1.Açıklama, anlatma. 2.Özetleme.
edig Tamir, onarım, düzeltme.
ediger Alışmak, öğrenmek.
edileer 1.Faydalanmak, yararlanmak 2.Sahip olmak
edilekçi Kullanıcı
edilel Yararlanma, faydalanma
edir Serp.
ediree Çentiklenmiş değnek.
edirek Ördek.
edirlig Yağlı.
ediski 1.Düdük. 2.Ötüş 3.Boynuzdan yapılan ve hayvanın sesini taklit ederek onu kandırmaya yarayan avcı borusu, boru.
ee I. Ee! Eeh!
ee II. İye, sahip.
eedereer Budalalık, ahmaklık etmek.
eedergey Kafasız, kalın kafalı, budala, ahmak.
eegi Kaburga kemiği, eğe
eeger 1.Eğilmek. 2.Çevrilmek, dönmek.
ee-harısalga Sorumluluk.
ee-harısalgalıg Sorumlu, mesul.
ee-hayt Eeyt! Haayt!
eejek 1.Taban. 2.Ökçe.
eelçeg 1.Sıra, nöbet. 2.Vardiya.
eeldek Nazik.

E

eeleer Yer tutmak, yer ayırmak, rezerv etmek.
eelejir Değişmek.
eelgir Elâstik, eğilebilen, kolay eğilir, esnek.
eelig Sahipli, rezerv edilmiş, tutulmuş, ayrılmış.
een Sahipsiz, ıssız yer.
eenzireer Tenhalaşmak, ıssızlaşmak.
eenzirgey Sahipsiz, ıssız.
eer 1.Dönmek, avdet etmek. 2.Eğmek, bükmek. 3.Kavisli, yay şeklinde.
eer-büür Eğri büğrü, zikzaklı, dolambaçlı.
eerejir Gayret, emek sarf ederek dilemek.
eerek-baarak Müşfik, şefkatli.
eerem Girdap, eğrim.
eeremçik Örümcek.
eeren Put.
eereñneer Sürtmek.
eerer I. Eğirmek, bükmek.
eerer II. Havlamak.
eergiiş İğ.
eergiledir Dönmek, dönüp dolaşmak.
eeriil Vida, cıvata.
eeriildeer Vidalamak, cıvatalamak.
eerlir Eğrilmek.
eertiler Bağlanmak.
eertiner Dönmek.
eet Nehir koyu.
eeta Eeyt!
eetpek Kıvrım, kıvrıntı, zikzak.
eetpektelçek Kıvrım, zikzak, kıvrıntı.
eey Heey! Eey!
ege I. Baş, başlangıç, ilk.
ege II. Büsbütün, sadece.
egeçe Hanım ağa, zengin kadın.
egee Törpü.
egeeleer Törpülemek.
egeertinmes 1.Bitmez, tükenmez. 2.Bol, bereketli.
egeleer Başlamak.

egeleeşkin Başlama.
egenig Çekingenlik, utangaçlık, sıkılganlık.
egeniiçel Çekingen, sıkılgan, utangaç.
egeniişkin Çekinme, utanma, sıkılma.
ege sös Ön söz, söz başı.
egider Geri vermek, geri çevirmek, döndürmek, iade etmek.
egidig İade, geri verme.
egidiişkin İade etme, geri verme.
egin Omuz.
eginneer Omuzlamak, omzuna almak.
eginneeş Şal, omuza atılan kumaş.
egiş Nefes darlığı.
egişteer Nefes darlığı çekmek.
egleer Elemek.
egliiçel 1.Kolay bükülen. 2.Kolay alışan.
eglir Eğilmek, bükülmek.
egoisçi Egoist, bencil, benci.
egoist Egoist, bencil, benci, hodbin.
egoizm Egoizm, bencillik, bencilik.
eh Eh!
ejeer Çiftlemek.
ejejir Eşleşmek.
ejelediişkin 1.İstilâ. 2.Gaspetme.
ejeleer İstilâ etmek, almak, ele geçirmek.
ejelekçi İstilâcı, müstevli.
ejelel İstilâ.
ejen-sülde Aman Tanrım!
ejen 1.Hâkim. 2.İlâh. 3.O! Oy!
ejer I. 1.Eşmek. 2.Delmek. 3.Kürekle toplamak.
ejer II. Bağlamak, sarmak.
ejeş Çift.
ejeştirer 1.Çiftleştirmek. 2.Çiftlemek.
ejik Kapı.
ejikçi Kürekçi.
ejindirig Vapurla gezi.
ejişki Arkadaş, dost.
eker 1.Cesur, yiğit. 2.Dost.
eki İyi.
eki-bak Her türlü.
ekidir İyi.
ekii Merhaba.
ekiirgek Cömert, eli açık.
ekijiir İyileşmek.
ekijireer İyileşmek.
ekilejir Merhabalaşmak, hâl hatır sormak.
ekiriir Hasta iyileşmek.
ekiziner Beğenmek.
ekkeer Getirmek.
ekonomist Ekonomist, iktisatçı.
ekonomika Ekonomi, iktisat.
ekonomiya Tasarruf.
ekran Ekran.
ekspert Eksper, bilirkişi, uzman.
ekspertiza Ekspertiz.
eksport Dış satım, ihraç.
eksporttaar Dışa satmak, ihraç etmek.
ekspress Ekspres.
ekstern Açık öğretim.
ekti Omuz.
ekvator Ekvator.
ekzamen Sınav, imtihan.
ekzamenneer Sınava girmek, imtihan olmak.
ekzema Egzama.
ekzemalaar Egzama olmak.
ekzemplyar Nüsha.
el Yar.
elbeer Bollaşmak, bereketlenmek.
elbek Bol, bereketli, mebzul.
elbekşiir Bollaşmak, bereketlenmek.
elbekşil Bolluk, bereket.
elçi Elçi.
elçigen Eşek.
elçileer Elçilik yapmak.
elçin Sefir, büyük elçi.
elçinneer Büyük elçi olarak görev yapmak.
eldeertir Dolaylı olarak adlandırmak, çağırmak.
eldep 1.Tuhaf, garip, acayip. 2.Şüpheli.
eldep-ezin Muhtelif, çeşitli.
eldepsiner 1.Tuhaf, garip karşılamak. 2.Şüphelenmek.

eledir Eskitmek.
eledi Yeni yetme.
eleen Kâfi derecede, yeterince.
eleer I. Aklı başında, ayık.
eleer II. Eskimek, yıpranmak.
eleerteer Aklı başına gelmek, ayılmak.
eleeşkin Eskime, yıpranma.
eleg-türeg Yoksulluk, sefalet.
elege-esege Akraba.
elege Akraba.
elek Henüz değil, henüz erken.
elekke Önceye, öncesine, evvelden.
elekpeyek Tahkir, alay.
elekteer Utandırmak.
elektrik Elektrikçi.
elektrilig Elektrikli.
element Element.
elendi Aşınma, yıpranma.
eleñ-halañ Baştan savma, yarım yamalak.
eleñneer 1.Sallanarak, yalpalayarak gitmek 2.(Ağaç) sallanmak.
elep-çük Zamk, yapıştırıcı.
elesteer Bir şeyi görür veya duyar gibi olmak.
elezin Kum.
elezinnig Kumlu.
elgeer Elemek, kalburdan geçirmek.
elgeeş Elek, kalbur.
elik Dişi karaca.
ellips Elips.
elzedir Toplamak, hayvanları bir tarafa sürmek.
em Em, ilâç.
embargo Ambargo.
emblema Amblem.
emçi Doktor.
emçileer Doktora gitmek.
emçiñneer Çiğnemek, ağızda gevelemek.
emdik Huysuz, yabani.
emdikşiir Yabanileşmek, huysuzlaşmak, vahşileşmek.
emeyek Büyük dede.
emer Emmek.
emge-hayaaçok Pek çok, sayısız.
emge-sançok Pek çok, sayısız.
emge-seske Düzen, nizam, intizam.
emgejok Pek çok, sayısız.
emgeleer Derlemek, toplamak, derleyip toplamak, düzenlemek.
emgeleeşkin Derleme, toplama, düzene sokma.
emgelig Derli toplu.
emig Meme, göğüs.
emigleer I. Birlikte saldırmak.
emigleer II. (Meme için) kabarmak, şişmek.
emikseer Emmek istemek.
emirer Kırıp koparmak.
emiskik 1.Emzik. 2.Biberon. 3.Mutfak eşyasında burun.
emişkeyek Deve dikeni.
emnediişkin Tedavi.
emnedir Tedavi ettirmek.
emneer Tedavi etmek.
emnelge 1.Tedavi. 2.Hastahane.
emneniişkin Tedavi.
em-tañ Em, ilâç.
emzirer Emzirmek.
en En, genişlik.
ençek Keçeden yapılmış örtü.
ençekteer Keçeden yapılmış örtü ile örtmek.
endeer 1.Başkasına benzetmek, başkası sanmak. 2.Telef olmak, yok olmak.
endeerel Kaza, felâket.
endeeşkin Yıkım, yok olma, mahvolma.
endeg Yanılgı, aldanış.
ene 1.Büyük büyük anne. 2.Çocuk bakıcısı.
enereldig Lütufkâr, merhametli.
energiya Enerji.
enik Enik, encik.
enikteer (Köpek için) yavrulamak.

enir 1.Geçenlerde, yakın zamanda. 2.Geçen, evvelki.

ennejir 1.Durmak, dayanmak, düşmemek. 2.Birlik olmak.

entsiklopediya Ansiklopedi.

eñ s. En.

eñbek Kronik hastalık.

eñdere Çok.

eñderik Pek çok, sayısız.

eñderlir Çoğalmak, yığılıp çoğalmak.

eñgiin 1.Mutat, alışılmış. 2.Sivil. 3.Bağımsız.

eñgiske 1.Ruj. 2.Yabani pancar.

eñgive Dik, çok sarp.

eñmek Eğik, bükük.

ep Uyuşma, anlaşma, dostluk.

epçok Rahatsız, huzursuz.

epçoksunar Huzursuz olmak, rahatsızlık duymak.

epçoktanır Kabalık etmek, nezaketsizlik göstermek.

ep-harılzaa İlişki, münasebet.

epidemiya Epidemi.

epigraf Epigraf.

epilog Epilog.

epoha Devir, çağ, zaman.

epopeya Epope, destan.

epos Destan.

ep-nayıral Dostluk.

ep-setkil Rıza, mutabakat, fikir birliği.

ep-taybıñ Barış.

epteer Monte etmek.

eptejir Barışmak.

eptekçi Montajcı.

eptelge Montaj.

epti 1.Her zaman, daima. .Sık sık.

eptig 1.Uygun. 2.Rahat, huzur. 3.Pratik.

er 1.Er. 2.Koca.

era Milât.

erben Kertik, çentik, belgi, bel.

erbennig Belgili, belli bir işaretle başkalarından ayrılmış olan.

eree İşkence.

ereer İstemek, arzu etmek, dilemek.

erege Tespih.

eremelzeer 1.İstemek, arzu etmek. 2.Ummak, ümit etmek.

ereñgey 1.Genel, umumî 2.Soyut, mücerret. 3.Yüzeysel, sathî, üstünkörü.

eres Cesur, yürekli, gözü pek, mert.

eres-didim Cesur, yürekli, mert.

eres-kaygal Cesur, mert.

eres-şovaa Cesur, yürekli.

erge 1.Hak. 2.Yetki.

erge-ajık Çıkar, yarar.

erge-çagırga Egemenlik, hâkimiyet.

erge-çassıg 1.Sevimli. 2.Şımarık.

ergek Parmak.

ergelediişkin Okşama, okşayış.

ergeledir Okşamak, sevmek.

ergeleer Yönetmek, idare etmek.

ergeleeşkin Okşama, sevme.

ergelekçi Müdür, yönetici.

ergelekçileer Yönetmek, idare etmek.

ergelel Yönetim, idare.

ergelenir Okşanmak, sevilmek.

ergelig Sevecen, müşfik, şefkatli.

ergelig Yetkili, salâhiyetli.

erge-medel Hak, hukuk.

erge-şölee Hürriyet, özgürlük, serbestlik.

ergeştenir 1.(Boğa) böğürmek. 2.(Yavru) hızla gitmek, palazlanmak.

ergi Eski.

ergii Dikkatsiz, dalgın.

ergiiş Girdap, anafor, hortum.

ergiir Etrafını, çevresini dolaşmak.

ergijireer Eskimek.

ergi-kaksı Eski.

ergil 1.Bayram. 2.Tatil.

ergilde 1.Devrim, inkılâp. 2.Girdap, cereyan. 3.Devir, tur, dönüş. 4.Dolaşım, devran.

ergileer Eskimek.

ergim 1.Kıymetli, saygıdeğer. 2.Sevgili, aziz.

ergin Eşik.

ergizer Eritmek.

erig 1.Eriyik, erimiş. 2.Buz tutmamış.

eriger Hayal kırıklığına uğramak.

erigiiçel Kolay hayal kırıklığına uğrayan.

erii İşkence, azap.

eriideer İşkence etmek, azap çektirmek.

eriidel İşkence.

eriir Erimek.

erii-şaajı İşkence.

erik Kıyı, kenar, sahil.

erin 1.Dudak. 2.Kenar.

erlik oranı Cehennem.

erte Erken.

erte-burun Çok eskiden.

erte-burungu Eski.

ertejik Önceden, evvelden.

erteleer Erken kalkmak.

ertem 1.Bilim, ilim. 2.Öğrenim.

ertem-bilig 1.Öğretim. 2.Öğrenim.

ertem-biliglig Bilgili, öğrenimi olan.

ertemden Bilim adamı.

ertemnig Bilgili, yüksek tahsilli.

ertem-surguul 1. Öğrenim. 2.Öğretim.

ertem-soyul 1. Öğrenim. 2.Öğretim.

ertem-şinçilel Bilimsel araştırma.

erten 1.Yarın. 2.Sabah.

ertengi Sabahki.

erter Geçmek, aşmak.

ertik İdi.

ertine Cevher, mücevher.

ertip Olup, -sa da.

erttir Mütemadiyen, devamlı, sürekli olarak.

eskerer Fark etmek, farkına varmak.

eskimos Eskimo.

eskit Deri kırpıntısı.

eskiz Eskiz.

esteer 1.Rüzgârdan kabarmak. 2.Uçar gibi gitmek.

estengi Sonuncu.

estetika Estetik.

estir Ezilmek.

eston Estonyalı.

eş 1.Arkadaş, yoldaş, dost. 2.Eş, çift.

eşkedeer Acele etmek, ivmek.

eşkenneer Bir araçla toplamak, serpmek.

eşki(iş) Kürek.

eş-öör Arkadaşlar, dostlar.

eşsiner Arkadaşı saymak.

eşteer Eşlemek, çiftlemek.

eştejir Eşleşmek.

eştiişkin Suda yüzme.

eştikçi Yüzücü.

eştir I. Suda yüzmek.

eştir II. Üzerine bir şey giymek, kendi üstüne bir şey örtmek.

et I. Et.

et II. Mal, varlık, eşya.

et III. Sepileme.

et-bot Beden, gövde, vücut.

et-dürbüür Kese, lif.

et-han Beden, vücut, gövde.

et-hannıg Sağlıklı, kanlı canlı.

et-hereksel Envanter, eşya, materyal.

etika Etik, töre bilimi.

etiket Etiket.

etil Etil.

etimologiya Etimoloji, köken bilimi.

etkir I. Etli.

etkir II. Tonlu ses.

et-mal Eşya, mal, varlık.

et-maldıg Zengin, varlıklı.

etnografiya Etnografya.

etsireer Canı et çekmek, et yemek istemek.

etteer Et yemek.

ettig Etli.

evakuastaar Tahliye etmek, boşaltmak.

evolyutsiya Evrim.

eveejediişkin Azaltma.

eveejeer Azalmak.

eveeş Az.

eveeşsiner Azımsamak.

evegen 1.Çıplak. 2.Aç.

evenk Evenk.

eves Değil.

evespe 1.Değil mi? 2.Öyle.

evilel 1.Birleşik. 2.Birlik.

evileldekçi Organizatör.

evileldig Birleşik.

evileñ Yumuşak.

evircer Çok olgunlaşmak.

eyt Hey! Heyt!
ezeergeer Saldırganlık göstermek, zorbalaşmak.
ezeer Esnemek.
ezeergek 1.Saldırgan. 2.Despot, zorba.
ezeeşkin Esneyiş, esneme.
ezeñgi Üzengi.
ezer-çonak Eyer.
ezer I. Çıkarmak.
ezer II. Eyer.
ezerlig Eyerli.
ezerteer Eyerlemek.
ezildirig Eriyik, çözelti.
ezim Orman, tayga.
ezin 1.Hava dalgası. 2.Esinti, esin.
ezindi İnekte buzağının emmesinden sonra kalan süt.
ezindileer Bir kaptan diğerine aktarmak.
ezinneer 1.Hava akımı oluşmak. 2.Esinti çıkmak, esmek.
ezir Kartal.
eziriiçel Esrimeye meyyal, çabuk sarhoş olan.
eziriir Esrimek, sarhoş olmak.
ezirik I. Esrik, sarhoş.
ezirik II. Oğlak.
ezirikteer Devamlı içki içmek.

F

fa müz.fa.
fabrika Fabrika.
fabrikat Mamul eşya.
fakt Olgu.
faktor Faktör, etken.
fakul'tet Fakülte.
familiya Soyadı.
fantaziya Fantezi.
fantastiktig Fantastik.
farmakolog Farmakolog.
farmakologiya Farmakoloji.
faşist Faşist.
faşizm Faşizm.
fayans Fayans.
faza Safha, evre.
federalizm Federal.
figura Figür.
fizik Fizikçi.
fizika Fizik.
filolog Filolog.
filosof Felsefeci.
filosofiya Felsefe.
final Final, son.
firma Firma.
flamingo Flâmingo.
fonetika Ses bilgisi.
frantsuz Fransız.
futbol Futbol.
futboldaar Futbol oynamak.
futbolist Futbolcu.

G

ga	Ha (hektar).
gabardin	Gabardin.
gaga	Kuzey ördeği.
galaktika	Galaksi.
galantereya	Tuhafiye.
galereya	Galeri.
galife	Külotlu pantolon.
galstuk	Kravat, boyun bağı.
gangrena	Kangren.
gangster	Gangster.
gantel'	Jimnastik topu.
garaj	Garaj.
garantiya	1.Garanti. 2.Kefalet.
garderob	Gardırop.
garnir	Garnitür.
garnizon	Garnizon.
garpun	Zıpkın.
gastrit	Gastrit.
gavan'	Liman.
gaz	Gaz.
gazogenerator	Gazojen, gaz jeneratörü.
gazon	Çimen.
gaztaar	Gazlamak, gaza basmak.
gektar	Hektar.
geliy	Helyum.
gemoglobin	Hemoglobin.
gemorroy	Basur.
general	General.
general leytenant	Tümgeneral.
general mayor	Tuğgeneral.
general polkovnik	Korgeneral.
generator	Jeneratör.
genetika	Genetik.
genezis	Genesis, hilkat.
geofizika	Geofizik.
geograf	Coğrafyacı.
geografiya	Coğrafya.
geolog	Jeolog.
geologiya	Jeoloji.
geometriya	Geometri, hendese.
georgin	Yıldız çiçeği, dalya.
geran'	Itır çiçeği.
german	Alman.
getra	Tozluk.
getsint	Sümbül.
gibrid	Melez.
gidrat	Hidrat.
gidravlika	Hidrolik.
gigrometr	Nemölçer.
gimn	Millî marş.
gimnastika	Jimnastik.
gimnaziya	Kolej.
ginekolog	Jinekolog.
gipertoniya	Hipertansiyon, yüksek tansiyon.
gipnoz	Hipnoz.
gipoteza	Hipotez.
gipotoniya	Hipotansiyon, düşük tansiyon.
gips	Alçı.
girlyanda	Çelenk.
girya	Gülle.
gitara	Gitar.
glitserin	Gliserin.
globaldıg	Global.
globus	Yer küresi.
glyukoza	Glikoz.
golland	1.Hollanda. 2.Hollandalı.
gonorar	Telif hakkı.
gorçitsa	Hardal.
gorilla	Goril.
gortenziya	Ortanca, Japon gülü.
gostinitsa	Otel.
gradus	Derece.
gradusnik	Termometre, sıcaklıçer.
graf	Kont.
grafa	1.Paragraf. 2.Sütun.
grafik	1.Grafik. 2.Şema.
grafika	Grafi.
grafin	Sürahi.
grafit	Grafit.
gramm	Gram.
grammatika	Gramer, dil bilgisi.
grammofon	Gramofon, plâkçalar.
granat	Nar.
granata	El bombası.
granit	Granit.
gravyura	Gravür.
grek	Yunan, Rum.
grim	1.Makyaj. 2.Makyaj takımı.
grimyor	Makyajcı.
gripp	Grip.
grossmeyster	Satranç hocası.
gruzin	Gürcü.
gruzovik	Kamyon.
gruşa	Armut.
gubernator	Vali.
guberniya	Vilâyet.
gudron	Katran.
gumanitarlıg	Sosyal bilimler.
gumanizm	Hümanizm.
gusenitsa	1.Tırtıl. 2.Palet.
gvozdika	Karanfil.

H

ha Ağabey.
haa Ayy! Oo!
haaglıg Kapalı, gizli.
haajı Şerit.
haak I. 1.Söğüt. 2.Çubuk.
haak II. Kayak.
haakçı Kayakçı.
haalaar Ha ha etmek.
haalçak Kapalı, kilitli.
haalga Kapı,bahçe kapısı.
haalgaçı Kapıcı.
haan Kağan, kral, han.
haar Kapamak.
haarar 1.Kızartmak, kavurmak. 2.Dağlamak.
haarık Horultu, horlama.
haarılga Plânya, uzun rende.
haarjak 1.Kutu, sandık. 2.Tabut.
haay Gaga, burun.
haaya Seyrek, çok az.
haçı Makas.
hadı Çam.
hadır Esmek.
hadır-sarıg Yabani hindiba.
hadımarlaar Hafif rüzgâr esmek.
hadıñ Akağaç.
ha-duñma 1.Kardeş. 2.Irktaş.
hag Kav.
hagdınçak 1.Kapalı. 2.İçine kapanık kişi.
hajagay 1.Eğri, bozuk. 2.Tahrif edilmiş. 3.Kızgın, kindar.
hajat 1.Yüksek uçurum 2.Tepe.
hajıı Kenar, kıyı.
hajır Eğilmek, bükülmek, bozulmak.
hajıytır Bükük, eğri.
hakas Hakas.
hala 1.Zorluk, güçlük, zahmet. 2.Sıvışık, sırnaşık.
halaar 1.Değiştirmek. 2.Terhis etmek.
halag 1.Değişim. 2.Terhis etme.
halagzınar 1.Yorulmak. 2.Güçlük çekmek.
halak Off! Ah! Yazık.
halak-tilek Pişmanlık, nedamet.
halalıg Yorucu, usandırıcı, can sıkıcı.
halamırgay 1.Soluk, solmuş.2.Gevşek, uyuşuk.
halap Belâ, felâket, afet.
halas Beleş, bedava, sebil.
halat 1.Gömlek. 2.Sabahlık. 3.Bornoz.
halayar Sarkmak, sallanmak.
halbaktanır Asılmak, tutunmak.
halbañ 1.Kulaklık 2.Kulak memesi.
halbış Palet.
haldaar 1.Saldırmak, hücum etmek, taarruz etmek. 2.Bulaşmak.
haldaaşkın Saldırı, hücum, taarruz.
haldavır Bulaşma, enfeksiyon.
halıdaar 1.Hummaya, sıtmaya tutulmak. 2.Ateşi yükselmek.
halın Kişide ateş.
halır 1.Atlamak, zıplamak. 2.Koşmak, kaçmak.
halır-kara Pire.
halımak Havai, hoppa.
halıp Kapak.
halıraar Hışırdamak, fışırdamak.
halırgay Hışırtı, fışırtı.
haltura Özensiz iş.
halva Helva.
ham Kam, şaman.
ham ıyaş Yatır ağaç, kam ağaç.
hamaan I. İlgi, alâka, ilişki.
hamaan II. Peki, iyi, âlâ.
hamaançok 1.İlgisiz, alâkasız, ilişkisiz. 2.Kayıtsız, umursamaz.
hamaannıg İlgili, alâkalı, ilişkili.
hamaarılga İlgi, alâka, ilişki.
hamaarjılga İlişki, temas, rabıta.
hamaarjır 1.İlgisi, alâkası olmak. 2.Ait olmak.
hamaatı Vatandaş, yurttaş.
hamçık Epidemi.

hameleon Bukalemun.
hamık Bütün, tüm, hep.
hamnaar Şamanlık etmek.
hamnaarak I. Topaç.
hamnaarak II. Toygar, çayır kuşu.
han Kan.
hana Duvar.
hana-karak Dama, kare.
hanar Kanmak, yetinmek.
han-damır Kan.
handıgar Gönül vermek, alışkanlık edinmek, bağımlılık kazanmak.
handı-kara Mürver.
handıkşıl Eğilim, merak, hobi, ilgi.
handır Derince, derinliğine.
handırılga Geçimini sağlama, ikmal.
hanı Derin.
hannaar Kan almak.
hanzıraar Kanamak.
hap Kap.
hapçık Husye torbası.
hapıgır Şiş, şişkin.
hapıyar Şişmek.
haptaar Kaba koymak.
har I. Kar.
har II. Yaş (bir yıl).
haraaça Kasnak.
haraaçıgay Kirlangıç.
haraadaar Acımak, üzülmek.
haraadal Acıma, üzülme.
haraadançıg Can-sıkıcı, sıkıntı veren.
haraal I. Arpacık, nişangah.
haraal II. Nöbet.
haraalça Suda donmamış bölüm.
haraar Gözleriyle taramak.
harakter Karakter.
harakteristika Niteleme, vasıflandırma.
haram Cimri, hasis.
haramdıgar 1.Alışmak. 2.Hırsla yemek.
haramnanır Cimrilik, pintilik etmek.
harar Boğulmak, boğazında kalmak.
hardaaçı 1.Lider, elebaşı. 2.Kabadayı.
harı Yabancı.
harıg 1.Sert, katı, berk. 2.Yenmez.
harıı Cevap, yanıt.
harısalga Sorumluluk.
harık İmkân, olanak.
harıksıraar Bitmek, hâlsiz düşmek.
harılzaa Bağ, temas, ilişki.
harılzajır İrtibat kurmak, görüşmek, temas kurmak.
harın 1.Fakat, ama. 2. Bilâkis, 3.Öyle.
harlıgar Boğulma, nefesi kesilme.
hartıga 1.Doğan. 2.Şahin.
hartıgaaş Kurlağan, dolama, etyaran.
hat Rüzgâr.
hava Fino.
havak 1.Alın. 2.Siperlik. 3.Tepe, yokuş.
havan Domuz.
havañ Ödem, şiş.
havarar 1.Vücudun bir yerinde su toplanmak. 2.Nasırlanmak.
havarık Nasır.
havık Badıç, kabuk.
havıktalır Kasketi önüne eğmek.
havırar 1.Malını ayırmak, bölmek. 2.Sürerek getirmek. 3.Haczetmek.
havıyaa Mükâfat, ödül, nişan.
hay Belâ, felâket.
haya Kaya.
hayaa Tan kızıllığı, fecir.
hayaaçı Meşale.
hayaalanır Fecirlenmek.
hayaapça Çadırın etrafını saran keçe.
hayar I. 1.Gezmek, etrafını dolaşmak. 2.Yoldan çıkmak. 3.Kaymak, hedeften sapmak.
hayar II. Savurmak.
hay-baçıttıg Belâlı, uğursuz.
haydak Sağmal.
haygaaraar 1.Gözlemek, müşahede etmek. 2.Nezaret etmek, izlemek.
haygaaral Gözleme, izleme.
haygıl Keşif.
haygılçı Kâşif.
hayıı Kenar, kıyı.
hayılçak Erime, ayrışma.

hayım I. Beraberlik, berabere kalma.

hayım II. Girdap, anafor, burgaç, eğrim.

hayım çon Kalabalık.

hayır Tuzla, tuzlak.

hayıra Merhamet, bağışlama, ihsan, iyilik.

hayıraan Yazık.

hayırakan 1.Tanrı. 2.Ayı.

hayıralaar Korumak, esirgemek, sakınmak.

hayıralıg Kıymetli, değerli, saygıdeğer, sevgili.

hayırga Bileği taşı.

hayırlaar Vermek, bağışlamak.

haylıg 1.Maalesef, yazık ki. 2.Belâlı, uğursuz.

haylır 1.Erimek. 2. Ayrışmak.

haynak Melez.

haynaktajır Melezleşmek.

haynışkın Kaynama, kaynaşma.

haynır Kaynamak, kaynaşmak.

heder Edepsiz, terbiyesiz, kaba.

hederlenir Kabalaşmak, edepsizleşmek.

hee Bezek, tezyin.

heekçi Kemirgen.

heeli Rüşvet.

heelileer Rüşvet vermek.

heelilekçi Rüşvetçi.

heendek Parça, pırtık.

heer Kemirmek, tırtıklamak.

heereer Çürümek, yırtılmak.

heerek Çürük, dayanıksız.

heet Göğüs yağı.

hek Guguk.

hek-davan Kardelen.

helemeçi Tercüman, mütercim, çevirmen.

heleske Kertenkele.

hem Nehir, ırmak.

hemçeel 1.Ölçek, mikyas. 2.Hacim.

hemçeer Ölçmek, oranlamak.

hemçeg 1.Ölçü, oran, nispet. 2.Ceza.

hemçekçi 1.Payda. 2.Ölçü aleti.

hemdiir 1.Kemirmek. 2.Ezmek, zulmetmek.

heme Kayık, sandal, gemi.

hemeji Kayıkçı, sandalcı, gemici.

hemirer Kemirmek.

hençe Güzün doğan.

hendir 1.Kendir, urgan. 2.İp, iplik. 3.Keten.

hendirbe Omurga.

henergedir Ansızın gelmek.

henerten Ansızın,aniden, birdenbire.

heñme Kurutulmuş et.

hep 1.Elbise. 2.Kalıp.

hepçok İyi, fena değil.

hepkerer Giydirmek.

hepteer 1.Kalıplamak, kalıba sokmak. 2.Germek. 3.Atıştırmak, tıkıştırmak.

heptelir 1.Gerilmek. 2.Çarpmak.

herbekteer 1.Kapmak, yapışmak. 2.Tırmalamak.

herberleer (Köpek) parçalamak, dalamak.

herbis Sarp tepenin aklanı.

here Geniş bir tarzda.

hereçi Şahit, müşahit.

hereçilel Belge, şahadetname, sertifika.

hereejen Bayan.

heregleer 1.Kullanmak, istifade etmek. 2.İhtiyacı olma. 3.Aramak.

hereglel İhtiyaç, istek.

herek 1.Gerek, lüzumlu.2.İş, vazife, görev. 3.Cürüm, cinayet, suç.

hereksel Alet, cihaz, aygıt.

herekten 1.Suçlu. 2.Mahkûm.

herektig 1.Gerekli, lüzumlu. 2.Görev. 3.İhtiyaç.

herel Işık, ışın, şua.

hereldenir Işımak, ışıldamak.

herer I. Germek, genişletmek.

herer II. Köpek parçalamak, dalamak.

herik Germe, genişletme.

heriktenir 1.Cimrilik etmek. 2.Utanmak.

herim Çit, bahçe duvarı.

herteger Eğri.

herteş Kalkık, bükük, eğri.

heveer 1.Aynı. 2.Benzer.

heverer Şişmek, kabarmak.

hevir Görünüş, biçim, şekil, görüntü.

hevirleer Dekor yapmak, süslemek.

hevirleş Benzer.

hevis 1.Halı. 2.Kilim.

hey I. Hava, gaz.

hey II. 1.Boş. 2.Boşuna.

hey III. Hey!

hey-at İlham, esin.

heydiger 1.Şişmek. 2.Ürküp kaçmak.

heylenir Hava dolmak.

heymer En küçük çocuk.

hıdır Yok etmek, imha etmek.

hıdıkçı Avcı uçağı.

hıg I. Öç.

hıg II. Astar.

hırgış Kamış.

hıl 1.Kıl, tüy. 2.Tel.

hılban Solgun.

hıldıg Telli (saz).

hılış Kılıç.

hılızın Dayanıksız, gevşek.

hımıs Kımız.

hımıs-sigen Kuzukulağı.

hımış Kepçe, çömçe.

hın 1.Kın. 2.Kabza.

hınaar Kontrol etmek, denetlemek, teftiş etmek.

hınakçı Denetçi, müfettiş, kontrolör.

hınalda Kontrol etme, denetleme, teftiş etme.

hınamça İhtiyat, itina, özen.

hınır Tutumlu, idareli, hesaplı.

hınnaar Kınlamak.

hıraa Kirâğı.

hıralçak Tüy atmış.

hıralır Tüy atmak, rengi kaçmak.

hırar Kazımak.

hırba Yapıştırıcı, tutkal.

hırbaça Karın derisi içinde dondurulmuş et.

hırbalançak Yapışkan.

hırgı Kazağı.

hırgındı Kırpıntı, kırkıntı.

hırı Yelpaze.

hırıktaaş Tuzak çatısı.

hırın Karın.

hırtıñ 1.Kıkırdak. 2 Siperlik.

hıvıt At kuyruğu.

hıyıjar Eğilmek, yana yatmak.

hıyır Şaşı.

hıyırak I. Uçurum, yar.

hıyırak II. Kılıç.

hıyırarar Şaşılaşmak.

hıyır-kılçañ Şaşkın, öfkeli, hiddetli.

hıylançak Homurdanıcı.

hıylanır Homurdanmak.

hıynaar 1.Dövmek. 2.Vurmak.

hiiktelir Sallanmak, ırgalanmak.

hiliñ Kadife.

himik Kimyacı, kimyager.

himiktig Kimyasal, kimyevî.

himirenir Homurdanmak.

himiya Kimya.

hin Göbek, başta yuvarlaklık.

hir Kir.

hire-hire Zaman zaman.

hiriger Kirlenmek.

hirlig Kirli.

hirurg Cerrah, operatör.

hirurgiya Cerrahî.

hir-çam Kir.

hiree Testere.

hireeleer Testereyle biçmek.

hireen İn.

hireendi Reze, talaş, eğinti.

hireenneer Kızmak, hiddetlenmek, öfkelenmek.

hleb Ekmek, somun.

hlor Klor.

hmel' Şerbetçi otu.

hodugur Dikili, dimdik.

hoduyar Dikilmek.

hoglaar Yemek atıştırmak.

hojudaar Gecikmek.

hojudañgay Geri kalmış, geri.

hokaş Bir yaşında geyik.

hokkey Hokey.

hokpa Sağrı, kuyruk sokumu.

hol Kol.

hola Bakır.

holañ Kel, dazlak.

holayar Kelleşmek.

holbaa Temas, ilişki, bağ.

holbajır Temas, ilişki kurmak.

holbakçı gr. Bağ fiil.

holdaar 1.Eliyle kaldırmak. 2.Müdahale etmek.
holera Kolera.
holgaarlaar Müdahale etmek.
hol-hap Eldiven.
holuk Karışım, mahlût.
holuksaa Halita.
holumak Melez.
holuraar 1.Guruldamak. 2.Çene çalmak, gevezelik etmek.
holuşkak Melez.
holuur 1.Karıştırmak, karmak. 2.Iskartaya çıkarmak.
homudaar 1.Şikâyet etmek, sızlanmak. 2.Acımak, merhamet etmek. 3.Dava açmak.
homudal 1.Şikâyet, sızlanma. 2.Acıma, merhamet. 3.Dava.
homudançıg 1.Acınacak, acıklı. 2.İncitici, dokunaklı.
homus Ağız kopuzu, kopuz.
homut Hamut.
honaça Konuk, misafir.
honar 1.Konmak. 2.Gecelemek, geceyi geçirmek.
honaş Yurtlak, konup göçülecek yer.
honattaar Konuk olmak.
honçu Çizme koncu.
hondur Bütün gece.
honuk Bir gün.
hoo I. Çaydanlık.
hoo II. Çerçeve.
hooçu Müzmin, kronik.
hooçun 1.Eski. 2.Güngörmüş.
hooçuraar Müzminleşmek, kronikleşmek.
hoolay 1.Boru. 2.Baca.
hoolga Kopya, suret.
hoolu Besleyici, ısı değerli.
hoolurgaar Övünmek, böbürlenmek.
hoomay Eksik, tam değil.
hoor I. Açık doru, konur.
hoor II. Çok, kalabalık kişi.
hoor III. Sevgili.
hoor IV. Şaman davet etmek.
hoorar I. Oymak, yerinden sökmek.
hoorar II. Kavurmak.
hooray Şehir, kent.
hoorgal Yar, çukur.
hooruk Sökük, ayrık.
hoorza I. Anız.
hoorza II. Boru.
hooylu Kanun, yasa.
hooylujuur Kanunlaşmak, yasalaşmak.
hoozun 1.Boş, boşuna. 2.Esassız, amaçsız. 3.Tatsız yemek.
hoozuraar Harap olmak, çöllleşmek, kurumak.
hoozural Harap etme, tahrip etme.
hop 1.Dedikodu, lâkırdı. 2.İftira, bühtan.
hopçu Dedikoducu.
hoptaar 1.Dedikodu etmek. 2.İftira atmak. 3.Dert yanmak, sızlanmak.
hoptak Aç göz, obur, pis boğaz.
hoptalaar Yavrusunu kıskanmak.
hor I. Çabuk tükenme.
hor II. Koro.
hora Zarar, ziyan.
horadaar Kızmak, öfkelenmek, hiddetlenmek.
horadançıg Öfkelendirici, sinirlendirici.
horagay Simli kumaş.
horam Uygun, elverişli.
horan Zehir.
horatan Kötü niyetli, kastlı.
horgadaar Saklanmak, gizlenmek.
horjok Yasak.
horlaar (Cilt, deri) çatlamak.
horlañgı (Cilt,deri için) çatlak.
horlug Elverişli, uygun.
hortan 1.Yiğit, cesur. 2.Sinsi, hilekâr, hain.
horugdaar 1.Yasaklamak, menetmek. 2.Hapsetmek, mahkûm etmek.
horum Taş yığını.
horuur 1.Yasaklamak, menetmek. 2.Saklanmak, gizlenmek.
hos 1.Boş. 2.Hür, serbest.
hostaar 1.Boşaltmak, tahliye etmek. 2.Serbest bırakmak.
hostalga Hürriyet, serbestlik, özgürlük.

hostug Hür, bağımsız, özgür.
hovagan Kelebek.
hovar Seyrek, nadir.
hovu 1.Step, bozkır. 2.Tarla.
hovul 1.Ark. 2.Oluk.
hoy I. (Hayvanda) koyun.
hoy II. (İnsanda) koyun.
hoyar Ürkmek.
hoydugar Ürkmek.
hoygajır Koyun koyuna uyumak.
hoyju Çoban, koyuncu.
hoylaar Koyuna sokmak.
hoylaarak Küçük sürahi.
hoytpak Sütün ekşitilmesiyle elde edilen içecek.
hoyug 1.Yumuşak. 2.Kadife (ses). 3.Saf (süt). 4.İnce.
hoyugan Ürkek.
hoyun (İnsanda) koyun.
hoyutku Bostan korkuluğu.
hoyuur Koyulaşmak, yoğunlaşmak, kesifleşmek.
hozaar 1.Boşalmak. 2.Oyulmak.
hozar 1.Yanına yaklaştırmamak, yanına sokmamak. 2.Hoşlanmamak.
hödel Hizmetçi, yardımcı.
hödelir 1.İşe başlamak. 2.(Motor) çalışmak.
hödüür Dişi ve erkeği döllenme zamanı ayırmak.
hög Neşe, şenlik.
högjülde Gelişme, inkişaf, ilerleme.
högjüm 1.Orkestra. 2.Müzik.
högjümçü Müzisyen.
högjüür Gelişmek, ilerlemek.
höglüg Neşeli, şen.
hök 1.Eğlence. 2.Oyuncak..
hökpeş İskete, baştankara.
höktüg 1.Eğlenceli, gülünç. 2.Garip, tuhaf.
höl I. Göl.
höl II. Kalabalık .
höl III. Gölük.
höl IV. Oyun tahtası.
höl V. Destek, dayanak.
höl VI. Kaba taslak.
hölbeger Geniş, bol.
hölberer Dağılmak, yayılmak.
hölçok Sayısız, pek çok, fazla.
hölçük Gölcük.
hölçüñ-kara Sevgili, sevimli.
hölçük Yardımcı, hizmetçi.
hölege Gölge.
hölezi(n) Ücret.
hölezileer Kiralamak.
hölge Gölük, binit.
hölüyer Somurtmak.
hölzeezin Koşuşturma, telâşlanma.
höm Deri, post.
hömee Zahire, stok.
hömeeş Burunluk.
hömer Gömmek.
hömür Kömür.
hömürerer Kömürleşmek, sönmek.
höndeer 1.Kurt yemek. 2.Yağma etmek.
höndürer Doğrultmak.
höne Oğlak, kuzu bağlanan ip.
hönek Çaydanlık.
hönü Düz, doğru.
hönüger Usulünü öğrenmek, tarzını bilmek.
höö I. Kurum, is.
höö II. Gecikme cezası.
hööger Rüzgâr gibi geçmek.
hööküy Zavallı, biçare.
höölbek Gölet, gölek, gölcük.
höömey Gırtlaktan söylenen Tuva şarkısı.
höön 1.Gönül. 2.İstek, arzu.
höönzüreer Kederlenmek, efkârlanmak.
höör I. Kabarmak, şişmek.
höör II. 1.Mezar, kabir, gömüt. 2.Mezarlık.
hööreer 1.Fokurdamak. 2.Şevkle, neşeyle konuşmak.
höörem 1.Abartma, şişirme. 2.Konuşkan.
höörge 1.Tabaka. 2.Enfiye kutusu.
höörjüder Cenazeyi gömmek.
höpeen Deste, tınaz, ot yığını.
hör İnkâr.
hörek Göğüs.
hörekteer Yüksek sesle konuşmak, sesini yükseltmek.
hörekteeş Yelek.
höreñgi 1.Maya. 2.Mal, varlık.
höreñgiten Zengin, varlıklı.

hörlee Tütme, hafifçe yanma.
hörtezin Tezek.
hörtük Kürtün.
hörük Körük.
hörzün Toprak.
höveñ Pamuk.
höy Çok.
höy-buluñ Çokgen.
höy-buttug Kırkayak.
höyleñ Gömlek.
höy-niiti Sosyal, içtimaî, toplumsal.
hren Acırga, yaban turpu.
hrestomatiya Okuma kitabı.
hrom Krom.
hronika Aktüalite.
hronologiya Kronoloji.
hronometr Kronometre.
hugbay Zavallı, biçare, bedbaht.
huligan Holigan.
humagalaar Saklamak, korumak, esirgemek.
humagalıg İdareli, tutumlu.
huna I. Teke.
huna II. Tutkaç, tutacak.
hunaar Zorla almak, çekip almak.
hunaaştıg Münakaşalı, ihtilâflı.
hunan Üç yaşında hayvan.
huraañgay Kısaltma, muhtasar.
huraar 1.Toplatmak, müsadere etmek. 2.İndirgemek, irca etmek.
huragan Kuzu.
hural 1.Toplantı, oturum, celse. 2.Meclis.
huraldaar Toplantı yapmak, oturum düzenlemek.
hurtun Seri ateşli av tüfeği.
hutor Küçük çiftlik.
huu 1.Parça, pay, hisse. 2.Yüzde. 3.Ayrıntı, detay. 4.Özel, hususî, şahsî, zatî.
huuçu Hissedar, ortak.
huudus 1.Damgalı kâğıt. 2. Yaprak, varak. 3.Beyanname.
huujuur Börek.
huular 1.Çevrilmek, dönmek, değişmek. 2.Güçleşmek, karmaşıklaşmak.
huulgazın 1.Büyü, sihir. 2.Teshir, büyüleme.
huuñ Kova, bakraç.
huurmak Madrabaz, şarlatan.
huusaa 1.Süre, müddet. 2.Mühlet, vade.
huu-salım Kader, mukadderat, tecelli, alın yazısı, yazgı.
huva Kâse.
huvaalda Bölme, bölüm.
huvaanak Fal taşı.
huvaar Bölmek, taksim etmek.
huviskaal İnkılâp, devrim.
huvuraar Batmak, iflâs etmek.
huvurgay Talihsiz, bahtsız.
huyuk Yanık kokusu.
huyuksuur Yanık kokmak.
hül Kül.
hülbüs Karaca.
hül-dalgan Tozlaşmış, un ufak olmuş.
hüldenir Küllenmek.
hüleelge Ödev, görev, vazife.
hüleer Kabul etmek, almak.
hüler Bronz, tunç.
hül-ıyba Un ufak, tozlaşmış.
hülüg Elini ayaklarını bağlama.
hülümzürgey Gülümsemeli.
hülümzürüg Gülümseme.
hülümzürüür Gülmek, gülümsemek.
hülüür El ve ayaklarını bağlamak.
hümüş Gümüş.
hün 1.Güneş. 2.Gün.
hündü Saygı, hürmet, ihtiram, tazimat.
hündüleer Saygı göstermek, hürmet etmek.
hündülüg Saygıdeğer, hürmetli.
hündüs Gündüz.
hün-ederer Ayçiçeği, gündöndü.
hünezin Azık.
hünneeçel Kıskanç.
hünneer I. Güneş açmak, görünmek.
hünneer II. Kıskanmak.
hünneerek 1.Güneşli. 2.Güney taraf.
hünneş Bir günlük.
hünzedir Gün boyu.
hünzeer Günü geçirmek.
hünzüg Güneşsi.
hür Gür, sağlam, sağlıklı.

hüree Budist tapınağı.
hüreeleer Çevrelemek.
hüreeleñ Muhit, çevre.
hürejir Güreşmek.
hüreñ Kahverengi.
hüreñ-kızıl Koyu kırmızı.
hürerer Kahverengileşmek.
hüreş Güreş.
hürgül Boz.
hürteñneer Kavga çıkarmak.
hürtü Pervane.
hürüm Dua.
hüürek Kürek.

I

ıdaçı Zağar.

ıdalaar Kışkırtmak, birine saldırtmak, fitlemek.

ıdar 1.Göndermek, yollamak. 2.Bırakmak, salıvermek. 3.(Masal) anlatmak. 4.(Bilmece) sormak.

ıdık Mukaddes, mübarek, kutsal, kutsî.

ıgban Çalı çırpı.

ıgıdar Ikınmak, bütün gücüyle gerilmek.

ıgıy-dıgıy Sımsıkı, sıkıca.

ıglaaçal Ağlamsı; çok ağlayan.

ıglaar Ağlamak.

ıglaar-sıktaar Ağlayıp sızlamak, durmadan ağlamak.

ıglagan Ağlamsı; çok ağlayan.

ıglamzıraar Ağlamaklı olmak.

ıglançıg Ağlanacak durumda.

ıglañnaar Sızlanmak.

ıı Hı hı! He!

ıılaar Sızlamak

ıı-sıı Sızlanma, ağlama.

ıt Ses, gürültü.

ıt-daaş Gürültü, patırtı, ses.

ıtkır Tonlu ses.

ıt-şimeen Gürültü, patırtı, ses.

ıttaar Ses çıkarmak, konuşmak.

ıjar Şişmek, kabarmak.

ıjık I. Şişkinlik, şiş.

ıjık II. Rüzgâr almayan taraf.

ılañgıya Bilhassa, özellikle, hususuyla.

ılap Doğru, tam.

ılaptıg Doğru, tam.

ılavılaar 1.Tespit etmek. 2.Detayına inmek. 3.İtina ile yapmak.

ılbıñnaar Sallanmak, ırgalanmak.

ılbıraar Çok pişmekten lâpa hâline gelmek.

ılbırgay İyice pişmiş.

ılbırtıñ 1.Kırılgan, nazik. 2.Yumuşak.

ılbıs Yeni doğmuş.

ılçıñ 1.Ciddiyetsiz, hoppa, oynak, şımarık. 2.Çapkın.

ılçıraar Çok pişmekten lâpalaşmak.

ıldırtır İlmek, kanca atmak, iliştirmek, bağlamak.

ılgaar Seçmek, ayırmak, tefrik etmek.

ılgal Fark, farklılık, ayrıntı, ayırım.

ılgaradır Fark etmek, farkına varmak.

ılgavır Fark, farklılık, ayırım.

ılgın Hızlı, çevik.

ılım-çılım Sakin, durgun, yavaş.

ımıraa Sivrisinek.

ımıraa-seek Böcek, haşere.

ımzanır Aldanmak, yanılmak.

ınaa I. 1.At arabası. 2.Yük hayvanı.

ınaa II. İnce sırık.

ınaaçal İtaatkâr, kolay ikna olur.

ınaar I. Onamak, mutabakat göstermek.

ınaar II. Oraya, ora.

ınaar-mınaar Oraya buraya.

ınak Sevgili.

ınakşır Âşık olmak, sevmek.

ınakşıl Aşk, sevgi.

ınandırar İnandırmak.

ınangır İtaatkâr, ikna edilir.

ınanış İnanç, inanış.

ıñay Öte, öteye, oraya.

ınay I. Çok ağır hasta.

ınay II. 1.Minicik. 2.Cüz'i.

ınay-daa Azıcık, birazcık.

ıñaylaar Uzaklaşmak.

ınaytaar Hasta ağırlaşmak.

ınaytaar Sayıca çok azalmak.

ınça Öyle.

ınçaar Öyle.

ınçaarda O zaman.

ınçaarga Öyle olmasına rağmen, öyleyse.

ınçaar-mınçaar Öyle böyle.

ınçalza-daa Öyle olsa da.

ınça-mınça Şu kadar.

ınçan O zaman.

ınçangaş Bunun için, bundan dolayı, bu yüzden, onun için, -dığı için.

ınçanmıje Buna rağmen, böyle olsa da.

ınçan-mınçan Belirsiz, belirsiz bir surette.

ınçaş 1.Öyleyse! 2.Daha sonra? Ya sonra?

ınçavas Öyle değil.

ında Orada.

ında-birek İşte o! İşte biri!

ında-haaya Ara sıra, arada bir, zaman zaman.

ında-kayda Ara sıra, arada bir, zaman zaman.

ında-mında Orada burada.

ındazında Genellikle, umumiyetle.

ındı Öteki.

ındıg Öyle, böyle.

ındıg-mındıg Şöyle böyle.

ındıı Öteki.

ındınnalır 1.Canı sıkılmak. 2.Hasretini çekmek.

ıñgır-şıñgır Şıngır şungur.

ır Ir, şarkı, türkü.

ıraajı Şarkıcı, türkücü.

ıraar Uzaklaşmak, ıramak.

ıraga Güğüm, testi.

ıragan Uzaklaşan, ıraklaşan.

ırak Uzak, ırak.

ırak-çook Uzak yakın.

ırakşıl 1.Uzaklık, mesafe, menzil. 2.Uzak menzilli.

ırak-uzak Uzak, ırak.

ırbaalaar Güçlükle yürümek.

ırbaar 1.Askerden kaçmak. 2.İhanet etmek. 3.Korkmak, ürkmek.

ırbakçı 1.Asker kaçağı. 2.Hain, dönek.

ırbıskın 1.Nazik, çıtkırıldım. 2.Pek az, önemsiz.

ırgak Eğri, bükük.

ırgak-ımıraa Sivrisinek.

ırgak-seek Sivrisinek.

ırgañnaar Kamburlaşmak, beli bükülmek.

ırgayar 1.Eğilmek, bükülmek. 2.Beli kamburlaşmak.

ırgaytır Eğmek, bükmek.

ırı Şarkı, türkü.

ırıgar Hayvandan sağılan süt kesilmek, kurumak.

ırıır İçini temizlemek, içini çıkarmak.

ırıktaaş Külot.

ırım Kendini kötü hissetme.

ırımnıg Cılız, cansız, gevşek, uyuşuk.

ırımza Cılız.

ırjagar Sert deri için.

ırjanak Tuzak zembereği.

ırjım Sessiz, sakin.

ırlaar Şarkı, türkü söylemek, ırlamak.

ırlaar-haarjak Gramofon.

ırlaar-şoorlaar Şarkı, türkü söylemek.

ırlançak Kızgın köpek.

ırlanır Köpek kızmak, hırlamak.

ırmajok 1.Minicik, minnacık. 2.Güvenilmez, sağlam olmayan.

ırmazıraar Bitkin bir hâle gelmek, hâlsiz düşmek.

ır-şoor Şarkılar, türküler.

ırtayar 1.Özenip bezenmek, elden geleni yapmak. 2.Elde etmeye çalışmak, yalvarmak.

ırzagar 1.Eğri, düzensiz diş. 2.Aralı, aralıklı. 3.Zayıf, arık, lagar.

ırzayar 1.Dişleri eğri çıkmak. 2.Dişlerini göstermek. 3.Zayıflamak.

ıskıt Kenar, uç.

ıspagar Zayıf, cılız.

ıspayar 1.Zayıflamak, kilo vermek. 2.Üşümek.

ıstaar 1.Seğirmek; yürek çarpmak. 2.Kırgınlığı olmak.

ış İs, pus.

ışkajıgay Ya! Hani! Ki!

ışkam Boğucu, bunaltıcı.

ışkaş Gibi.

ışkır Sık sık nefes almak, solumak.

ışkınar 1.Düşürmek, indirmek. 2.Kaybetmek, yitirmek.

ıştaar 1.Duman çıkarmak, tütmek. 2.İse tutmak, islemek.

ıştıg Dumanlı, isli.

ıştık İsleme yeri.

ıt Köpek, it.

ıt-kadı Yaban gülü, kuşburnu, itburnu.

ıt-kuş Mallar, hayvanlar.

ıtpak 1.Yay şeklinde, kavisli. 2.Zıpkın.

ıya I. İşte!

ıya II. Kıyı, kenar.

ıyadıçal Utangaç.

ıyadır Utanmak.

ıyak Adamakıllı, hayli, epey.

ıyalaar Aşağılamak, küçük düşürmek.

ıyançıg Utanılacak.

ıyançır Kendini rezil etmek, rezalet çıkarmak.

ıyañgılıg Acıklı, dokunaklı, yanık.

ıyap-la Mutlaka, muhakkak.

ıyar Tıkmak, tıkıştırmak, sıkıştırmak.

ıyaş 1.Ağaç. 2.Orman.

ıyaşçı Ormancı.

ıyaş-daş Ağaç.

ıyaştaar Odun kesmeye gitmek.

ıyaştalır Ağaçlanmak.

ıyaştıg Ağaçlı, ağaçlık.

ıyat Ar, hayâ, utanç.

ıyba Kül.

ıybaañgı 1.Yumuşak. 2.İnce.

ıybıñ Kararsız, dönek, hoppa, bir kararda durmaz.

ıybıñ-sıybıñ Kararsız, dönek, hoppa, bir kararda durmaz.

ıygı İri yarı yabani hayvan.

ıygıl(aş) Çukur, oyuk, derinlik.

ıyıdar 1.Üzerine varmak, yüklenmek. 2.Var gücüyle özenmek.

ıyışkın 1.Tazyik, baskı. 2.Hücum, saldırı.

ıyık Ezik yer, eziklik.

ıyılaar Vızıldamak

ıyılçak 1.Ezik yer. 2.Çukurluk.

ıylagar Sıvık, cıvık, sıvı.

ıylañgı Su kabarcığı.

ıylayar 1.Su kabarcığı oluşmak. 2.Gözler yaşlanmak.

ıyñınaar 1.Eğilmek, bükülmek. 2.Sallanmak, yalpalanmak, ırgalanmak.

ıyır Eğilmek, bükülmek.

ıymaktajır Oynaşmak.

ıynaan 1.Her hâlde, belki. 2.Mümkün, büyük ihtimalle, elbette.

ızıguur 1.Soy, nesil. 2.Miras.

ızıguurtan Asilzade, soylu.

ızırar Isırmak, dalamak.

ızırım Isırım.

İ

ideal İdeal, ülkü.

idealist İdealist, ülkücü.

idealizm İdealizm.

idee Tanen.

idecji Barutluk.

ideeleer Çok yemekten mide bulanmak.

ideergeer 1.Kibirlenmek. 2.Nazlanmak.

ideergek 1.Kibirli. 2.Nazlı.

idegeer İnanmak.

idegel 1.Ümit, umut. 2.İnanç, inanış.

ideget Yabancı.

ideolog İdeolog.

ideologiya İdeoloji.

idepkey Aktiflik, gayretlilik.

ider İtmek.

ideya Fikir, düşünce.

idig Dürtü.

idik Ayakkabı.

idik-hep Giyim kuşam.

idiyoma 1.Mecaz. 2.Mecazî. 3.Deyim.

igil Telli müzik enstrümanı.

igrek mat. Y

ijeen İn.

ijenir 1.Çalışmak, iş yapmak. 2.Yola hazırlanmak.

ijer İçmek.

ijiger Alışmak, öğrenmek.

ijin 1.İç. 2.Karın içi.

ikra Patlıcan ezmesi.

iks X, iks.

ilbek 1.Çengel. 2.Kanca.

ilbekteer 1.Çengellemek. 2.Kancalamak.

ilbi 1.Oyun, hile. 2.Sihir, büyü. 3.Hokkabazlık.

ilbiçi Hokkabaz, sihirbaz.

ilbileer Hokkabazlık etmek.

ilçirbe Zincir.

ilçirbeleer Zincirlemek.

ilçireer 1.İltihaplanmak. 2.Bozulmak, çürümek.

ilçirgey 1.İrinli, iltihaplı. 2.Çürümüş, bozulmuş.

ildeñ Açık, sarih, vazıh.

ildiger Sürçmek, ayağı takılmak.

ildirge İlmik.

ile Açık, sarih, vazıh.

iler 1.Takmak, asmak. 2.Teyellemek, çatmak.

ilereer Açığa çıkmak, anlaşılmak.

ilergey Açık, belli, sarih.

iletkeer 1.Rapor vermek. 2.Konferans vermek.

iletkel 1.Rapor. 2.Konferans.

iletkelçi 1.Raportör. 2.Konferansçı.

ileytir Gözle görülür şekilde, hissedilir derecede

ilig Parmak ölçüsü.

iliir I. Tırmık.

iliir II. Ütü.

iliirteer Tırmıklamak.

illyuziya Hayal.

im I. İm, işaret.

im II. Jest, mimik.

imileer Kaynaşmak.

imirgey 1.Loş. 2.Gözler için kısılmış.

imistelir Yanıp sönmek, ışıldamak.

immigrant Göçmen, muhacir.

immunitet Bağışıklık, muafiyet.

imneer I. Mimik yapmak.

imneer II. İmlemek, işaretlemek.

imperator İmparator.

imperialist Emperyalist.

imperializm Emperyalizm.

imperiya İmparatorluk.

import Dış alım, ithalât.

inçeyek Dağarcık, heybe.

inçik 1.Çizme bağı. 2.Bel bağı.

indeks Endeks.

indeyka Hindi.

indikator Gösterge, indikatör.

indir 1.Kürsü 2.Tribün.

individualizm Bireycilik, ferdiyetçilik.

indiy Hintli.

indoneziy Endonezyalı.

induktsiya 1.Tüme varım. 2.Endüksiyon.
industrializatsiya Endüstrileşme, sanayileşme.
industriya Endüstri, sanayi.
indyuk Çulluk.
ine İğne.
inek İnek.
inek-karaa Siyah Frenk üzümü.
inek-kuduruu Kuzukulağı.
inek-kulaa Ayıkulağı.
inek-sokpa Baykuş.
inek-taalay Eğrelti otu.
inelençek İğneli.
inelik I. Kız böceği.
inelik II. İğnelik.
inertsiya Atalet, hareketsizlik.
infarkt Enfarktüs.
infektsiya Enfeksiyon.
infinitiv gr. Mastar.
inflyatsiya Enflâsyon.
informatsiya Enformasyon, haberleşme.
initsial Baş harf.
initsiativa İnisiyatif, teşebbüs, girişkenlik.
initsiator Müteşebbis.
injener Mühendis.
injir İncir.
inkubator Kuluçka makinesi.
inkvizitsiya Engizisyon.
inspektor Müfettiş.
inspektsiya Teftiş.
instantsiya 1.Merci. 2.Derece.
instinkt İçgüdü.
institut Enstitü.
instruktaj Talimat, direktif.
instrument Enstrüman, alet.
intelligentsiya Aydınlar, münevverler.
internat 1.Yatılı okul 2.Öğrenci yurdu.
internatsional Enternasyonal.
interval Ara, aralık.
intonatsiya Konuşmada ton.
intsident Olay, hâdise.
intuitsiya Sezgi.
invalid Malûl.
inventar' Demirbaş, envanter.
inversiya Devrikleme.
ippodrom Hipodrom.
iran İranlı.
irbiş Pars.
ire Aile reisi.
irey 1.Büyük baba, dede. 2.İhtiyar.
irgi Acaba!
irgin Acaba! İmiş!
iriir Bozulmak, ekşimek, kokuşmak, çürümek.
irik Çürümüş, bozulmuş, ekşimiş.
iriñ İrin.
iriñneer İrinlenmek.
irt Enenmiş koç.
is İz.
isçi İzci, iz süren.
islam İslâm.
ispan İspanyol.
ispik Cımbız..
isteer 1.İzlemek, iz sürmek. 2.Soruşturmak, tahkik etmek.
istekçi Sorgu hâkimi.
istelge Soruşturma, tahkik.
iş İş.
işçi İşçi.
işkeer İçine, içeriye.
işkeerleer İçine gitmek.
işkir Geniş.
işkirnir İç çekmek, hıçkırarak ağlamak.
işteer Doldurmak.
iştelir Gebe kalmak.
iştig 1.Dolu.2.Meşgul. 3.Hamile, gebe.
iştiki İç, içeri, dahili.
itali İtalyan.
itpik İbibik, hüthüt, çavuş kuşu.
ivi Geyik, ren.
iviji Ren yetiştiren.
iy Yamaç, aklan.
iye I. Anne.
iye II. Evet.
iye-çaş Anneler ve çocukları.
iyemdik Eğim, meyil.
iyerarhiya Hiyerarşi.
iyeroglif Hiyeroglif.
iyet Evet.
iyi İki.
iyi-çañgıs 1.Münferit, az, seyrek. 2.Sadece.

iyik Acaba! Mı?
iyikpe Acaba! Veya! Değil mi!
iyin Değil mi! Mi?
iyis İkiz.
iylenir 1.Eğilmek. 2.Meyletmek.
iyul' Temmuz.
iyun' Haziran.
izig Sıcak.
izig demir Soba.
iziir Isınmak, sıcaklaşmak.
izirgenir Isınmak, terlemek.
izolyator 1.Yalıtkan. 2.Karantina odası.
izotop İzotop.
izumrud Zümrüt.
izyum Üzüm.

J

jaket Ceket.
jandarm Jandarma.
janr Janr, tarz, usûl.
jargon Argo.
jasmin Yasemin.
jatka Orak makinesiyle biçme.
jelatin Jelatin.
jeton Jeton.
jiraf Zürafa.
jneyka Orak makinesi.
jokey Cokey.
jrets Papaz, rahip.
jurnal Dergi, jurnal.
jurnalist Gazeteci.
jyuri Jüri.

K

kaakay (Çocuk için) güzel.
kaak-kaak (Çocuk için) ne hoş! Ne güzel!
kaalaar Uğuldamak.
kaalama Düz, pürüzsüz, geniş.
kaam Bir içim, bir atım.
kaañ 1.İyi, güzel hava. 2.Kurak yıl.
kaar 1.Bırakmak. 2.Koymak. 3.Terk etmek.
kaargan Karga.
kaas I. Boyun tutulması.
kaas II. Şık.
kaastalga Süs.
kaaylı Gümrük.
kaazırgak Şık giyinen, modaya uyan.
kabel' Kablo.
kabina Kabin.
kabinet 1.Kabine. 2.Oda.
kaçıgdaar Acı çekmek, üzülmek.
kaçıgdal Istırap, acı.
kadaar 1.Çivilemek. 2.Kıstırmak. 3.Tuttırmak.
kadag Çivi.
kadaga Çıban.
kadagaatı 1.Yabancı, ecnebi. 2.Dış.
kadagalaar Çiban çıkmak.
kadagalaar Saklamak, korumak.
kadak Hediyelik ipek kumaş.
kadañ Zayıf.
kadannaar Nüksetmek.
kadar I. 1.Katılaşmak, sertleşmek. 2.Solmak, bayatlamak.
kadar II. 1.Katmak, karmak. 2. mat. Toplamak.
kadarar Otlatmak, gütmek, beklemek.
kadarçı Çoban.
kadat Otlatma.
kaday Eş, zevce, karı, avrat.
kadaylanır (Erkek) evlenmek.
kadı 1.Birlikte, beraber. 2.Komşu.
kadıg Katı, sert.
kadıglanır Katılaşmak, sertleşmek.
kadır I. Katılaşmak, sertleşmek.
kadır II. 1.Tırpan. 2.Orak.
kadık I. Lâpa, bulamaç.
kadık II. 1.Sağlık. 2.Sağlıklı.
kadıkşır Sağlığa kavuşmak, dinçleşmek.
kadıkşıl Sağlık, esenlik.
kadılga mat.Toplama.
kadın 1.Kadın. 2.Çariçe, kraliçe. 3.İskambilde kız.
kadır Sarp, yalçın, yalman.
kadırar I. 1.Dayanıklı kılmak. 2.Kurutmak.
kadırar II. (Organ) çıkmak.
kadırık Çıkık.
kadr 1.Film karesi. 2.Sahne. 3.Resim.
kafe Kahvehane, kafe.
kafedra Kürsü.
kagar 1.Vurmak, kakmak. 2.Çakmak. 3.Kamçılamak. 4.Biçmek.
kagır I. Çok susamak.
kagır II. Kanırtmak.
kagjaar 1.Çarpılmak. 2.Aşırı kurumak. 3. Diş kamaşmak.
kagjañ 1.Çarpılmış. 2.Kamaşmış (diş).
kagjıraar Hışırdamak, fışırdamak.
kajaa 1.Ağıl. 2.Ahır. 3.Çit.
kajan Ne zaman?
kajan-bir Herhangi bir zaman.
kajan-daa Her zaman.
kajar I. 1.Kurnaz. 2.Sinsi. 3.Zeki.
kajar II. Kaçmak.
kajarlaar Kurnazlık etmek.
kajıdaar Yas tutmak, acısını paylaşmak.
kajıdal Acı, matem, yas.
kajık 1.Aşık. 2.Aşık kemiği.
kak Yanık artığı.
kakkırar Balgam çıkarmak.
kakpa Fak, tuzak.

kakpak 1.Budak. 2.Kertik. 3.Çentik.
kaksı Kısaca.
kaksır Kokuşmak, bozulmak.
kaktaar 1.Çubuklamak, dövmek. 2.Paralarını harcamak. 3.Silkelemek.
kaktus Kaktüs.
kalaçık Simit şeklinde ekmek.
kalbak 1.Düz. 2.Geniş.
kalbak-kara İskambilde maça.
kalbañnaar 1.Sallanmak. 2.Irgalanmak.
kalbañnaaş Burunluk.
kalçaa 1.Kuduz. 2.Azgın, aşırı küstah.
kalçaaraar 1.Kuduz olmak. 2.Küstahlaşmak.
kalçak Kepçe, çömçe.
kalçan 1.Kel, dazlak. 2.Sakar.
kalçayar Kelleşmek.
kaldar 1.(Yüz için) kirli. 2.(Hayvan için) donu koyu renkli.
kaldıraar Hışırdamak, fışırdamak.
kalendar' Takvim.
kalgır Yavaş yürümek.
kalım Kalın, başlık parası.
kalır Kalmak, artmak.
kalibr Kalibre.
kalina Kartopu bitkisi.
kalligrafiya Güzel yazı.
kaloriya Kalori.
kam Özeniş, özen.
kambala Kalkan balığı.
kambı Kambı (Budist manastırlarda en yüksek dinsel rütbe).
kamera 1.Kamera. 2.İç lâstiği. 3.Oda, hücre.
kamerton Diyapazon.
kamfara Kâfur.
kamgalaar 1.Savunmak, korumak, esirgemek. 2.Sigorta ettirmek.
kamgalakçı Nöbetçi, koruyucu, savunucu.
kamnaar 1.Özenmek. 2.Korumak.
kamnalga Tasarruf.
kampaniya Kampanya.
kañ Çelik.
kanal Kanal.
kanalizatsiya Kanalizasyon.
kançaar Nasıl?
kañday 1.Beceriksiz. 2.Hantal. 3.Sakar.
kandıg Nasıl?
kandıg-bir Herhangi bir.
kandidat Aday.
kañgı Pelin.
kañgıraar Çınlamak, tınlamak.
kanikul Tatil.
kañmul 1.Deve elması. 2.Yiğit, atak.
kañnakçı Kaynakçı.
kanonada Top atışı.
kapital Kapital, sermaye.
kapitalizm Kapitalizm.
kapitan Kaptan.
kapsul Kapsül.
kapsırılga İlâve, ek.
kaptagay Evren.
kapusta Lâhana.
kara Kara, siyah.
kara-ay Eğrelti otu.
kara-baarzık Sığırcık.
kara-bajıñ Hapishane.
kara-bajıñnaar Hapsetmek, mahkûm etmek.
kara-beeşke Dama.
kara-bıt Pire.
karabin Filinta.
kara-bora Koyu gri.
kara-böskek Erkek keklik.
karaçal (Kişi için) basit, adi.
karadaar Şüphelenmek.
karadaaşkın Şüphe.
karadançıg Şüpheli.
kara-dorug Kara doru.
kara-duruyaa Turna.
kara-hüreñ Koyu kahverengi.
karaja Zarar, ziyan.
karak Göz.
karakalpak Karakalpak.
kara-kat Keçi yemişi.
kara-kök Lâcivert.
karaktaar Gözetlemek, takip etmek.
kara-kuş Yaban horozu.
karala Kara ala.
karalıg Şüpheci.
kara-maasla Katran.
karamel' Karamelâ.
karandaş Kurşun kalem.
karandı Yer yer erimiş kar.
karañgı 1.Karanlık. 2.Cahil.
karañgılaar Kararmak.
kara-nogaan Koyu yeşil.
karantin Karantina.
kara-oy Kara kula.
kara-paş Tencere.
kararar Kararmak.
kara-sarıg 1.Kara sarı. 2.(Göz için) kahverengi.
kara-taakpı Afyon.
kara-tal Gevrek söğüt.
karaul 1.Nöbet. 2.Nöbetçi.
karavan Karavan.
karbañ Kavgacı (çocuk).
karbanır Kulaçlamak.
karbyurator Karbüratör.
karel Karelyalı.
kareta Kupa arabası.
kargaar Beddua etmek.
kargak Yemekte yanık.
kargıraa Gırtlaktan şarkı söylemenin bir türü.
kargıs 1.Zalim, gaddar. 2.Yobaz.
kargış Kargış, beddua.
karıjaar Karışlamak.
karılga Zarar, ziyan.
karış Karış.
karışkak 1.Uyuşmama, uygun düşmeme. 2.Kesişme.
karikatura Karikatür.
karikaturju Karikatürist.
karjañ Dövme, yarma, den.
karjı 1.Gaddar, insafsız. 2.Korkunç. 3.Sert. 4.Kaba.
karjılanır Gaddarlaşmak, insafsızlaşmak.
karjır 1.Yoldan geçerken görmemek, karşılaşmamak. 2.Kesişmek. 3.Karışmak.
karlik Cüce, bodur.
karmak Cep.
karp Sazan balığı.
kart 1.Kabuk. 2.Zar. 3.Cilt, kapak.
karta Harita.
kartel' Kartel.
kartina Tablo, resim.
kartoçka Kart, fiş.
kartofel' Patates.
karton Mukavva, karton.
kartoşka Patates.
kartoteka Kartotek, fiş takımı.
kartser Zindan hücresi.
karttakçı Ciltçi.
karttıg 1.Kabuklu. 2.Kapaklı. 3.Ciltli.
karusel' Atlıkarınca.
kar'yera Kariyer, yükselme.
kas I. Gamalı haç.
kas II. Kaz.
kaska Kask, miğfer.
kaskak Yamaç.
kaskannaar 1.Kazmak, eşmek. 2.Küremek. 3.Yerden çıkarmak.
kassa 1.Kasa. 2.Vezne, gişe
kasseta Kaset.
kassir Kasadar, veznedar.
kastaar Askıya almak.
kastıgır Şaşı.
kastık 1.Elmacık kemiği. 2.Şakak. 3.Pervaz,çerçeve.
kaş 1.Kaç? 2.Birkaç.
kaşa Bulama, lâpa.
kaş-daa Ne kadar, her ne kadar.
kaşkıyna Birkaç, biraz.
kaşpagay 1.Yiğit. 2.Çevik, atik.
kaşpal Boğaz, dağ geçidi.
kaştan Kestane.
kat I. Kat.
kat II. Kaynata.
kat III. Yemiş.
katalog Katalog.
katangı Kat kat giyim.
katap Tekrar, kere, defa.
kataptaaşkın Tekrarlama.
katay Birlikte, beraber.
kategoriya Kategori.
katet mat. Kenar.
kat-iye Kaynana, kayın valide.
katkı Gülme, gülüş.
katod fiz. Katot, negatif kutup.
katok Patinaj yeri.
katolik Katolik.
katorga Kürek cezası.
kattıjar Katışmak, birleşmek.
kattıjılga Katışma, birleşme.
kattırar Gülmek.

kattırınçig Gülünç.
kattışkan Katışmış, birleşmiş.
katuşka Makara.
kauçuk Kauçuk.
kavaler Kavalye.
kavalerist Süvari.
kavay Beşik.
kavı 1.Kenar, çevre. 2.Alan, saha.
kavıçka gr. Tırnak.
kavıdaar Kenarına, yakınına varmak.
kavıırgaar Dört dönmek, koşuşmak.
kavın Güçleşme, ağırlaşma.
kavıskan Tipi.
kayaa Nereye? Nerede?
kayaa-daa Her nereye, her nerede.
kayda Nerede?
kaygaar 1.Şaşırmak, hayret etmek. 2.Dikkatli bakmak.
kaygal 1.Yiğit, gözü pek, yaman. 2.Hırsız.
kaygamçık(tıg) 1.Sevimli, cana yakın, sıcakkanlı. 2.Girişken 3.Duygulandırıcı.
kayı I. Sahi!
kayı II. 1.Hangi? 2.Nerede?
kayı-bir Herhangi bir.
kayı-daa Herhangi.
kayı-hamaançok Vurdum duymaz, sorumsuz.
kayın Nereden?
kayıraar Gıcırdamak.
kaynaar Nereye?
kaynaar-daa 1.Hiçbir yere. 2.Her yere.
kaytıgar Kayıvermek.
kayuta Kamara.
kazah Kazak.
kazan Kazan.
kazanak 1.Gece kondu. 2.Ahır. 3.Kümes, kulübe.
kazapça Eşik paspası.
kazar Kazmak, eşmek.
kazarma Kışla.
kazı Atın içyağı.
kazıır I. mat. Çıkarmak.
kazıır II. 1.Çenetlemek. 2.Kabuğundan ayırmak.
kazıkçı Kazıcı.
kazılga mat.Çıkarma.
kazımal Yer altından çıkarılan.
kazıra 1.Düve 2.Tosun. 3.Boğa.
kazırgı Kasırga.
kazırık Balık pulu.
keçim Sekizde bir.
kedee Dağ tarafı.
kedeer I. Takip etmek, izlemek.
kedeer II. 1.Kenarına. 2.Kıyısına. 3.Dağ tarafında.
kedeg Pusu.
keden Keten.
kedeñgirleer 1.Bakmak, aramak. 2.Görünmeden yaklaşmak.
keder Giymek.
kedereer 1.Şiddetlenmek. 2.Güçlenmek.
kedergey 1.Oldukça 2.Fazla. 3.Fevkalâde, son derece.
kedilig 1.Emniyetli, güvenilir. 2.Geleceği parlak.
keergeer Acımak, merhamet etmek.
keergel Acı, acıma, merhamet.
keergençig Acınacak, zavallı.
keespe Kötü tütün.
kefir Kefir, yağsız yoğurt.
kegirer Geğirmek.
kegjenir 1.Geviş getirmek. 2.Çiğnemek.
kegjir Kıkırdamak.
kegli Çelik çomak oyunu.
kejee I. Akşam.
kejee II. 1.Hamarat, çalışkan. 2.Güçlü, zorlu.
kejeeleer I. 1.Güçlenmek. 2.Hızlanmak. 3.Sinirlenmek.
kejeeleer II. 1.Akşamlamak. 2.Akşam olmak.
kejege Saç örgüsü.
kejer Karşıdan karşıya geçmek.
kejig Geçit.
kejigün Üye, unsur.
kejik 1.İhsan, iyilik. 2.Mutluluk.
kejildir Karşıdan karşıya.
keks Kek.
kelderel Affetme.
keldi Migren.
keldir Pepe, kekeme.

keldiriişkin 1.Çağrı, davet. 2.Pusula. 3.Celp.
kelin Gelin.
kelir Gelmek.
kem Suç, kusur, kabahat, eksiklik.
kem-buruu Suç, kusur.
kem-buruulug Suçlu.
kemçok Zararsız, iyi kalpli.
kemdeer 1.Kırılmak. 2.Sakatlanmak.
kemnig 1.Eksiklik, noksanlık. 2.Suçlu, kusurlu.
kenen Saf, safdil.
keñgirge Tef.
keñgirgey Bozuk, yıkık, kırık.
kenguru Kanguru.
kepka Kep.
keree Antlaşma, muahede.
kerosin Gaz yağı, petrol.
kerter Kertmek.
kertik Kertik.
kertilek coğ. Bel.
kes Gez.
keski Keski.
keskindi Kesinti, kırpıntı.
kestik Küçük bıçak.
keş 1.Deri. 2.Cilt. 3.Kösele, gön, meşin, post.
keta Som balığı.
kever Hafiften kurumak.
kevirgey Tamamen, bütün, tüm.
kevirt Baştan başa, aralıksız.
kezeede Daima, her zaman.
kezeer 1.Ders almak. 2.Ürkek olmak.
kezek I. 1.Bölük, grup. 2.Bölüm 3.Biraz.
kezek II. Bir baş, bir parça.
kezemçe 1.Bedel 2.Ceza.
kezenir 1.Nişan almak. 2.Tetikte olmak.
kezer I. Tuzağı kontrol etmek, dolanmak.
kezer II. 1.Kesmek. 2.Biçmek. 3.Ameliyat etmek.
kezer-emçi Operatör doktor.
keziir Gezmek.
keziişkin 1.Kesme. 2.Biçme. 3.Ameliyat.
kezik 1.Yarım. 2.Parça. 3.Bölük.
kezindek Kesinti, kırpıntı.
kıdat 1.Çin. 2.Çinli.
kıdıg Kıyı, kenar.
kıdıglaar 1.Ezmek. 2.Baskı yapmak. 3.Kenarını dolaşmak.
kıdıraaş Defter.
kıdırık 1.Dikiş yeri. 2.Beyin kıvrımları.
kıja 1.Solucan. 2.Kurtçuk.
kıjanıg Tehdit, korkutma.
kıjık Dizanteri.
kıjın Kış(ın).
kıjıraar Gıcırdamak, çıtırdamak.
kıjırañ 1.Buruk. 2.Kekre. 3.Keskin, şiddetli.
kıjırıg Alay, istihza.
kılagar 1.Parlak. 2.Arı.
kılaş 1.Adım 2.Yürüyüş, gidiş.
kılaştaar Yürümek, adımlamak.
kılayar Parlamak.
kılçañ Dazlak, kel.
kılçıgır Kikirik.
kıldınıg Faaliyet, hareket, iş.
kılıg İş, oluş.
kılık Öfkecilik.
kılıktanır Öfkelenmek.
kılımal 1.Mamul iş. 2.Yapma, sun'î.
kılın Kalın.
kılır Kılmak, yapmak, etmek.
kılıyar Süzülmek, göklerde dolaşmak.
kım Kim.
kımçı Kamçı.
kım-daa 1.Herkes.2.Hiç kimse.
kımıskayak Karınca.
kımıy O kişi.
kıñgıraar Tınlamak.
kıpsınçıg Nahoş, keskin, tiz (ses).
kır I. 1.Kenar. 2.Üst. 3.Uç, sınır. 4.Satıh, yüzey.
kır II. Kır (renk adı).
kırar Kırmak, yok etmek.
kırgan İhtiyar.
kırgan-aça Büyük baba, dede.
kırgan-ava Büyük anne, nine.
kırganzır İhtiyar görünmek.
kırgır 1.Kırkmak, kesmek. 2.Kırıp geçirmek, kırmak.
kırgılda Kırkım, kırkış.
kırgındı Kırpıntı.

kırgıs Kırgız.
kırı Dirsek yeri.
kırır İhtiyarlamak, kocamak.
kırış Dalaşma, atışma, kırışma.
kırjañ Serin.
kırjır Karşılıklı atışmak.
kırlaar I. 1.Üstünden yürümek. 2.Kenarından yürümek.
kırlaar II. 1.Yontmak. 2.Kesmek.
kırlañ Sıradağ.
kırlıg 1.Köşeli. 2.Kenarlı.
kırlıg-kara Karamuk.
kırza Kokarca.
kırzanır 1.Muhafaza etmek. 2.Tutumlu olmak.
kıs 1.Kız. 2.Dişi hayvan.
kıska Kısa.
kıskarar Caymak, sözünden dönmek.
kıskaş 1.Kıskaç. 2.Kerpeten. 3.Maşa.
kıskıl Al (at donu).
kış Kış.
kışkı Bağırma, çığlık.
kışkırar Çığlık atmak, bağırmak.
kıştaar Kışlamak.
kıştag Kışlak.
kıvar Yanmak, alev almak, tutuşmak.
kıvar-sug Gaz yağı.
kıvıskı Çıra.
kıyañ Cilveli, işveli.
kıyar 1.Çizmek. 2.Sıyırtmak.
kıybaar 1.Sapmak. 2.Çekilmek. 3.Ayrılmak.
kıybıgır (Saç için) seyrek.
kıybıñnaar Kımıldanmak, yerinde duramamak.
kıygak Dazlak.
kıygas Eğim.
kıygı Çağrı, davet, nida.
kıygırar Çağırmak, davet etmek.
kıygırıg Çağırış, davet etme.
kıyıg Kıyı.
kıyındak Bez parçası.
kızaalaar Daralmak.
kızaar Dar yere sokmak.
kızagdaar 1.Sıkmak, sıkıştırmak. 2.Sıkıntı çekmek.
kızagdal Sıkıştırma.
kızañnaar Yıldırım çakmak.
kızañnaaş Yıldırım.
kızar I. 1.Kızarmak. 2.Kızmak. 3.Gayrete gelmek.
kızar II. 1.Sıkıştırmak. 2.Kısmak. 3.Sıkmak.
kızar-öök Çatal iğne, çengelli iğne.
kızıgaar 1.Sınır, hudut. 2.Uç, kenar.
kızıgaarjı Sınır askeri.
kızıı Dar.
kızıl 1.Kırmızı, kızıl. 2.Gayretli, çalışkan.
kızıl-balık Mersin balığı.
kızıl-davan Çıplak ayak.
kızıl-dumçuk Alakarga.
kızıl-haak Kızıl söğüt.
kızıl-hüreñ Bordo.
kızıl-karak Kurt, börü.
kızıl-kat Kızıl Frenk üzümü.
kızıl-ööş Yemek borusu.
kızıl-sarıg Turuncu.
kızıl-tas Buğday.
kızımak Çalışkan, gayretli.
kızır Kısır.
kızıraar I. Kısırlaşmak.
kızıraar II. Gıcırdamak, gurultamak.
kızırak Kısrak.
kızırak-karaa Bektaşi üzümü.
kızıtkı Kıskaç, ataç.
kibernetika Sibernetik.
kiçeel Ders.
kiçeengey 1.Dikkat. 2.İlgi, alâka.
kiçeenir Dikkatli olmak.
kiçigeleer Gıdıklamak.
kidireer Şıpırdatmak.
kidis Keçe.
kiirilde 1.Ön söz, söz başı. 2.Giriş. 3.Tashih.
kiiskiir Irgalanmak, sallanmak.
kijen Bukağı, köstek.
kiji Kişi, insan.
kijiir Gidişmek, kaşınmak.
kijirgenir Gıdıklanmak.
kijizidikçi Belletmen.
kijizidilge 1.Terbiye. 2.Eğitim. 3.Belletme, öğretme.
kijizig İnsanî, beşerî.
kijiziir Kişilik kazanmak.

38

kil 1.Kilogram. 2.Terazi.
kildis Bölüm.
kileñ Öfke, gazap.
kil'ka Hamsi.
kilogramm Kilogram.
kilometr Kilometre.
kilovatt Kilovat.
kinçi Kelepçe.
kinetika Kinetik.
kinjal Hançer, kama.
kino 1.Film. 2.Filmcilik.
kinoteatr Sinema.
kiosk 1.Kulübe. 2.Dükkân.
kip 1.Balya. 2.Küme.
kiparis Servi.
kipteer 1.Balyalamak. 2.Kümelemek.
kirbey Kısa saç veya bıyık.
kirbik 1.Kaş. 2.Kirpik.
kirer 1.Girmek. 2.Sığmak.
kirgin Kösnüme.
kiriş Kiriş.
kirjir Girişmek.
kirpiç Kerpiç, briket.
kisel' Pestil.
kislorod Oksijen.
kislota Asit.
kiş Samur.
kiş-kulaa Kırmızı yaban mersini.
kişlak Kışlak.
kişteer Kişnemek.
kit Balina.
kitel' Asker ceketi.
kitkeer Güçlenmek.
kladovka Mahzen.
klapan Supap.
klarnet Klârnet.
klass Sınıf.
klassifikatsiya Sınıflandırma, bölümlere ayırma.
klassik Klâsik.
klassitsizm Klâsisizm.
klaviş Tuş.
kletçatka Selüloz.
kletka 1.Kafes. 2.Kare, dama. 3.Hücre.
kleyonka Muşamba.
klient Müşteri, sipariş veren.
klimat İklim.
klinika Klinik.
klop Tahta kurusu.
kloun Soytarı, palyaço.
klub Kulüp.
klumba Çiçeklik, tarh.
knyaz' Prens.
konçuur Sövmek, küfretmek.
koalitsiya Koalisyon.
kobra Kobra.
koçal Kova, bakraç.
koçegar Ateşçi, kaloriferci.
koçu Alay, istihza.
koçuurgak Alaycı, müstehzi.
kodan I. Tavşan.
kodan II. 1.Çiftlik. 2.Ahır. 3.Sürü.
kodançı Köpek.
kodan-mayık Lâpa kar.
kodeks Kanunlar mecmuası.
kodu Mide.
kodur 1.Uyuz. 2.Kaşıntı.
kofe Kahve.
kofein Kafein.
kofta Blûz.
kogaraar Kaybetmek, yitirmek.
kogjaar I. Budamak.
kogjaar II. Emmek.
kogjuraar Kütürdemek.
kogurum Meltem, bahar rüzgârı.
kogzu I. Uzunlamasına, boylu boyunca.
kogzu II. Bir uçtan bir uca.
koja Komşu.
kojaa Kurdele, şerit.
kojagar Tepe, zirve.
kojak Römork.
kojamık ed. Koşma.
kojar Koşmak, ardına bağlamak.
kojay Ağa, efendi, zengin.
kojug Römork.
kojumak 1.Nakarat. 2.gr. Ek.
kojundak Parça.
kojuun Mıntıka, bölge.
kokay Kurt, kurtçuk.
kokkaarak Meyve kurdu.
koklyuş Boğmaca.
kokpa Patika, keçi yolu.
koks Kok kömürü.
kol I. 1.Başlıca, birinci. 2.Esas.
kol II. Fitil.
kolba 1.Matara. 2.Tüp.
kolbasa Sucuk.
kolçuk Övüngen.

koldamnajır Kapışmak, mücadele etmek.
koldanır Dilemek, istemek.
koldu Şamdan.
kolduk (Organ için) koltuk.
kolduktaaş Koltuk değneği
kolduraar Kaynamak, fokurdamak.
kolduunda 1.Esasında. 2.Çoğu kez.
kolhoz Kolhoz, devlet işletme çiftliği.
kollegiya Heyet, kurul.
kollektiv Topluluk, heyet, grup.
kollektor Kolektör, toplaç.
kollektsioner Koleksiyoncu.
kollektsiya Toplama, biriktirme, koleksiyon.
kolodka 1.Kabza. 2.Kalıp. 3.Nişan remzi.
kolonializm Sömürgecilik.
koloniya Sömürge, müstemleke.
kolonizator Sömürgeci, müstemlekeci.
kolonna Kolon, direk, sütun.
kolun Kolan.
komanda 1.Takım. 2.Komut.
komandılakçı Komutan.
komandir Komutan.
komandirovka 1.Memuriyet, görev. 2.Göreve gitme.
kombayn Biçerdöver.
kombinat Kombina.
kombinatsiya 1.Kombinezon. 2.Düzenleme, uygunluk.
kombinezon İş elbisesi.
komediya Komedya, komedi.
komendant Komutan.
kometa Kuyruklu yıldız.
komfort Konfor, rahat.
komi Komi(ler).
komik Komedyen.
komissar Komiser.
komissiya Komisyon, encümen.
komitet Komite.
kommentariy Yorum, tefsir, izah
kommentator Yorumcu.
kommersant Tüccar.
kommunist Komünist.
kommunizm Komünizm.
kommutator Komütatör.
kommyunike Resmî bildiri.
komnata Oda.
kompaniya Kumpanya, meclis.
kompas Pusula.
kompensatsiya 1.Tazmin. 2.Tazminat.
kompetentsiya Yetki, salâhiyet.
kompleks Kompleks, mecmu, karma.
komplekt 1.Komple. 2.Takım.
kompliment Kompliman.
kompot Komposto, hoşaf.
kompozitor Kompozitör, besteci, bestekâr.
kompozitsiya Kompozisyon.
kompress Kompres.
komsomol Komsomol.
koñ Kemiksiz et.
konçaa Kazanç, kâr.
koñçaar Nazardan korkmak.
konçug Çok, fazla.
konçuur Tartıda hile yapmak.
konditer Pastacı, şekerci.
konduktor Kondüktör.
konfederatsiya Konfederasyon.
konferentsiya Konferans.
konfeta Şeker, kâğıtlı şeker.
konflikt İhtilâf, anlaşmazlık.
koñga Zil.
kongress Kongre, kurultay.
koñgul Sincap ini.
koñguluur Zil, çan.
kon'ki Paten, patinaj.
konkurentsiya Rekabet.
konkurs Müsabaka, yarış.
konserva Konserve.
konservatizm Muhafazakârlık.
konservatoriya Konservatuar.
konspekt Özet, hulâsa.
konspiratsiya Gizli faaliyet.
konstitutsiya Anayasa.
konstruktor Proje mühendisi.
konstruktsiya 1.Yapı. 2.Yapı tarzı.
konsul Konsolos.
konsul'tant Danışman, müşavir.
kontekts Tam metin, asıl metin.
kontinent Kara parçası, kıt'a.
kontingent 1.Mevcut, miktar. 2.Kontenjan.
kontora Büro, ofis, daire.
kontrabanda 1.Kaçakçılık. 2.Kaçak.
kontrakt Sözleşme, kontrat, mukavele.
kontrataka Kontratak.

kontrol' Kontrol, denetleme.
kontrol'çu Kontrolör, denetçi.
kontrrazvedka Gizli servis.
kontseptsiya Kavrayış, idrâk.
kontsern Konsorsiyum, şirket.
kontsert Konser.
kontur Çevre çizgisi.
kontuziya Yaralanma.
konus Koni, mahrut.
konvoy Muhafaza müfrezesi.
koñzagar Kemer burun.
kooperativ Kooperatif
koordinatsiya Koordinasyon.
koospa 1.Oluk. 2.Ark.
koptarar 1.Devşirmek. 2.Aktarmak.
korabl' Gemi.
korall Mercan.
kordaar Ummak, beklemek.
korgar Korkmak.
korgulçun Kurşun.
korgunçug Korkunç.
korguş Korku, korkuş.
koridor Koridor.
korifey 1.Dâhi. 2.Üstad.
korpus 1.Gövde. 2.Yapı, bina.
korrektor Musahhih, düzeltici.
korrespondent Muhabir.
kortuk Korkak.
korum-çurum 1.İdare, yönetim. 2.Rejim. 3.Ciddiyet.
korzina Sepet, sele, zembil.
kosinus Kosinüs.
kosmonavt Astronot.
kosmos Uzay.
kostyum Kostüm.
koş 1.Yük. 2.Denk.
koş-adış Bir avuç.
koşkaar Zayıflamak, güçten düşmek.
koşkak Zayıf, güçsüz.
koşkar Koç.
koşkul 1.Hayvan. 2.Mal.
koştaar Atı koşmak.
kotleta 1.Pirzola. 2.Köfte.
kotpaktaar Sakındırmak.
kovayar Ayakları ucuna basarak kalkmak.
koya Şık.
koyaargak Şık giyinen.
koygun Tavşan.
koynut Dereotu.
ködee Köy.
ködek 1.Affedersiniz! 2.Oy!
ködürer 1.Götürmek. 2.Kaldırmak. 3.Yükseltmek.
ködürge Kolan.
ködürlüüşkün 1.Götürme. 2.Kaldırma. 3.Yükseltme.
ködürüg Sporda pas.
köge-buga Güvercin.
kögeerjik Deriden yapılma içki matarası.
kögeezin Yabanî güvercin.
kögerer Gövermek, yeşillenmek.
kögüür 1.Cezbetmek, büyülemek. 2.Kibirlenmek.
köje Arpa yarması.
köjee Yazılı abide, balbal, taş heykel.
köjege Perde.
köjer Göçmek.
köjüür Donmak, buz kesilmek.
kök 1.Mavi, gök. 2.(Ot için) yeşil, gök. 3.Kır renk.
kök-kat Yaban mersini.
kökseer Küfretmek, sövmek.
kökteer 1.Ciltlemek. 2.Dosyalamak. 3.Yamalamak.
kökteşki Deri kendir.
köñgül Güğüm, testi.
köñgüreer Gümbürdemek.
köñgüs Bütün, büsbütün, tamamıyla.
köör 1.Görmek. 2.Düşünmek.
köörgedir Kendini beğenmek, övünmek.
köp Çok.
köp-beldir Kuyruk sokumu kemiği.
köpeyek Köpeyk. (Rus kuruşu)
körbeeçeñneer Görmezden gelmek.
körbes Kör, âmâ.
körbesteer Kör olmak.
körey Koreli.
körgüreer Hırıldayarak konuşmak.
körgüzüg Gösterim, gösterme.
körjeñ Tezek.
körükçü Seyirci.
körülde Gösteri.
körünçük Ayna.

körüş 1.Görüş. 2.Görüntü. 3.Görünüş.
körüştüg 1.Alımlı, çekici. 2.Örnek.
kös Köz.
köskü 1.Görünen. 2.Keskin göz.
köskülеñ Frapan, göze çarpıcı.
kösteg Köstek, bukağı.
köstelir Közlenmek.
köstük Gözlük.
köstür 1.Uzatmak. 2.Germek.
köş 1.Göç. 2.Hamle.
köşke Göçük, çığ.
köşkün Göç.
köşkürür Karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek.
köveer Altına sermek.
kövey Çok, çokça.
kövüdedilge mat.Çarpma.
kövüdeer Çoğalmak, artmak.
kövük Köpük.
kövürüg Köprü.
közenek Pencere.
közer İskambil.
krahmal Nişasta.
kran Musluk.
krater Krater.
kray Ülke, memleket, diyar, bölge.
kredit Kredi.
krem 1.Krema. 2.Krem. 3.Ayakkabı boyası.
kreml' Kale.
kreslo (Mobilya için) koltuk.
kreyser Kruvazör.
kristall Kristal, billûr.
kriteriy Mihenk taşı.
kritik Eleştirmen, münekkit.
kritika Eleştiri, tenkit.
krizis Kriz, buhran.
krokodil Timsah.
kross Kros.
krujka Maşrapa, bira bardağı.
krupçaat Has un.
kub Küp.
kuba Kübalı.
kubametr Metreküp.
kubatura Hacim.
kuda 1.Düğün. 2.Dünür.
kudalaar 1.Dünür gitmek. 2.Düğüne gitmek.
kudar 1.Koymak. 2.Dökmek.
kudaraar 1.Sıkılmak. 2.Kederlenmek.
kudaral 1.Sıkıntı. 2.Keder.
kudarançıg 1.Sıkıcı. 2.Üzücü. 3.Bunaltıcı.
kuday 1.Gök. 2.Huda.
kudu 1.Alçak, düşük. 2.Aşağı, aşağıya, aşağı doğru.
kuduk Kuyu.
kudumçu Cadde, sokak.
kudurgay İniş.
kuduruk Kuyruk.
kudus Minder, şilte.
kuhnya Mutfak.
kujak Kucak.
kujaktaar Kucaklamak.
kujur Tuzlu arazi.
kukuraza Mısır.
kul 1.Kul, köle. 2.Vale.
kulajılaar Kulaçlamak.
kulak Kulak.
kulaş - Kulaç.
kulburaar Kayarak kurtulmak.
kulça Soğan.
kuldamıktaar Aşağılamak, hor görmek.
kuldanır Kul etmek.
kuldugur Kambur.
kulisa Kulis.
kul'tura Kültür.
kulugur Küfür, sövme.
kulun Kulun.
kuluzun Kamış.
kum Kum.
kunçug Kaynana.
kundaga Kadeh.
kundus Kunduz.
kupe Kompartıman.
kuplet Şarkı veya şiir kıt'ası.
kupol Gök kubbe, kubbe.
kupon Kupon.
kur Kemer, uçkur, kuşak.
kurantı Çalar kule saati.
kurbustu mit. Gök.
kurgaar Kurumak.
kurgak Kuru.
kurguyak 1.Kir. 2.Başta kepek.
kurjaañgı 1.Orta. 2.Bel. 3.Şerit.
kurjaar Kuşanmak, kemer.

kurjag coğ. Kuşak.
kurlak Bel.
kurlavır Rezerv, yedek, stok.
kurlur Uyuşmak, tutulmak.
kurort Kaplıca, ılıca.
kurs 1.Kurs. 2.Sınıf. 3.Rota. 4.Ders kitabı.
kursiv İtalik.
kurt Kurt, kurtçuk.
kurttalır Kurtlanmak.
kurug 1.Kuru. 2.Boş, bomboş. 3.Aç, acıkmış. 4.Tüm, büsbütün.
kurugar Nadasa bırakmak.
kuruyak Kadın.
kur'yer Hizmetçi, hademe.
kurzuk Dişsiz.
kusku 1.Kusmuk. 2.Kusma.
kuskun Kuzgun.
kuskun-haay 1.Kazma 2.Külünk
kuskunnaar Bağırma, çağırma.
kuspak 1.Çevre. 2.Bir kucak.
kuş Kuş.
kuşkaş Küçük kuş.
kuştalır Kuş gibi gitmek.
kut Ruh, can.
kuu 1.Kuğu. 2.Kuğu rengi.
kuurumçu Bedduacı, lânet eden.
kuyak Zırh.
kuyañ Romatizma.
kuyga Başın derisi.
kuylaar 1.Şişmek. 2.İrinleşmek.
kuyum Endişeli, telâşlı.
kuyzur Şaşırtmak, yanıltmak.
kuzar Kusmak.
kuzov Karoser.
kuzum Kurum.
kuzumuur Harbi.
küçü Güç, kudret.
küçülel Zor, cebir, zorbalık.
küçülüg Güçlü.
küçüten Sömüren.
küdee Güvey.
küder Bodur.
küdügür Hafif kambur.
küdük Uyluk.
küdür Kaşıntı.
küdüree (Yaprak için) gazel.
küdürgey Pürüzlü, pürtüklü.
kügür Kükürt.
küjenir Gerilmek, bütün gücünü harcamak.
küjügen Diken.
küjür 1.Dost, aziz. 2.Zavallı, acınacak.
kürtü Yaban horozu, çalı horozu.
kürüne Devlet.
küs Güz, sonbahar.
küsel Hesap.
küske Sıçan, fare.
küş Güç.
küş-ajıl İş, çalışma, emek.
küş-ajılçı İşçi.
küş-küçü Güç, kuvvet.
küş-kul'tura Beden eğitimi.
küş-kul'turju Sporcu.
küşkül Çil.
küşkürer 1.Taciz etmek. 2.Kışkırtmak.
küşteer 1.Mecbur etmek, zorlamak. 2.Irzına geçmek. 3.Sövmek.
küştelir Güçlenmek, kuvvetlenmek.
küştüg Güçlü, kuvvetli.
kütkül 1.Kışkırtma, teşvik. 2.Ayartma.
küüsedir Yerine getirmek, gerçekleştirmek.
küüy Yenge.
küzeer I. Güzü geçirmek.
küzeer II. 1.İstemek, dilemek, arzu etmek. 2.Hayal etmek.
küzeg Güzlek.
küzel 1.İstek, arzu, emel, heves. 2.Hayal.
küzen Ağaç sansarı.
küzün Güzün, sonbaharda.
küzürüm Moloz, süprüntü.
kvadrat Dörtgen, kare.
kvalifikatsiya 1.Tavsif, vasıflandırma. 2.Bölümleme, sınıflara ayırma.
kvartal Semt, mahalle.
kvartira Daire, ev.
kvarts Kuvarsit.
kvitantsiya Alındı, makbuz

L

-la 1.Sadece. 2.Gibi.
laa Mum.
laaza Kutu.
labializatsiya gr. Dudaksıllaşma.
laborant Lâborant.
laboratoriya Lâboratuvar.
lager' Kamp.
lakmus Turnusol.
lama Lâma, Budist din adamı.
lampa Lâmba, ampul.
lampoçka Ampul.
landış İnci çiçeği.
landşaft 1.Manzara. 2.Peyzaj.
lantset Neşter, bisturi.
lapşa Erişte çorbası.
laptuu Çelik çomak oyunu.
latış Letonyalı.
latin Lâtin.
lava Lâv.
lavka Kantin, dükkân.
lavr Defne.
layner Büyük gemi veya uçak.
ledokol Buzkıran.
legenda 1.Efsane, menkıbe 2.Masal.
legendarlıg Efsanevî, menkıbevî.
legion Lejyon.
legioner Lejyoner.
leksika Kelime hazinesi.
leksikograf Sözlükçü.
leksikografiya Sözlükçülük.
leksikolog Sözlükçü, sözlük bilgini.
leksikologiya Kelime bilimi.
leksikon Kelime kadrosu.
lektor Konferansçı, konuşmacı.
lektsiya 1.Ders. 2.Konferans.
leninizim Leninizm.
lenta Şerit, kurdele.
leopard Leopar.
lepyoşka Pide, çörek.
leşç Çapak balığı.
letuçka Brifing.
leyka Süzgeçli kova.
leytenant Teğmen.
lıja Kayak.
liberal Liberal.
liberalizm Liberalizm.
lider Lider.
lifçik Sutyen.
lift Asansör.
liga Birlik.
limit Limit.
limon Limon.
limonad Limonata.
lingvist Dil bilgini.
linoleum Yer muşambası.
linza Mercek.
lipa Ihlamur.
lirik Lirik.
literator Edebiyatçı.
literatura Edebiyat.
literaturlug Edebî.
litr Litre.
litsey Lise.
logarifm Logaritma.
logika Mantık.
loja Loca.
lokaut Lokavt.
lokomotiv Lokomotif.
lom Küskü.
lombard Rehin senedi.
lord Lort.
losos' Som balığı.
lotereya Piyango.
loto Loto.
lotos Lotüs.
lotsman Kılavuz.
lozuñ Afiş.
lupa Büyüteç.
lyustra Avize.
lyutserna Kaba yonca.

M

maadır Bahadır, kahraman.
maadırjıl Kahramanlık, bahadırlık.
maadırlanır Kahramanlaşmak, yiğitleşmek.
maagı (Hayvanda) uyuz.
maajım Sakin.
maak Şapkada renkli kurdele.
maalaar Melemek.
maanay Dua.
maas At sineği.
madar Ağaç fıncan.
madılaar Mat etmek.
maga-bot Beden, vücut, gövde.
magaçın Haydut, şaki, çapulcu, yamyam.
magadaar 1.Hayran olmak, büyülenmek. 2.Hayret etmek.
magadal Hayranlık, büyülenme.
magadançıg Şahane, çok güzel.
magadılaar 1.Garanti, teminat vermek. 2.Güven vermek.
magadılıg 1.Garantili, teminatlı. 2.İhtiyatlı, tedbirli.
magalıg Muhteşem, görkemli, şahane, mükemmel, enfes, ihtişamlı.
magatçok Mümkün, ihtimal dahilinde.
magazin 1.Mağaza. 2.Dükkân 3.Market.
magistral' Ana yol, ana cadde.
magma Magma.
magnit Mıknatıs.
magnitofon Teyp, kasetçalar.
magniy Magnezyum.
magnoliya Manolya.
majaalay Ayı.
majagar Şişman, tombul.
majak Başak.
majalık Tepe, sırt.
majayar Şişmanlamak.
majı Silâhta horoz.
mak Haşhaş.
makaron Makarna.
maket Maket.
makır Apak.
makintoş Yağmurluk.
makpalçık Aşık kemiği.
maksimum Maksimum, azamî.
maktaar Övmek, methetmek.
maktal Övme, methetme.
maktanıkçı Övüngen.
mal Mal.
malahit Malakit.
malyariya Sıtma.
malçın Malcı, hayvancılık yapan.
maldırgan Melek otu.
malgaş Çamur.
malyar Boyacı.
mamont Mamut.
manaar Beklemek.
manag Gütme, bekleme.
mançı Mantı.
man'çjur Mançuryalı.
mandarin Mandalina.
mandat Belge.
mandolina Mandolin.
mandır Refah içinde olmak.
manej Manej, sirk yeri.
manevr Manevra.
manı Mermer.
manı Yaban kedisi.
manifest Manifesto, bildiri.
manifestatsiya Gösteri.
manikyur Manikür.
manometr Manometre, basıölçer.
manufaktura Manifatura.
manza Tahta.
mañ 1.Koşu. 2.Hız, sür'at.
mañaa Burada.
mañgan Apak, kar gibi.
mañgıs 1.Vampir. 2.Ejderha. 3.Parazit.
mañnaar 1.Koşmak. 2.Hız yapmak.
mañnagan Yerinde durmaz, hoppa.
mañnay Öncü, avangart.
mañnık Pelür.
marbıgır Şişman, tombul.
margaa Pelin, ak pelin.
marganets Manganez.
margarin Margarin.
margıjar Mücadele etmek,yarışmak.

margıldaa 1.Mücadele. 2.Tartışma.
mariy Mari.
marka Pul.
marksist Marksist.
marksizm Marksizm.
marlya Gaz bezi.
marmelad Marmelât.
mart Mart.
martışka Örümcek maymun.
marş Marş.
marşal Mareşal.
maska Çekiç.
maska Maske.
maskarad Maskeli balo.
maskirovka Maskeleme.
maspa Fırça.
massa 1.Kitle, yığın. 2.Kütle.
massaj Masaj.
master Usta.
masterskaya Yapım evi, imalâthane, atölye.
masştab Ölçek, mikyas.
maşina 1.Motorlu araç. 2.Otomobil. 3.Makine.
maşinakçı Daktilograf.
maşinist Makinist.
mat Mat.
matç Maç.
matematik Matematikçi.
matematika Matematik.
material Materyal, malzeme.
materialist Materyalist.
materializm Materyalizm.
materik Ana kara, kıta.
materiya Madde.
matka Sivilce.
matpaadır Başparmak.
matpadak Bıldırcın.
matros Tayfa.
mavzoley Mozole.
may Mayıs (ay).
mayak Deniz feneri.
mayatnik Sarkaç.
maygın 1.Çadır. 2.Dükkân.
maygır Çelmelemek, bağda atmak.
mayka Mayo.
mayonez Mayonez.
mayor Binbaşı.
maytak Paytak.
maytayar Paytak paytak yürümek.

mayıjar Mayışmak.
mayık 1.Örnek .2.Şema. 3.Şablon. 4.Şekil, biçim.
mayık 1.Topuk .2.Patron, biçki modeli.
mayıktaaş Ayakkabı, bot.
mayılaa Beze.
mayırık Aksak, topal.
mayışkak Mayışmış.
mebel' Mobilya.
meçi Maymun.
medal' Madalya.
medalist Madalya sahibi.
mede Yonca.
medee 1.Haber. 2.Bildiri, ilân.
medeeçi Haberci.
medeejok Pek, pek çok.
medegleer Bildirmek, haber vermek.
medereer Bilinçsizleşmek, şuurunu kaybetmek.
mederel 1.Bilinç, şuur. 2.İdrak, zihin.
medik Tıp adamı, doktor.
medikament 1.İlâçlar. 2.Tıp araçları.
meditsina Tıp bilgisi, tababet.
medsestra Ebe, hemşire.
meduza Deniz anası.
mee Beyin.
mees Dağın güneyi.
mer Belediye başkanı.
mege 1.Yalan. 2.Hile. 3.Sahtelik. 4.Kurnazlık. 5.Hüner.
megeçi 1.Yalancı. 2.Hileci. 3.Sahtekâr. 4.Kurnaz. 5.Riyakâr.
megeleer 1.Yalan söylemek. 2.Hile yapmak.
mehanika Mekanik.
mehanizatsiya Makineleştirme, mekanikleştirme.
mejeldir Tepe.
mejergen Baykuş.
melegey I. Aptal, enayi, akılsız.
melegey II. Kaplumbağa.
memorandum Muhtıra, memorandum.
memorialdıg Anıt.
men Ben.
mendi Sağlık, esenlik.
menee Akılsız, aptal, deli.
meneergek Kendini beğenmiş.

meneergenir Kendini beğenmek, övünmek.
meningit Menenjit.
mennir 1.Terbiyesizlik etmek, rezalet çıkarmak. 2.Zorbalık etmek.
menzurka Küçük şişe.
meñ Vücutta ben.
meñgi Bengi, ebedî.
merge Değnek, sopa.
mergejiir Ustalaşmak, olgunlaşmak.
mergejil 1.Ustalık. 2. Meslek.
mergejilge Egzersiz, alıştırma.
mergen 1.İsabetli. 2.Keskin gözlü. 3.Akıllı, bilge.
meridian Meridyen.
merinos Merinos.
merze Satrançta vezir.
mesildejir Kavga etmek, dövüşmek.
metafizika Metafizik.
metafora İstiare, ödünçleme, metafor.
metall 1.Metal. 2.Maden.
metallurg Metalürji uzmanı.
metan Metan.
metateza Metatez, göçüşme.
meteor Meteor, gök taşı.
meteorologiya Meteoroloji.
metil Metil.
metod Metot, yöntem.
metr Metre.
metro Métro.
mezi Kılıç.
mezil Lota balığı.
mıçıyar Tamamıyla şişmek, kabarmak.
mıgırt dolu Dopdolu.
mıjıraş-kat Ahududu.
mınaar Buraya.
mınça Bu kadar.
mınçaar Böyle, bu şekilde.
mınçaga Şimdiye kadar.
mınçangaş 1.Çünkü. 2.Şu hâlde. 3.Demek ki.
mında Burada.
mındaa O zaman, o vakit
mındıg Böyle, bu şekilde, bunun gibi.
mırıñay 1.Hiç. 2.Büsbütün.
mış'yak Arsenik.

mıya 1.Yakın. 2.Yanı başı.
mıygak Maral.
mıygak-haragan Zakkum.
mıyırgın 1.Düğürcük. 2.Minik
mıyıs Boynuz .
mıyıs-dumçuk Su aygırı.
mıy-ıt Kedi.
mif 1.Mit. 2.Efsane. 3.Masal.
mifologiya Mitoloji.
mijireer 1.Cik cik ötmek. 2.Fısıldanmak.
mikrob Mikrop.
mikrobiologiya Mikrobiyoloji.
mikrofon Mikrofon.
mikroorganizm Mikroorganizma.
mikroskop Mikroskop.
mikser Mikser, çırpıcı.
militarizatsiya Askerileştirme.
militsioner Polis memuru.
militsiya Polis.
milliard Milyar.
milliarder Milyarder.
milligramm Miligram.
millimetr Milimetre.
million Milyon.
millioner Milyoner.
mina Mayın..
mineral Mineral.
mineralogiya Mineraloji.
minimum Minimum, asgarî.
ministerstvo Bakanlık.
ministr Bakan.
minniiçel Hassas, duygulu.
minniişkin 1.Duygu, his. 2.Saygı.
minomyot Havan topu.
minuta Dakika.
mirit Aptal, budala.
missiya Misyon.
miting Miting.
mitpeyer 1.Balçıklaşmak. 2.Koyulaşmak. 3.Tortulanmak.
mobilizatsiya Seferberlik.
moçurga Tırtıklı.
moda Moda.
model' Model.
model'er Modacı.
modernizm Modernlik.
mogaar Yorulmak.
mogadıg 1.Kapris, kurum. 2. Küstah, farfara.

mokulçak Yuvarlak.
mol' Güve.
moldav Moldavyalı.
moldurga Dana, düve.
molduruk 1.Atlas kemiği. 2.Mızrak ucu.
molekula Molekül.
molotilka Harman makinesi.
monah Keşiş.
monarhizm Monarşi.
monçar Tasma.
monçuk Hayvanda küpe.
moñnaar 1.Başıyla vurmak. 2.Sopalamak. 3.Tokmaklamak.
monografiya Monografi.
monolittig Yekpare.
monolog Monolog.
monopoliya Tekel, inhisar.
montaj Montaj.
montyor Elektrikçi.
monument Anıt.
moñ I. 1.Çomak, sopa. 2.Lobut.
moñ II. A? Mı? Değil mi?
mooja I. Dizgin.
mooja II. Deste, yığın.
mooja III. Kavga.
mool Moğol.
moondak I. Engel, mânia.
moondak II. 1.Tutam. 2.Buket. 3.Demet. 4.Deste.
mooraar Bayılmak.
moorlaar Teşrif etmek.
moortay Kedi.
moral' Ahlâk.
mordva Mordvinler.
morfema Morfem.
morfologiya Morfoloji, şekil bilgisi.
morj Mors hayvanı.
morkov' Havuç.
morojenoe Dondurma.
morzuk Porsuk.
motor Motor.
motorist Motorcu.
mototsikl Motosiklet.
moynak Hayvanda küpe.
moynalık Berzah, kıstak.
moytuk Patik.
moyun Boyun.
moyunduruk Yaka.
mozaika Mozaik.

möçek Tomurcuk, bitkide sürgün.
möçü Eller ve ayaklar.
möçüür Ölmek.
mödü Gibi.
möge 1.Pehlivan, güreşçi. 2.Yiğit.
mögeergeer Kendini güçlü görmek.
mögeje Çadır bacası.
mögen Hörgüç.
mögeyer 1.Eğilmek. 2.Baş eğmek.
mögüdeer Endişelenmek, telâşlanmak.
mölçükçü 1.Sömürücü. 2.İstismarcı.
mölçüür Sömürmek.
möldük-kaldık Baştan savma, gelişigüzel.
möldürgey 1.Çürük. 2.Güvenilmez.
möndügür Damla oluşma.
möndüyer Damlalaşmak.
möñ Büyük.
möñge Bengi, ebedi.
möñgün Gümüş.
möögü Mantar.
mööñ 1.Toptan. 2.Kalabalık.
möör Şahlanmak.
-mööreer Böğürmek.
möörey Yarış.
möörük Yuvarlak dağ zirvesi.
mörgül Dua etme, yakarış.
mörü Başarı, muvaffakiyet.
mözü 1.Huy, karakter. 2.Görgü.
mramor Mermer.
mufta Manşon.
mugulay Yalancı, riyakâr
muguldur coğ. Burun, çıkıntı.
mugur 1.Küt. 2.Tam.
mugurtaar 1.Üzülmek, sıkılmak. 2.Bunalmak. 3.Çıkmaza girmek.
muline Nakış ipliği.
mumiya Mumya.
munar Binmek.
munukçu Binici.
muñ Bin.
muñçok Çok, sayısız, fazla.
muñçuk Binde bir.
muñçular Üzülmek, azap çekmek, inlemek.
muñgaraar 1.Sıkılmak, bunalmak. 2.Üzülmek.

muñgaral Sıkıntı, üzüntü.
muñgaş-dın Gem.
muñgaş Kapalı.
muñgaştaar Kapatmak.
muñzaar Seçici olmamak.
murgu I. Köstebek.
murgu II. 1.Melek otu. 2.Düdük.
murnaar Birinci olmak, birinci gelmek.
murnakçı Lider, öncü.
murnay 1.Önce, ilk olarak. 2.Birinci.
murnuu-barun Güneybatı.
murnuu-çöön Güneydoğu.
murnuu Güney.
musson Muson.
musul'man Müslüman.
muzey Müze.
muzıka Müzik.
muzıkant Müzisyen.
mün I. Çorba.
mün II. Doğru.
münçüür Lezzetlenmek, tatlanmak.
myaç (Spor için) top.
myaçik (Spor için) top.

N

naadım Bayram, şenlik.
naçal'nik 1.Müdür. 2.Başkan. 3.Komutan. 4.Amir.
naçın Yiğit, güçlü.
naftalin Naftalin.
nagan Nagant tabancası.
naklonenie gr. Kip.
nam Parti, siyasi kuruluş.
namdaar İyileşmek.
namdar Biyografi.
narkoman Narkoz tiryakisi.
narkotik Narkotik.
naryad Emir, görev.
narıdaar Karmaşıklaşmak, giriftleşmek.
narın Birleşik.
nasos Pompa.
naşatır' Nışadır.
natsional Millî, ulusal, nasyonal.
natsionalizm Milliyetçilik, ulusçuluk.
natsiya Millet, ulus, kavim.
natsizm Nazizm.
natura 1.Doğa, tabiat. 2.Model. 3.Nakden.
naturalist Natüralist.
naturalizm Natüralizm, doğalcılık.
navigatsiya Denizcilik.
nayır Bayram, şenlik.
nayıral Dostluk.
nayısılal Başkent.
nazı Yaş, çağ.
nazın Yaş, çağ.
nedelya Hafta.
neft' Petrol.
neftreprovod Petrol borusu.
negativ Negatif.
negeer 1.İstemek, çağırmak. 2.İktiza etmek. 3.Gerekmek.
negekçi Davacı.
negelde 1.Talep, istek. 2.Çağırma. 3.İcap, gerek. 4.İktiza.
negey Kürk, gocuk.
negr Zenci.
nekrolog Anı yazarı.
nektar Bal özü.
nemeer 1.Eklemek, ilâve etmek. 2.Üste vermek.
nemelde 1.Üste ekleme. 2.gr.Tümleç.
nemets Alman.
nemey Üste verme.
neolit Neolitik devir.
neon Neon.
neptereer Genişlemek, yayılmak.
neptergey Genişletme, yayma.
nerv Sinir.
nervilenir Sinirlenmek.
nevropatolog Sinir doktoru, Nevropatalog.
neylon Naylon.
neytraldıg Tarafsız.
neytron Nötron.
niiti 1.Genel, umumî. 2.Toplum, cemiyet. 3.Gayrisafî.
niitilel Kurum, kuruluş, dernek.
nikel' Nikel.
nikotin Nikotin.
nitron Nitron.
nogaa Sebze.
nogaajı Sebze yetiştiricisi.
nogaan Yeşil.
nogaandık Cellât.
nogaararar Yeşillenmek, yeşermek.
nol' Sıfır.
nom Kitap.
nomçukçu Okuyucu.
nomçulga Okuma.
nomçuur Okumak.
nomer Numara.
nomnal Öğreti, doktrin.
norma Norm, oran, nispet.
nota Nota.
notarius Noter.
notatsiya 1.Ders, konferans verme. 2.İşaretleme usulü.
novella Hikâye.
noyabr' Kasım.
noyurzaar 1.Mesut olmak. 2.Ferahlık duymak.
nuguur Yoğurmak, ezmek, mıncıklamak.
nurgulayı Çoğu, ekseri.

nügül 1.İftira, bühtan. 2.Kabahat, hata.
nügülçü Müfteri.
nügüldeer İftira etmek.
nüürteer Denkleştirmek.
nüürönde 1.İçinde. 2.Arasında. 3.Seyrinde.
nyanya Dadı.

O

o O! Oo!
ob'ekt 1.Nesne, obje. 2.Konu, mevzu. 3.Hedef.
ob'ektiv Objektif.
oblast' Bölge, mıntıka.
obligatsiya Tahvil.
obyom Hacim, şümul.
observatoriya Rasathane, gözlem evi.
obşejitie 1.Lojman 2. Öğrenci yurdu.
oçerk 1.Röportaj. 2.Deneme.
oçuldurar Çevirmek, tercüme etmek.
oçuldurukçu Çevirmen, mütercim.
oçulga Çeviri.
oda Methiye.
odaar I. Küfretmek, sövmek.
odaar II. Ateşlemek.
odag 1.Ocak, otağ. 2.Merkez, ocak.
odar Otlak, mera.
odekolon Kolonya.
odug Uyanık, ayık.
odurar Kırmak, yarmak.
odurug I. 1.Mısra. 2.Sıra, dizi.
odurug II. Patika, keçi yolu.
ofitser Subay, zabit.
ofitsialdıg Resmi.
ofitsiant Garson.
oglaa Ürkek at.
oglanır (Köpek) kuyruk sallamak.
oglañay Araba oku.
ogorod Bahçe.
ogulug Sarih, açık.
ogurar (Geyik) böğürmek.
ogurets Salatalık, hıyar.
oh Oh!
ohalay Öyle!
ojaar 1.Farkına varmak. 2.Dikkati çekmek.
ojuk I. Dallarda kar.
ojuk II. Sacayağı.
ok I. 1.Ok. 2.Kurşun, mermi, roket. 3.Saçma.
ok II. Oy! Ah!
ok III. Ok gibi.
otkarar Otlatmak, yemlemek.
ok-çılan Ok yılanı.
okean Okyanus.
okkupatsiya İşgal.
okkur Ok gibi, hızlı.
okpan-çikpen Çevik, atik.
okrug Bölge, çevre.
oktaar I. Atmak.
oktaar II. Silâha mermi koymak.
oktargay Kâinat, evren.
oktava Oktav.
oktyabr' Ekim (ay).
okulist Göz doktoru.
ol O.
olbuk Küçük halı, paspas.
olça 1.Ganimet. 2.Av. 3.Çocuk sahibi olma.
olçaan 1.Benzer. 2.O zamandan beri.
olçaargaar Hediye veya ganimet olarak almak.
olifa Bezir yağı.
olimpiada Olimpiyat.
olurar Oturmak.
olut 1.Oturma, oturuş. 2.Oturma yeri.
olutpay Tembel, uyuşuk, üşengeç.
oluy-soluy Üst üste.
om Om.
omaa-hoñ Hiçbir şey yok.
omaaş Kaşık.
omak Şen, neşeli.
omlet Omlet.
omonim Sesteş, eş sesli.
on On.
onaalga Ödev, görev, vazife.
onaar Üleştirmek, pay etmek.
onag 1.Hisse, pay. 2.Oran, nispet. 3.Rakip.
onça Bütün.
onçuk Onda bir.
ondaar Oflamak, puflamak.
onza Ayrı, başka.
oñ I. 1.Bilinç, idrak şuur. 2.Zihin.
oñ II. Sağ (taraf).

oñar Matlaşmak, renksizleşmek.
oñgaar Çok susamak.
oñgaça Yalak.
oñgak Çukur, oyuk, girinti.
oñgar 1.Kuyu. 2.Çöplük.
oñgarar Bilinçlendirmek, şuurlandırmak.
oñgu Siper.
oo 1.Zehir. 2.Kötü koku.
ooçur Sıra, kuyruk.
ooda 1.Sadece. 2.Hiç olmazsa. 3.-sa da.
oo-horan 1.Zehir. 2.Acı.
oojum 1.Ağır, yavaş. 2.Sakin.
oojurgaar 1.Yavaşlamak. 2.Sakinleşmek.
oojurgal 1.Sakinleşme. 2.Yavaşlama.
ool 1.Oğul. 2.Hayvan yavrusu. 3.Piyon.
oonak Küçük.
oor Hırsız.
oorar Ufalamak.
oorga Omurga.
oorlaar Hırsızlamak.
ooruk 1.Kırık. 2.Parça.
ootpak Dulavrat otu.
o.ö.(oon-daa öske) v.b. (Ve benzeri.)
op 1.Hile. 2.Kurnazlık. 3.Hüner.
opagar 1.Yumak. 2.Küme.
opera Opera.
operator Yönetmen.
operatsiya 1.Ameliyat. 2.Harekât, operasyon. 3.Muamele, işlem.
operetta Operet.
opium Afyon.
opolçen Gönüllü milis.
opportunizm Oportünizm.
oppozitsiya Muhalefet.
optika Optik.
optimist Nikbin, iyimser.
optugar Nefesi tutulur gibi olmak.
oraar 1.Sarmak. 2.Çevirmek.
oralakçı Yardımcı.
oran 1.Memleket, yurt. 2.Yeryüzü.
orangutang Orangutan.
oranjereya Sera.
oranır Pıskırmak.
orar Parçalamak, yırtmak.
ora-soma 1.Uzakta görüntü. 2.Leke.
orator Hatip.
oray Geç.
orba Şaman çomağı.
orbandı Buz dağı, aysberg.
orbita Yörünge.
orden Nişan, gazi nişanı.
order Emir.
ordu Saray.
orfoepiya Diksiyon.
orfografiya İmlâ.
organ 1.Organ. 2.Kuruluş, teşkilât.
organizatsiya Organizasyon düzenleme.
organizm Organizma.
orgu Düz, pürüzsüz.
orgumçu Lamanın giydiği kızıl şerit.
original Orijinal.
orkestr Orkestra.
orlan Cesur, atak.
ornaar Değişmek.
ornukşudar Ölüyü gömmek.
orta I. Normal.
orta II. O sırada.
orta III. Oraya.
ortaa Orta.
ortalanır 1.Normalleşmek, uygun vaziyet almak. 2.Şuuru yerine gelmek.
ortuluk Ada.
ortumak Orta.
ortun Ortanca.
oru Fistül, akarca.
oruk Yol.
orulga Kazanç, kâr.
orun 1.Yatak. 2.Yer.
orus Rus.
oskunar 1.Salıvermek. 2.Düşürmek. 3.Kaybetmek.
osyotr Mersin balığı.
ospa Çiçek hastalığı.

oş Kehanet.
oşkaar Okşamak.
oştaar Kehanette bulunmak.
ot I. Ot.
ot II. 1.Ateş. 2.Işık. 3.Ocak. 4.Kibrit 5.Çakmak.
otçyot 1.Rapor. 2.Hesap.
otçuur Alevlenmek, tutuşmak.
otryad Müfreze, ekip.
ottuk is. Çakmak.
ottular Yakmak.
ottur Uyanmak, uykudan kalkmak.
ovaa 1.Yığın, küme. 2.Kurgan. 3.Tepe.
ovaaday Taç.
ovaarar Dikkati çekmek, farkına varmak.
ovaarımça İhtiyat, dikkat, özen.
ovçarka Çoban köpeği.
ovur 1.Dış görünüş. 2.Çehre suret.
ovur-hevir 1.Tip. 2.Karakter.
ovuuzun Kurnazlık, hünerlilik.
oy I. Çukur.
oy II. İnce.
oy III. Jübile.
oy IV. Kula don.
oy V. Oy!
oyaar Çok benzer, tıpkısı.
oyaktalır Herkesten ayrılmak, yalnız yaşamak.
oyalık Ormanda açık alan.
oyar I. 1.Delmek. 2.Oymak.
oyar II. Kenarından geçmek.
oybak 1.Delik, çukur. 2.Yırtık. 3.Yara.
oybun Leke, benek.
oylaar 1.Ürkmek. 2.Kaçmak.
oyluktug Uygun.
oymak Orman açıklığı.
oynaar 1.Oynamak. 2.Müzik aleti çalmak.
oynaarak Oyuncak.
oynakçı Oyuncu.
oynay-sılday Şaka yapma.
oyt Oy!
oytagar 1.Arkaya doğru. 2.Kabadayıca yürüme.
oytalaar 1.Arkaya düşmek. 2.İşten kaçmak.
oytulaaş Gece gençler tarafından oynanan bir oyun.
oyujar Eğrilmek.
oyuk 1.Oyuk. 2.Delik.
oyulgan Yara, ur.
oyun-baştak Şaka.
oyun-sıldag Şaka, espri.
oyun Oyun.
oyundak 1.Parça. 2.Küçük.
oyunzak 1.Şakacı, espirili. 2.Müzik aletlerinde mahir.
ozal-ondak 1.Tehlike. 2.Vahamet. 3.Kaza.
ozal Yavaş, ağır.
ozalaaş Uzak, uzakta.
ozaldaar Geç kalmak.
ozaldıg Tehlikeli, korkunç.
ozañ Yıkılmış ağaç.
ozon Ozon.
ozuk 1.Çapa. 2.Kazma.

Ö

öçük İfade.
öçüür 1.İfade vermek. 2.İtiraf etmek.
ödek 1.Gübre, mayıs. 2.Ağıl.
ödekşiir Gübrelenmek, pislenmek.
öder I. 1.Karnı ağrımak, midesi bozulmak. 2.Büyük ihtiyacını görmek.
öder II. Arasından geçmek, delip geçmek.
öder III. Islanmak, yaşarmak.
ödüg 1.Geçit. 2.Ara
ödürek Ördek.
ög 1.Çadır. 2.Ev. 3.İn. 4.Kovan. 5.Aile.
ögbe Ata, cet.
ögbeger Kabarık, yumuşak.
ög-büle Aile.
ögdeşki Dizlik.
ögeer Ovalamak, sıvazlamak.
öglüg Evli.
öjeen Öç, intikam.
öjeennejir 1.Öç, intikam almak. 2.Düşman olmak.
öjeer 1.Kin gütmek. 2.İnatlaşmak.
öjeergek Kindar.
öjeeten Düşman.
öjegereen Kasten, bile bile.
öjer Sönmek.
öjeş İnatçı.
öjün Pazı.
ök Gırtlak.
ökpe aarı Verem.
ökpe Akciğer.
ökpeji Hoşnutsuz.
ökpeleer Azımsamak, hoşnut olmamak.
öl Yaş, ıslak, nemli.
ölçey-udazın Bezek, tezyin.
ölçey Mutluluk.
öle Kır.
ölgen Kötü hava.
ölüg Ölü.
ölük Post.
ölüm Ölüm.
ölür Ölmek.
ölürükçü Katil, öldüren.
ömünee Adına, adından.
öngü Mal, mülk.
öngük Sebep, neden, vesile.
öndeyer Doğrulamak.
öndür Dâhi.
önemçiir Yetinmemek, daha da istemek.
öñ Renk.
öñgür Renkli, parlak.
öñneş Renkteş.
öñnük Arkadaş, dost.
öñ-tala Tanış, dost.
öödejok 1.Uyuşuk, hantal. 2.Kötü, yaramaz.
öödeleer 1.İyileşmek. 2.Uysallaşmak.
ööjü eder Hıçkırmak.
öök Düğme.
öör 1.Arkadaşlar, dostlar. 2.Grup, bölük.
ööredig Öğrenim, eğitim, öğreti.
ööredilge Öğretim.
ööredir Öğretmek.
öörenikçi Öğrenci.
öörenir Öğrenmek.
öörüngüg Sevindirici, memnuniyet verici.
öörüür Sevinmek, memnun olmak.
öörüşkü Sevinç, neşe, memnuniyet.
öösküür 1.Artmak. 2.Hızlanmak.
ööş Gırtlak borusu.
öpey Bebek.
öre Borç.
öreel Oda.
örege 1.Hane. 2.Ağıl.
öreme Kaymak.
örge Tarla faresi.
örgee Saray, otağ.
örgen Kazık, sopa.
örgül Tanrıya sunulan hediye.
ört Yangın.
örteer Örklemek, bağlamak.
örtek Fiyat, eder, paha.
örtemçey Yeryüzü, dünya.

örteñ Yanık.
örttenir Yanmak.
örü Yukarı, yukarıda.
örükçü Mürettip.
örüm Matkap, delgi.
örüür I. 1.Örmek. 2.Dizmek.
örüür II. Deriyi kesmek.
örşee Affet! Şükür!
örşeel Bağışlama, af.
örşeer Bağışlamak, affetmek.
ös Aort, atardamar.
öske Başka, özge.
öskeer I. Yukarı çıkmak, tırmanmak.
öskeer II. Başka şekilde, tersine.
öskerilge Değişim, başkalaşma.
öskerlikçi Hain.
öskertilge Değiştirme, başkalaştırma.
öskertir Başkalaştırmak, değiştirmek.
ösküs Öksüz.
öş Öç, kin, garez.
öşkü Keçi.
öt Öd.
ötkür Sivri, ince.
öttüner Taklit etmek, öykünmek.
öttür Arasından, içinden.
övür Güney taraf.
öy I. Sadece.
öy II. Tam, uygun.
öy III. Zaman.
öyeedir Telef olmak.
öyek Karın.
öyer-ıyaş Oklava.
öyer 1.Hamur açmak. 2.Ayakkabı ayağı vurmak. 3.Keçe yapmak.
öylüg Gereğince, uygun tarzda.
özeeniger Çok acıkmak, açlıktan düşmek.
özeer Öldürmek.
özek Öz, özek.
özen Çukurluk.
özer 1.Büyümek, yetişmek. 2.Çoğalmak.
özülde Büyüme, artma.
özüm 1.Fidan. 2.Filiz.

P

pa Pe!
paa Peh! Ooo!
paak Peh!
paarañ Karargâh.
padarçı Gezgin lâma (rahip).
padej gr.İsmin hâli.
padılaar Kötüleşmek, ağırlaşmak.
padıraar Boş konuşmak, gevezelik etmek.
paga Kurbağa.
pak 1.Avurt içi. 2.Yudum.
paka Çocukta ishal.
paket Paket, naylon torba, poşet.
pakt Pakt, antlaşma.
paktaar Ağzına su almak.
palata Meclis, kamara.
palıraar Çene çalmak, dırdır etmek.
pal'ma Palmiye.
pal'to Palto.
panama Panama.
panorama Panorama.
papiros Sigara.
papka Dosya.
paporotnik Eğrelti otu.
par I. Kaplan.
par II. Basma harf.
par III. Sık, sıkı.
parad Geçit, geçit resmi.
paradoks Paradoks.
paragraf Paragraf.
parallel' Paralel.
paraşyut Paraşüt.
paraşyutçu Paraşütçü.
parazit Parazit.
parfyumeriya Parfümeri.
parikmaher Berber, kuaför.
park Park.
parket Parke.
parlaar I. Kendini güçlü saymak.
parlaar II. Basmak. (kitap vb.)
parlakçı Matbaacı.
parlalga Basım, basma. (Kitap vb.)
parlament Parlâmento, meclis.
parnik Sera.
parodiya Parodi.
parohod Vapur, nehir vapuru.
parol' Parola.
parom Feribot.
parovoz Lokomotif.
parta Sıra, okul sırası.
parter Parter.
partiya Parti.
partiyji Partici.
partizan Partizan, çete, gerillâ.
parus Yelken.
parusina Yelken bezi.
pasport Pasaport.
passajir Yolcu.
pasta Macun.
paş Kazan, büyük tencere.
paştanır Yemek pişirmek.
pat 1.Önemsiz, ehemmiyetsiz. 2.Haddinden fazla, ziyadesiyle.
patefon Gramofon.
patent Patent.
patriot Yurtsever.
patrul' Devriye.
pavilyon Pavyon.
pay Hedef tahtası.
peçenye Bisküvi.
pedagog Pedagog.
pedagogika Pedagoji.
pedal' Pedal.
pekar' Fırıncı.
pekarnya (Ekmek yapılan) fırın.
pelikan Pelikan.
penal Kalemlik.
penitsillin Penisilin.
pensioner Emekli.
pensiya Emekli maaşı.
perekis' Peroksit.
perets Biber.
pergament Parşömen.
periskop Periskop, deniz altı dürbünü.
perron Peron.
persi Fars.
persik Şeftali.
personal Personel.
perspektiva Perspektif.

pessimizm Pesimizm, bedbinlik, karamsarlık.
peyzaj Peyzaj.
pijama Pijama.
piramida Piramit.
pistolet Tabanca.
piton Piton yılanı.
pivo Bira.
pivolaar Bira içmek.
pianino Piyano.
pianist Piyanist.
pion Şakayık çiçeği.
pioner İzci.
plakat Levha.
plan Plân.
planeta Gezeğen, seyyare.
planyor Plânör.
plastika Plâstik.
platina Plâtin.
plyaj Plâj.
poçta Posta.
poligon Poligon.
politik Politikacı, siyasetçi.
politika Politika, siyaset.
politsiya Polis.
popugay Papağan.
poyezd Tren.
pöger Doymak.
pök Tok.
pörük Çekingen, yüreksiz.
pörüktenir Pısırıklaşma.
pös Bez.
pöş Sedir, dağ servisi.
praktika Pratik, tatbikat.
predlog gr. Ön ek.
prezident Cumhurbaşkanı, devlet başkanı.
priçastiye Sıfat fiil, partisip.

R

radiator Radyatör.
radio Radyo.
rak Yengeç.
raketa Roket, füze.
ramka Çerçeve.
raport Rapor.
rayon Bölge, semt, saha.
redaktor Redaktör.
rezerv Rezerv.

S

sa	1.Çok. 2.İyi.
saadaar I.	Feç kalmak, gecikmek.
saadaar II.	Oturmak.
saadak	Sadak.
saalaar	1.Akmak. 2.Sağılmak.
saalda	Sağma.
saamçır	Sütten meme şişmek.
saançı	Sağıcı.
saar I.	Sağrı.
saar II.	Sağmak.
saarar	Savurmak.
saarık	Dere, sığ su.
saarılga	Savurma.
saarzık	Tek, tek parça, çift olmayan.
saaskan	Saksağan.
saat I.	1.Geç. 2.Gecikme.
saat II.	Arter.
saat III.	Çam sakızı.
saattalır	Gebe kalmak.
saazın	Kâğıt.
saazır	Satır, büyük bıçak.
sabotaj	Sabotaj, kundaklama.
sad	Bahçe, bağ.
sadar	1.Satmak. 2.Satın almak.
sadıg	1.Mağaza. 2.Market. 3.Alış veriş merkezi. 4.Bakkal.
sadıgjı	Satıcı, tezgâhtar.
sadıp-alıkçı	Müşteri.
saglagar	Dallı, budaklı.
sagıldak	Süsen çiçeği.
sagılga-çurum	Disiplin, düzen.
sagıngır	Anlayışlı, zeki.
sagır	Riayet etmek, gözetmek.
sagızın	Muska, nazarlık.
sagış	1.Fikir, düşünce. 2.Niyet, kasıt. 3.Arzu, emel, heves.
sakpay	Serseri, sefih.
sakpıñ	Tencere.
saktır	1.Hatırlamak. 2.Özlemek, hasretini çekmek. 3.Aklında tutmak, unutmamak.
saktışkın	Anı, hatıra.
sal I.	1.Bıyık. 2.Sakal.
sal II.	Sal, kayık.
salaa	1.Parmak. 2.Pim.
salam	Cansız, uyuşuk, ağır.
salat	Salata.
salbagar	1.Karmakarışık saç. 2.Budaklı, dallı.
salbak I.	1.Lif. 2.Salkım. 3.Püskül.
salbak II.	Yırtık, delik deşik.
salbır	1.Bölüm, şube. 2.Merkez. 3.Manga.
salçaar	1.Benzetmek. 2.Karıştırmak.
sal-çüllüür	1.Ustura, jilet. 2.Tıraş makinesi.
saldar	1.Etki. 2.Etkileme. 3.Nüfuz, itibar.
saldınçak	1.Disiplinsiz. 2.İntizamsız, düzensiz. 3.Ahlâksız.
saldırık	Bağ, ip.
salfetka	Peçete, peşkir.
salgaar	Benzemek, atasına çekmek.
salgadaar	(Hasta) ağırlaşmak.
salgakçı	Halef, mirasçı.
salgın	Hafif rüzgâr, meltem.
salıg	Tur.
salım	1.Kader, talih. 2.İstidat, kabiliyet.
salır	1.Salmak, koymak. 2.Sokmak. 3.Dikmek, kurmak. 4.Aldatmak.
saman	Samanlı kerpiç.
sambıñ	Çörkü.
sambıra	Yazı tahtası.
samçıgdar	Aşırmak, rüşvet yemek.
samdar	1.Yırtık. 2.Delik.
samolyot	Uçak.
samosval	Damperli kamyon.
samovar	Semaver.
san	1.Sayı, adet, miktar. 2.Nüfus. 3.Puan.
sanaar	1.Saymak, hesaplamak. 2.Değer biçmek, fiyat tespit etmek.
sanakçı	1.mat. Pay. 2.Sayman, muhasip.
sanal	1.Fikir, düşünce. 2.Teklif. 3.Demeç, konuşma.
sanatoriy	Sanatoryum.
sandaliya	Sandal, sandalet.
sandaraar	1.Dağılmak, yayılmak. 2.Bozulmak, kötüleşmek.
sanday	Sandalye, iskemle, tabure.
sanitar	Hasta bakıcı, hemşire.
sanıg	1.Az, sayılı, mutat. 2.Puanlı.
sanskrit	Sanskrit.
santimetr	Santimetre.
sañ I.	1.Maliye. 2.Finans.
sañ II.	Kıtsama.
sañga	Mıymıntı, pısırık.
sanyor	İstihkâm eri.
sap	Sızmış su.
sapaakay	İskambil kâğıdında sinek.
sapaalıg	1.Çetrefilli, dolambaçlı. 2.Şüpheli.
sapık	(Giyim için) çizme.
saraat	Harman.
sarala	Sarı ala (at donu).
sarapça	Sundurma, çardak.
sarbayar	Parmakları aralamak.
sarbaşkın	Maymun.
sarfınçıg	Istıraplı, üzüntülü.
sargarar	Sararmak.
sargı	Sakırga.
sargıyak	Kırkbayır.
sargır	Üzülmek, ıstırap çekmek.
sarıg	Sarı.
sarıgar	Birazcık kurumak.
sarıg-arı	Kızıl arı.
sarıl	Akıl.
sarım	Sevgilim! Dostum!
sarıg-sug	Süt suyu.
sarıg şajın	Budizm.
sarın	Üzüntü, keder, tasa.
sarjag	Erimiş, sade yağ.
sarlık	Yak.
sartık	Hediye, armağan.
saspıgır	dağınık, kabarık.
satellit	Peyk, uydu.
satin	Saten.
satira	Hicviye, yergi.
sava	Kap, kap kacak.
savaajok	Yaramaz, haşarı.
savaar I.	1.Vurmak. 2.Kabartmak.
savaar II.	(At) başını sallamak.
savaaş	Değnek, sopa.
savanna	Savana.
savañ I.	Sabun.
savañ II.	Saman.
savıyaa	Maroken.
say I.	Çakıl, say taşı.
say II.	Ceviz içi.
saya	Milyon.
sayak	Rahvan.
saygak	Bozkır antilobu.
saygarar	1.Çözümlemek, analiz etmek. 2.Savurmak. 3.Yerleştirmek.
saygarılga	1.Çözümleme, analiz. 2.Savurma. 3.Yerleştirme
saygılgaan	1.Elektrik. 2.Lâmba.
sayıt	Bakan, vekil.
sayka	Küçük francala.
saylık	Çobanaldatan.
saymaaraar	Bezmek, usanmak.
saymaaral	Tasa, keder, üzüntü.
sayzanak	Küçük taşlarla oynanan bir oyun.
sayzıraar	Gelişmek, inkişaf etmek, ilerlemek.
sayzıral	Gelişme, gelişmişlik.
sazan	Sazan.
seans	Seans.
sedis	Bir cins saman.
seedeñ	Aptal, budala.
seek	Sinek.
seenek	Toklu.
segel	Çene.
segi	Seki, çardak, sundurma.
segiir	1.İyileşmek, sağlığına kavuşmak. 2.Huzura ermek.
segirer	1.Kapmak. 2.Yapışmak.
segit	Pusu.
segleger	1.Budaklı, dallı. 2.Karışık saçlı.
segment	1.mat. Daire parçası. 2.Bölüt.
sek	1.Noktalama işaretleri. 2.Leş.
sekpereer	1.Yavaşlamak. 2.Dinlenmek. 3.Soğumak.
sekpergey	Ilık.

sekpil Çil.
sekretar Sekreter.
sektor 1.Sektör, bölüm. 2.mat. Daire kesmesi.
sektsiya Seksiyon, kısım, şube, reyon.
sekunda Saniye.
sekundant Şehit.
sekundometr Kronometre.
selbi Bir gözü kör.
sel'd Ringa balığı.
seleger 1.Yapışkan. 2.Tombul, şişman.
selektsiya Hayvan ve tohum ıslah işleri.
seleme Kılıç.
seleske kertenkele.
selgüüsteer Gezmek, gezinmek.
seliir 1.Değiştirmek. 2.Tamir etmek, onarmak.
selyodka Ringa balığı.
semafor Semafor.
semantika 1.Anlam, mana. 2.Semantik, anlam bilimi.
semeer Tehdit etmek, yersiz çıkışmak.
semestr Sömestr.
seminar Seminer.
semiriir Semirmek, şişmanlamak.
semirtilge Besi, besleme.
semis Semiz, şişman.
sen Sen.
senat Senato.
senator Senatör.
sençi 1.Sürme. 2.Sürgü, tirkaz.
sener 1.Azalmak. 2.Zayıflamak. 3.İyileşmek.
sentimentalizm Santimantalizm, duygulu çığır.
sentyabr' Eylül.
sep Çay, ırmak kolu, dere.
separator Separator, ayırıcı.
septeer Tamir etmek, onarmak.
septekçi Tamirci.
septelge Tamir, onarım.
serb Sırp.
seree 1.Zıpkın. 2.Çatal.
seremçilel Uyanıklık, teyakkuz.
serenada Serenat.

sereñgi Kibrit.
serge Teke.
sergeer 1.Uyanık bulunmak, uyumamak. 2.Ayılmak.
sergek 1.Uyanık, ayık. 2.Dinç, sağlam.
sergeleñ Uyanık.
seriideer Serinlemek, soğumak.
seriin Serinlik, serin hava.
seriya Seri, dizi.
serjant Çavuş.
serpantin Serpantin.
sertileer İrkilmek.
sertileeş 1.Ürkek, korkak. 2.Öfkeli, hiddetli.
servont Vitrin.
ses Sekiz.
sestra Hemşire.
setka File, ağ.
setkiir 1.Düşünmek. 2.Sempati duymak.
setkil 1.Duygu, his. 2.Ruh, can. 3.Fikir, düşünce.
setküül Dergi.
sevryuga Mersin balığı.
seyalka Mibzer, ekim makinesi.
seyf Para kasası.
s'ezd Kongre.
sezen Seksen.
sezik Şüphe, işkil, kuşku.
sezinçig Şüpheli, müphem, kuşkulu.
sezon Sezon, mevsim.
shema Şema, kroki, plân.
sıdım Kendir.
sıgaar Israr etmek, üstelemek.
sıgar I. Kırmak.
sıgar II. Sıkmak.
sıgdıgır Küçük ve çekik göz.
sıgı Islık.
sıgıg Kırma, kıvrım, pli.
sıgır Islık çalmak.
sıgır Dar, çekik göz.
sıgırga Sarı asma.
sıgıt Girtlaktan söylenen bir tür şarkı.
sıgaar Sığlaşmak.
sık Sığ.
sın Geyik, maral.
sırar 1.Sıyırmak. 2.Yutmak.
sırtkış Olta.

sıksır Sıkıştırmak.
sıkırar Dişlerinin arasından cırtlamak.
sıkırtır Şırınga etmek.
sıldaar Bahane bulmak.
sıldag Sebep, vesile, neden, bahane.
sıldangı Çocuklarda hastalık.
sıldıraar Hışırdamak.
sıldıs Yıldız.
sımıranır Fısıldamak.
sın 1.Boy, endam. 2.Yamaç.
sınık Kırık.
sıñar Sığmak.
sıñmarlajır İtişmek.
sıñıy Mesane, sidik torbası.
sıñzır Böbürlenmek, övünmek.
sıp Sap.
sıra Kuru ağaç, sırık.
sıragar Dimdik.
sırbañnaar İrkilmek.
sırbıgır Cılız, çelimsiz.
sırbık Sincap.
sırga Küpe.
sırgaar Dibine kadar içmek.
sırı Çıngı.
sırın Meltem, hafif rüzgâr.
sırıy Kesif, yoğun, sık.
sırır Sırımak, seyrek dikmek.
sırtaar Başının altına almak.
sırtık Yastık.
sırtılaar Sızlamak.
sırtılaaş Gamze.
sıskaar Süzmek.
sıskırar Eritip yağını çıkarmak.
sıstır 1.Sızmak. 2.Kanamak.
sıvırar Kovmak, savmak.
sıvırar Sıvamak, kıvırmak.
sıyar Kırmak.
sıybıñ Düşüncesiz.
sıyda Temren, ok ucu.
sıytılaa Sağan.
sıyık Kırık.
si müz.Si.
sidik Sidik, idrar.
sidikteer Sidiklemek, idrar yapmak.
sidireer Hızlı gitmek, koşmak.
sigara Puro.
sigareta Sigara.
sigen Ot.
signal Sinyal, işaret.

siilbiir Gravür, oyma.
siileer 1.Rüzgâr uğuldamak. 2.Rüzgâr gibi gitmek.
siiliir Oymak, hakketmek, gravür yapmak.
siir Sinir.
siireer Eti sinirinden ayırmak.
siirer 1.Yeniden yazmak. 2.Yapmak, işlemek. 3.Anlamak, kavramak, hazmetmek.
siireş Zayıf, çelimsiz.
siler Siz.
silgiir Silkmek, sallamak.
silig 1.Temiz. 2.İyi, güzel.
siliir Temizlenmek.
silikat kim. Silikat.
simbolist Sembolist.
simbolizm Sembolizm, simgecilik.
simfoniya Senfoni.
simmetriya Simetri, bakışım.
simpozium Sempozyum.
simvol Sembol, timsal.
sindikat Sendika.
singarmonizm Ünlü uyumu, singarmonizm.
sinhronnug Eş zamanlı, senkronik.
sinonim Sinonim, anlamdaş.
sinoptika Hava tahmin bilimi.
sintaksis Cümle bilgisi.
sintetiktik Sentetik, birleşimli.
sintez Sentez, birleşim.
siñer 1.Sinmek. 2.Çekilmek, azalmak.
siñmirer Sümkürmek.
sirbekteer Tutmak, yapışmak.
sirbeyer Kabarmak, yükselmek.
siren' Leylâk.
sirena Siren.
sirge Sirke, bit yumurtası.
sirileer Titremek.
siriy Suriyeli.
sirop Şurup.
sirt Sırt.
sistema Sistem.
situatsiya Statü, durum, vaziyet.
sivirer 1.Sivriltmek. 2.Yontmak. 3.Kazımak.
sivirik 1.Sivri. 2.Kazılmış. 3. Yontulmuş.
sivirtkiiş Kazağı.

skandinav İskandinav.
skarlatina (Hastalık için) kızıl.
skif 1.İskif. 2.Skif.
skipidar Terementi.
sklad 1.Yapı, bünye. 2.Ni-zam, düzen.
skobka Parantez.
skorpion Akrep.
skripka Keman.
skul'ptor Heykeltıraş.
skul'ptura Heykelcilik.
slânets Şist.
slavyan Slav.
slesar' Tesviyeci.
sliva Erik.
slog Hece.
slovar' Sözlük, lügat.
slyot Kongre.
smetana Kaymak, koyu yoğurt.
snayper Keskin nişancı.
sodaa Kavga, dövüş.
sodaaçı Kavgacı, dövüşçü.
sodaalajır Kavga etmek, dövüşmek.
sodak Güreş mayosu.
sodaktanır Güreş mayosu giyinmek.
sogaaş Havan, döveç.
sogar 1.Sokmak. 2.Vurmak. 3.Dövmek.
soglur 1.Kurumak. 2.Solmak.
sogug Vuruş, vurma.
sogun Ok.
soguna Soğan.
sogur Kör, âmâ.
sogur-soyundu Kör bağırsak.
sogurarar Kör olmak.
soguur Fiskelemek.
soksaar Ara vermek, dinmek, durmak.
soktaar Dövmek, ezmek, ufalamak.
sol I. Rahat, huzur.
sol II. Sol.
sol' müz. Sol.
solagay 1.Sol. 2.Solak.
solañgı Gurup.
solañgı (Hayvan için) gelincik.
soldat Asker.
solist Solist.
solo Solo.
solun I. Gazete.
solun II. Enteresan, ilginç.
soluu Deli.
soluur Değiştirmek.
soma 1.Taslak. 2.Karartı.
somnaar Rendelemek, düzeltmek.
sonuurgal Merak, ilgi.
sonuurgaar İlgisini çekmek, beğenmek.
sonuurgak 1.Meraklı, mütecessis. 2.Hovarda.
sonuurgançıg İlginç, enteresan.
soñ Son.
soñga Pencere.
soñgaar Arkaya, geriye.
soñgu 1.Kuzey, kuzeyli. 2.Sonuncu.
soñgu-barun Kuzeybatı.
soñgu-çöön Kuzeydoğu.
soñgukçu Seçmen.
soñgulda Seçim.
soñguur Seçmek.
soodukçu Soğutucu, buzdolabı.
sook Soğuk.
soolburarar (Yüz) zayıflamak.
soor Soğumak.
soora Yanlışlıkla, hatayla.
sorar Emmek, somurmak.
sorbu Yara izi.
sorbulanır Yaralanmak.
sort Nevi, çeşit.
soruk Arzu, istek, irade.
sorulga Hedef, amaç.
sorunza Mıknatıs.
soruul Ağızlık, pipo.
sosiska Sosis.
sostav Kadro, terkip.
sotsiolog Sosyolog, toplum bilimci.
sotsiologiya Sosyoloji, toplum bilimi.
sotsiyalizm Sosyalizm.
sovet 1.Kurul, heyet, meclis. 2.Sovyetler Birliği'nden olan.
sovhoz Devlet çiftliği.
soya Soya.
soyar I. 1.Yüzmek. 2.Soymak, çıkarmak.
soyar II. 1.Sürünmek. 2.Sürüklenmek.
soygak Çamur.

soygalaar 1.(Deriyi) soymak, yüzmek. 2.Açığa çıkarmak, ifşa etmek.
soyundak Paçavra, çaput.
södürge Kayış, kemer.
söger 1.Sökmek. 2.Kaldırmak, almak.
sögeyer Eğilmek, meyletmek.
sögleer Söylemek, demek.
söglekçi gr.Yüklem.
sögürüür 1.Selâmlamak. 2.yalvarmak.
söñneer Hediye etmek.
söök 1.Kemik. 2.Milliyet, ulus, soy. 3.Kadavra, leş.
sööktelir Donmak, katılaşmak.
sööl Siğil.
sööm Süyüm.
söörtükçü Arabacı, mekkareci.
söörtür Taşımak, sürüklemek.
söösken Çayır melikesi.
sös Söz, kelime.
söskür Beliğ, belâgatli.
söspürgey Pasaklı, kirli, özensiz.
sözüglel Tekst, metin.
spekulyant Spekülâtör, vurguncu.
spetsialist Uzman, mütehassıs.
spirt İspirto.
sport Spor.
sputnik Yol arkadaşı.
sreda Çarşamba.
strategiya Strateji.
stabilizatsiya Stabilizasyon, istikrar.
staçka Grev.
stadion Stadyum.
staj Çalışma süresi.
stajirovka Staj yapma.
stakan Bardak.
stanok Tezgâh.
stantsiya İstasyon.
starşina Başçavuş.
start Başlama, çıkış.
statistika İstatistik.
statuya Heykel.
stenografiya Steno, stenografi.
stil' Stil, tarz, üslûp.
stipendiya Burs.
stol Masa.
stolovaya 1.Lokanta. 2.Yemek odası.
stopa Kafiye.
strategiya Strateji.
straus Deve kuşu.
strofa Kıt'a, bent.
struktura Yapı, bünye.
stsena Sahne.
stsenajıdılga Sahneleme.
stsenariy Senaryo.
student Öğrenci.
studiya Stüdyo.
stul Sandalye.
styuardessa Hostes.
subbota Cumartesi.
su'byekt 1.Öznel. 2.gr. Özne.
sud Mahkeme.
sudak I. Levrek.
sudak II. Dere.
sudal Nabız.
sudno Deniz taşıtı.
sudur Sutra, Budizm kitapları.
sud'ya Hâkim, yargıç.
suffiks Son ek.
sug I. Su.
sug II. -gil.
sugar 1.Sokmak. 2.Koymak.
suggarar Sulamak.
suggarılga Sulama.
suggur Sağanak.
suglanır Su toplamak.
suglañgı Su kabarcığı.
sugluk Gem.
suhar' Peksimet, kuru pasta.
sukno Çuha.
sukpak Nehirde girinti.
suksaar Susamak.
suksun Gazoz, meyve suyu.
sula I. Yulaf.
sula II. Zayıf, güçsüz, çelimsiz.
sul'fat Sülfat.
sumka Çanta.
sumu Mezra, köy.
sumun Ark.
sunar Sunmak, vermek.
sundugar Kapılmak, gönül vermek.
suraar 1.Aramak. 2.Hakaret etmek.
surag Salık, haber.
suraglıg Meşhur, ünlü.
suras Evlilik dışı çocuk.
surgaar Doğru yolu göstermek, öğüt vermek.

surguul 1.Öğrenci. 2.Okul. 3.Okuma.
surtaal Propaganda, kışkırtma.
suugaar Cıvıklaşmak, sulanmak.
suugu Soba.
suuk 1.Sıvı, akışkan, cıvık. 2.Ahenkli, düz.
suur I. Nüve, temel, esas, öz.
suur II. Köy.
suurga Kule.
suurundak Kablo.
suvura Hep, bütün.
suybaar Sıvamak, sıvazlamak.
sülçee Komplo.
sülde Arma.
süme Öğüt, nasihat.
sünezin Ruh.
süreedeer Endişelenmek, heyecanlanmak, telâşlanmak.
süreedel Heyecan, endişe, telâş.
sürer 1.Sürmek. 2.İzlemek.
sürlüg Müthiş, muhteşem.
sürüg Sürü.
sürükçü Çoban.
sürüüşkün Sürme, sürüş.
süt Süt.
süttüg-ot Sütleğen.
süüleer Güçlü alevlerle yanmak.
süür Tepe.
süürer 1.Tırmalamak. 2.Kazımak. 3.Kaşımak.
süürtür Sivriltmek.
süüzün Besleyici, vitaminli.
süzer Suda yürümek.
süzüglel İnanç, inanış, itikat.
svetofor 1.Trafik lâmbası. 2.İşaret feneri.
sviter Süveter.
svyokla Pancar.
syujet Konu, mevzu, süje.

Ş

şa I. 1.Kemer, kuşak. 2.Diş eti.
şa II. (Satrançta) şah!
şaa Yaklaşık, kadar.
şaagdal Karşı tedbir.
şaajañ Porselen.
şaajı 1.İdam. 2.İşkence.
şaalaar Çağlamak, gürüldemek.
şaalaaş Çağlama, gürültü
şaaldalaar Ortalamak, orta yapmak.
şaanak Sibir ardıcı.
şaançak Çivi.
şaançaktaar Çivilemek.
şaanda Eskiden, önceden, evvelden, eski zamanlarda.
şaar I. 1.Çay tortusu. 2.En kötü.
şaar II. Uzak; uçsuz bucaksız.
şaararar Seyrekleşmek, azalmak.
şaaraş Seyrek.
şaartaar Bitkin bir hâle gelmek, hâlsiz düşmek.
şaaşkak Ala sinek.
şablon Şablon.
şadaaraar Şişmek, kabarmak.
şag I. Güç, kuvvet, takat.
şag II. Zaman, çağ.
şagaa Yeni yıl bayramı.
şagaalaar Yeni yılın gelmesini. kutlamak.
şagaan-teve Tarantul örümceği.
şagar I. (Çakmak) çakmak, ateş çıngı çıkarmak.
şagar II. Kaplamak.
şagar III. Sokmak, ısırmak.
şagar-o't Isırgan otu.
şagban Çalı çırpı.
şagda Uzun zaman önce, eskiden.
şagdaa Polis.
şagdagı Eskiden, önceki.
şagdaalaar Polis olarak çalışmak.
şagjagar 1.Çatallanmış, dal budak salmış. 2.(Bulut için) öbek öbek, küme küme.
şag-şinek Güç, kuvvet, kudret.
şag-üye Zaman, çağ.
şagzıraar 1.Yorulmak, usanmak, bıkmak. 2.Rahatsız olmak, keyfi kaçmak.
şahmat Satranç.
şahmattaar Satranç oynamak.
şahta Maden ocağı.
şahtyor Madenci, maden işçisi.
şajın-çüdülge Ruhî, manevî, ruhsal.
şajın 1.Din. 2.Ruhî, manevî.
şajınçı Dindar.
şak I. 1.Saat. 2.Zaman.
şak II. Büsbütün.
şak III. Çak! Çık!
şak IV. İşte! Tam öyle!
şakkılaar Şaklamak.
şakırar Bağırmak.
şal' Şal.
şala-bula Şöyle böyle.
şala I. Azıcık, birazcık.
şala II. Döşeme.
şalaar Şah çekmek.
şalañ 1.Arka paldım. 2.Hayvanda butların arka kısmı.
şalba Kement, urgan, kendir.
şalbaa 1.Su birikintisi, gölet. 2.Fakir, yoksul.
şaldılaaş Çırpıntı, ses.
şalır 1.Yontmak. 2.Bilemek.
şalış Bileği taşı.
şalıñ I. Çiy.
şalıñ II. Maaş, ücret.
şalıñnaar Çiy düşmek.
şalıñnıg I. Çiyli.
şalıñnıg II. Ücretli, maaşlı.
şalıp Hızlı, çabuk.
şalıpçı Öncü işçi.
şalıraar 1.Şarıldamak. 2.Çocuk konuşmak.
şamnaar Hırsızlıkla suçlamak.
şamnanır Hastalık nüksetmek.
şampanskoye Şampanya.
şampun' Şampuan.
şana Kayak.
şanak Kızak.
şanalaar Kayak yapmak, kaymak.

şançar 1.Vurmak, yumruk atmak.2.Sızlamak, yürek çarpmak, sancımak. 3.Sançmak, iğne batırmak.

şançıg Dağ çıkıntısı.

şanı Amca oğlu, amcazade.

şañ-keñgirge 1.Gong. 2.Timbal.

şañ I. 1.Gong. 2.Timbal.

şañ II. Harman.

şañ III. Kırç.

şañ IV. Mükâfat, ödül.

şañda Ağaç kabuğu.

şañgır 1.Ham, olgunlaşmamış. 2.Yeşil.

şañ-keñgirge 1.Gong. 2.Timbal.

şañnaar I. Kırçlaşmak.

şañnaar II. Mükâfatlandırmak, ödüllendirmek.

şañnal Ödül, mükâfat.

şapkın Hızlı, coşkun, taşkın.

şapkınçı 1.Parıltı, balkı. 2.Ulak, kurye.

şapkınnalır (Nehir, su) coşmak, taşmak.

şaptaar 1.Süpürgeyle serpmek. 2.Su dökmek, serpmek.

şaptaaş İnsan vücudunu yumuşatmak için, sıcak suya batırılıp vücuda vurulan dal, süpürge.

şaptaraazın Engel, mânia.

şaptı Küt, kör, kesmez.

şaptık Engel, mânia.

şaptıktaar Engel olmak, mânia çıkarmak.

şaptılaar Körlenmek, kesmez olmak.

şara Sümük.

şarada Hece bulmacası.

şarf Eşarp, şal.

şara-here Alaca karanlık

şarı 1.Öküz. 2.Boğa

şarı-buga 1.Öküz. 2.Boğa.

şarıg 1.Deste, bağlam. 2.Sargı.

şarılaar Şarıldamak.

şarılaaş Şarıltı.

şarıır 1.Demet yapmak, bağlamak. 2.Sargıya almak.

şarik 1.Küre 2.Bilye.

şarlaa Çekirge.

şarlan-terek Titrek kavak.

şarlan Titrek kavak.

şarovar Şalvar.

şartagar Göbekli, şişman, karnı şişmiş.

şartamal Saman kâğıdı.

şartılaa Çekirge.

şartılaar Çekirge ötmek.

şaşka Dama taşı.

şaşkalaar Dama oynamak.

şaşlık Şiş kebabı.

şaşpak Dallı, budaklı, dallı budaklı.

şaştıgar İğneyle raptedilmek.

şaştırıglıg 1.Karışık, çetrefil, dolambaçlı. 2.Müşkülpesent.

şat Dağ silsilesi, sıradağ.

şatun Piston kolu, biyel.

şavaga Fidan.

şavar 1.Vurmak, çarpmak. 2.Çifte atmak.

şavı Öğrenci.

şavıg Çivi.

şavıglaar Çivilemek.

şâvıjar Eğilmek.

şavışkak 1.Eğri. 2.Çapraz.

şavıştır 1.Çapraz. 2.Haç.

şay Çay.

şaylaar 1.Çay içmek. 2.Yemek yemek.

şaylalga Şölen, çay toplantısı.

şay-suksun Hafif yemek, kahvaltı.

şedirge Hırıltı.

şedirgeleer Hırıldamak.

şedirgelençek Hırıltılı.

şeejileer Ezberlemek.

şeejilekçi Ezberci.

şeejivek 1.Ceket. 2.Kısa iş elbisesi.

şeerleer Kendini tutmak.

şef Şef.

şefçi Şef.

şegleer 1.Kesmek, son vermek, bırakmak.. 2.Kendini tutmak, imtina etmek.

şeglig Sakin, ılımlı, mutedil.

şekpen 1.Çuha. 2.Çuhadan. yağmurluk.

şeler 1.Çekip almak.2.Çala kalem yazmak.

şeneer Denemek, tecrübe etmek.

şenek Dirsek.

şenekteer Dirsek atmak, dirsekle vurmak.

şenelde 1.Deneme, tecrübe. 2.Denenmiş, tecrübe edilmiş.

şeñne Şakayık çiçeği.

şergi Çayır çekirgesi.

şerig 1.Asker. 2.Ordu.

şerig-dalay Bahriye, harp donanması.

şerigji Ordu mensubu, asker.

şerigzidilge Askerileştirme, askerselleştirme.

şerigziir Askerileşmek, askerselleştirmek.

şesteriya Dişli.

şet İğne yapraklı ağaç fidanı.

şever 1.Mahir, uz, hünerli. 2.Temiz, muntazam, kusursuz.

şevergin Muntazam, kusursuz, temiz.

şeverleer Temizlemek, düzenlemek.

şıdaar 1.Gücü yetmek, yapabilmek 2.Sabretmek, dayanmak.

şıdal Güç, kuvvet, kudret.

şıdal-şinek Güç, kuvvet, kudret.

şıdaldıg Güçlü, kuvvetli.

şıdamık Alışkın.

şıdıraa Satranç.

şıgaar Nişan almak.

şıgır 1.Islanmak. 2.Nemlenmek.

şıgıraar Çıtırdamak.

şıgjaar 1.Saklamak, muhafaza etmek, korumak. 2.Koymak, yerleştirmek.

şıgjag 1.Para yatırma. 2.Masalda define, gömü.

şıgjamır Stok, yedek.

şıgjıraar Çıtırdamak.

şılaar Şırıldamak.

şırak Güçlü, kuvvetli.

şırnıgar Üşüyüp titremek.

şıjıgar Sinirlenmek, alınmak, öfkelenmek.

şıjılaaş 1.Hışırtılı. 2.Hırçın, homurdanan.

şık 1.Rutubet, nem, ıslaklık. 2.Çayır, çayırlık.

şıktaar Küçük çocuk ishal olmak.

şıktıg 1.Nemli, rutubetli, ıslak. 2.Çayırlı. 3.Hoş, güzel.

şılaar Yorulmak, usanmak, bitkin düşmek.

şılag Yorgunluk, bitkinlik, bıkkınlık.

şılançıg Bıktırıcı, usandırıcı, yorucu.

şılba Söğüt.

şılbırtıñ Erimiş kar.

şılgaar 1.Sınav yapmak. 2.Denemek, sınamak.

şılgakçı 1.Sınav yapan. 2.Deneyci.

şılgalda 1.Sınav, imtihan. 2.Deneme, sınama.

şılgaraar 1.Yararlık göstermek. 2.Temayüz etmek. 3.Galip gelmek, yenmek, kazanmak.

şılır 1.Eti kemikten ayırmak. 2.Eti kesmek

şılıraar Fışırdamak.

şılıya Paldım.

şımbay Oldukça iyi, fevkalâde, pek güzel.

şımçır Çitmiklemek, fiske atmak.

şımçım Çitmik, fiske.

şımdalaar Hızlanmak, acele etmek.

şımday Hızlı, çabuk.

şımdı Obur, pisboğaz.

şımnır Suya dalmak.

şımırarar Peyda olmak, ortaya çıkmak, görünmek.

şımıraş Alçak, basık, yere yapışık.

şımnır Suya dalmak.

şımnırak Dalgıç.

şın Doğru, gerçek.

şınaa Çukurluk, alçak yer.

şınap-(la) Sahi! Hakikaten! Gerçekten!

şınar Nitelik, keyfiyet, vasıf.
şınarlıg Nitelikli, vasıflı.
şınçı Emin, güvenilir, dürüst, samimi.
şında-la Gerçekten, hakikaten.
şındalaar Sağlamca bağlamak.
şıngıı Ciddi.
şınında Gerçekte, hakikatte.
şın-mege Gevezelik, dedikodu.
şınzıdıg İnanç, güven.
şınzıg Gerçeğe yakın.
şınzıgar 1.İnanmak. 2.Güvenmek.
şınzılga 1.İlmühaber. 2.Rapor 3.Vesika, belge.
şıñ Mantık derinliği.
şıñga Kas, adale.
şıpırañnaar 1.Bütün çevreyi seyretmek. 2.Başında dönüp durmak.
şıpşık Tam, en.
şıpşıñ Sükût, sessizlik.
şıptınçak Kapalı.
şıray Çehre, yüz, görünüş.
şıraylıg Sempatik, güzel, şirin.
şırbayar Özenmek, özenip bezenmek, elinden geleni yapmak.
şırgay Sık, derin.
şırgıl Sarı tüylü.
şırıjar Sertleşmek.
şırıñma İnce tabaka.
şırış Maki, fundalık, çalılık.
şışpak 1.Bataklık. 2.Fundalık.
şıvadaar Fırlatmak, savurmak.
şıvar Kapatmak, kaplamak.
şıvıg 1.Örtü, masa örtüsü. 2.Göz kapağı.
şıvık Çubuk, çalı çırpı.
şıvıktaar Çubukla vurmak.
şıyaan İşte! O zaman! (Masalda giriş sözü olarak kullanılır.)
şıyaan-am İşte! O zaman! (Masalda giriş sözü olarak kullanılır.)
şıyar Çizmek.
şıyata Demek, demek ki, şu. hâlde.
şıybak Sıyrık, tırnak yarası.
şıybaktaar Tırmalamak, sıyırmak.
şıylayar Kıvrılmak.
şıyıg Çizgi, hat.
şıyıgjı Desinatör, krokici.
şidi Oyun, hüner, hokkabazlık.
şidiçi Oyunbaz, hokkabaz.
şidig Ayakkabı bağı.
şidiir Bağlamak.
şidiişkin Bağlama.
şidileer Oyunbazlık, hokkabazlık etmek.
şifon Şifon.
şifr Şifre.
şig I. 1.Çığır, cereyan, temayül. 2.Yöneltim, cihetine koyma.
şig II. Hâl, durum, vaziyet.
şigbey Biz, ucu sivri alet.
şigjok Oldukça, hatırı sayılır derecede.
şigleer Yöneltmek, doğrultmak.
şigley Dosdoğru.
şiglig Dosdoğru.
şii Piyes, tiyatro eseri.
şiiçi Tiyatro sanatçısı.
şiider Yargılamak.
şiijek Kanarya.
şiijider Sahnelemek, sahneye koymak.
şiijidilge Sahneleme, sahneye koyma.
şiileer I. (Yağmur) sırıldamak.
şiileer II. Tiyatroya gitmek.
şiit Karar, hüküm.
şiitkekçi Hâkim, yargıç.
şiitkel Yargılama.
şiitpir Karar, hüküm.
şiitpirleer Karara varmak, hüküm vermek.
şil 1.Cam. 2.Şişe.
şilçider 1.Taşımak, nakletmek, geçimek. 2.Göndermek, yollamak. 3.Teslim etmek.
şilçidilge 1.Taşıma, nakletme. 2.Gönderme, yollama. 3.Teslim etme.
şilçiir Göçmek, taşınmak.
şilçiişkin Geçme, geçiş.
şil-daş Mika.

şildeer I. 1.Sıvılaşmak, cıvıklaşmak. 2.Berraklaşmak.
şildeer II. 1.Cam takmak. 2.Şişelemek.
şildeger 1.Akışkan, sıvı, sıvık, cıvık. 2.Berrak, şeffaf, saydam.
şildeñ 1.Temiz, bemak. 2.Akışkan, sıvık, cıvık.
şildig 1.Camlı. 2.Şişeli.
şilege Şişek, iki yaşında koyun.
şilegey 1.Küçük çocuklarda salya. 2.Sıvı, akıcı.
şilen Balıkçıl kuşu.
şilgedek Zarif, düzgün.
şilgereer Yararlık göstermek, temayüz etmek.
şilgi Kızıl sarı.
şiliir Seçmek.
şiliişkin Seçme.
şililge Seçim.
şilindek Müstesna, mümtaz, üstün.
şilireer Sırıldamak.
şilittiner Seçilmek.
şimçedir Yerinden oynatmak, kımıldatmak, kaldırmak.
şimçeer Oynamak, kımıldamak, sallanmak.
şimçeeşkin Kımıldama, sallanma, hareket etme.
şimçengir Oynak, yerinde duramaz, hoppa.
şimeen Gürültü.
şimeen-daaş Gürültü.
şimeen-daaştıg Gürültülü.
şimeennig Gürültülü.
şimeer 1.Bezemek, süslemek, tezyin etmek. 2.Dekore etmek, düzenlemek. 3.Süslemek, ışıklandırmak.
şimelde 1.Bezeme, süsleme, tezyin. 2.Dekorasyon.
şimettiner 1.Bezemek, süslemek 2.Dekore edilmek. 3.Işıklandırılmak.
şimi Süt mamulü.
şimireer Cızırdamak.
şimpanze Şempanze.
şinçeeci Araştırmacı.
şinçi 1.Görünüş. 2.Tavır, eda
şinçiir Gözden geçirmek, yoklamak.
şinçileer Araştırmak, incelemek, tetkik etmek.
şinçilel Araştırma, inceleme, tetkik.
şinçilge Tıbbî muayene.
şinek Güç, kudret, kuvvet.
şinel Kaput.
şinik 1.Temiz, derli toplu. 2.Modaya uygun.
şiñgeedilge 1.Ünlama, öğrenme, kavrama. 2.Benimseme, özümseme.
şiñgeedir 1.Anlamak, öğrenmek. 2.benimsemek, özümsemek.
şiñgeel Hazım, sindirme.
şiñgeer Hazmetmek, sindirmek.
şip-şimeen Sessizlik, sükût.
şirbiil Süpürge.
şirbiir Süpürmek.
şirbiiş Süpürge.
şiree Alçak masa.
şiri Kalın ham deri.
şiriin Sert, şiddetli.
şirik Çim, çimen.
şirikteer Çimlendirmek.
şirilençek Sert deri.
şirilenir Deri sertleşmek.
şirota Enlem.
şirtek Keçeden yapılmış halı.
şiş 1.Sivri. 2.Şiş, ucu sivri tel. 3.Burunsak. 4.Burunluk.
şişkiir Elemek, elekten geçirmek, kalburdan geçirmek.
şişkiiş Elek, kalbur.
şişkindi Elenti, kepek.
şişpiir 1.Büyülemek, teshir etmek. 2.Nasihat etmek.
şişteer 1.Şişlemek, sivri birşeyi sokmak, batırmak. 2.Etleri şişe dizmek.
şişteger 1.Sivri. 2.Konik, koni şeklinde. 3.Yüksek.
şişteyer 1.Sivrilmek, keskinleşmek. 2.Yükselmek, kalkmak.

şivee Kale.
şiveeleer 1.Sağlamlaştırmak. 2.Sığınmak, saklanmak, korunmak.
şiveñneer Görünüp kaybolmak.
şivi Köknar, akçam.
şivit Aşı boyası.
şivişki Çıban veya çiçek hastalığı kalıntısı.
şivişkin Casus, hafiye, çaşıt.
şivişkinneer Casusluk, hafiyelik yapmak.
şiydiner Gözler kapanmak.
şiyer Gözleri kapatmak.
şkaf Dolap, kitaplık.
şkaftaar Dolaba, kitaplığa koymak.
şkala 1.Kadran. 2.Cetvel.
şkatulka Çekmece.
şkola Okul, mektep.
şkolaçı Öğrenci, mektepli.
şlak Cüruf, dışık.
şlang 1.Hortum. 2.Boru.
şlem Miğfer, başlık.
şlyupka Sandal, şalupa.
şo Kemik falı.
şobajılaar Çala kalem, karalayarak yazmak.
şodak Güreş mayosu.
şodañ Kuyruksuz.
şodugur Kuyruksuz.
şoför Şoför.
şog Kindar, öfkeci.
şoglaar Öfkelenmek, çıkışmak.
şokar 1.Alaca. 2.Süslü. 3.Karışık, karma.
şokar-pös Basma bezi.
şokar-torga Alaca ağaçkakan.
şokararar Alacalanmak, karışık renkte olmak.
şokarlaar 1.Süslemek. 2.Çala kalem yazmak.
şokolad Çikolata.
şola 1.Lâkap, takma ad. 2.Müstear, takma.
şolalaar Lâkap takmak, ad vermek.
şolban 1.Çulpan, Çoban yıldızı,Venüs. 2.Deniz feneri.
şolbannanır Parlamak, parıldamak, ışık saçmak.
şoluk 1.Sıkıntı, üzüntü. 2.Dar, küçük.
şomuk 1.Sığ, sathî. 2.Güdük kuyruk.
şomuk-küske Küçük fare.
şomuyar (Dudaklar) kabarmak.
şonar Yakmak.
şonçak Bulaşma, enfeksiyon.
şoñ Direk, sütun.
şoñnaar Ekin biçmek.
şooça Kilit.
şooçalaar Kilitlemek.
şooçalıg Kilitli.
şoodar Alay etmek.
şooday Çuval, torba.
şoodug Alay, istihza.
şoolaar 1.Böğürmek. 2.Ulumak.
şoolug Çok değil.
şoor Kaval.
şoorlaar Kaval çalmak.
şoptu Çivi.
şoptulaar Çivilemek.
şopugur Küçük dudak.
şopulak Kaşık.
şopulaktaar Kaşıkla yemek.
şor Şor.
şoraan Dağın sarp, kayalık tarafı.
şorbajır Karışmak, dolaşmak.
şorbaşkak Karışık, dolaşık.
şorga 1.Ark. 2.Oluk.
şorgalaar Suyu ark, oluk içine almak.
şorlur Dolaşmak, karışmak, karmakarışık olmak.
şortan Turna balığı.
şoru I. Takdire şayan, güzel.
şoru II. Suç, kabahat.
şorulgak 1.Karışık, düzensiz. 2.Zor, çetin. 3.Sebepsiz çekişme.
şosse Şose.
şoş Kavga, dövüş.
şoşkug Yavaş koşu, yorgalama.
şoşkuñgurlaar Yorgalamak.
şoşkur Kavgacı.
şo-şo Drrr! Iu! (Soğuktan titrerken çıkarılan ses.)
şotland İskoç.
şovaa Cesur, yürekli, gözü pek.
şovinisçi şoven, ırkçı.

şovinizm şovenizm, ırkçılık
şoy Dökme demir.
şoyugar 1.Umursamazlık etmek, kayıtsız kalmak. 2.Dayanmak, direnmek.
şoyujañnaar 1.Kırıtmak, nazlanmak. 2.Palyaçoluk etmek.
şoyukkan Put.
şoyuşkak Paytak.
şöl 1.Tarla, arazi. 2.Meydan. 3.Saha, spor alanı
şölee İzin.
şöleeçileer İzinli olmak, işe gitmemek.
şöleeleer İzne çıkmak, izne ayrılmak.
şöleen Sakin, rahat, huzurlu.
şöleennig Serbest, hür, meşgalesiz.
şöleergeer 1.Rahat edeceği bir yere gitmek. 2.Kendiyle baş başa kalmak.
şölülge Sürgün, sürme.
şölüttürgen Sürgün etme, sürgüne gönderme.
şöö-börü Çakal.
şöpteyer Şişmanlamak, göbek bağlamak.
şöybek Uzunca.
şöybeyer Genişlemek, yayılmak.
şöyer 1.Çekmek, germek, uzatmak. 2.Yavaş ve uzunca konuşmak.
şöyük Uzunca.
şöyülçek Uzunca.
şöyündü Bağırsak.
şpagat Kınnap.
şpion Casus, hafiye.
şpora Mahmuz.
şprits Şırınga, enjektör.
şrapnel' Şarapnel.
şrift Punto, karakter.
ştab Karargâh, kurmay.
ştat Kadro, personel.
ştativ Üçayak, sehpa.
ştempel' Damga, mühür.
ştepsel' Fiş, piriz.
ştopor Tirbuşon, burgu.
ştora Perde.
ştorm Fırtına.
ştraf Ceza.
ştrih Tarama çizgisi.
ştukaturju Sıvacı.
şturm Hücum.
şturman Seyrüseferci.
şturmovik Hücum, saldırı uçağı.
şturval 1.Dümen çarkı. 2.Çark.
şu Şuu! Pşuu!
şudurguu 1.Sebatkâr, diretken, ısrarcı. 2.İşgüzar, becerikli, pratik.
şuduruur Israr etmek, sebat etmek, direşmek, ayak diremek.
şuglaar Örtmek, üzerini kapatmak.
şuglak 1.Yorgan. 2.Battaniye.
şugul 1.Titiz, alıngan. 2.Kendine hâkim olamayan.
şugum Çizgi, hat.
şulaar Atı dehlemek, acele ettirmek.
şulbus Şeytan.
şulu 1.Bütün. 2.Bütün olarak, tamamıyla.
şulun Kutup likeni.
şuluñnaar Çocuk cıvıldamak.
şuluraar Şırıldamak.
şuluun Çevik, atik, hızlı.
şuptu Bütün, büsbütün, hep.
şuraar Atlamak, sıçramak, hoplamak.
şuramık Havai, hoppa.
şuramık Çağlayan, şelâle.
şurgukçu 1.Hafiye. 2.Kundakçı. 3.Dolandırıcı, düzenbaz.
şurgumal Kundaklama, suikast.
şurguulda Konsol, komodin.
şurguur Sokulmak, girmek, kalabalığı yararak geçmek.
şuru Boncuk.
şurulançak Kızarmış göz.
şuruş Turna balığı.
şutkumal Dökümcü, dökmeci.
şutkuur Metal dökmek.
şuudaar 1.İşler yolunda gitmek. 2.Alışmak.
şuudak Güreşte giyilen millî kıyafet.
şuudañ 1.postahane 2.posta
şuudar Sırayla yapmak.

şuugaar Gevezelik etmek, dedikodu yapmak.

şuugaazın Dedikodu, gevezelik, lâkırdı.

şuugay Kaplama.

şuujar Katar hâlinde gitmek, sıralanmak.

şuulgan Forum.

şuuraar 1.Akmak, akıp dökülmek. 2.Dalgalanmak, köpürmek.

şuurgan Boran, kar fırtınası.

şuuruun Ağaçtan yapılmış damıtma cihazı, imbik.

şuuşkak Birbiri ardından, art arda.

şuuştur Art arda, arka arkaya, birbiri ardından.

şuuşturuglug Aralıksız.

şuut 1.Doğru, gerçek. 2.Tıpkı, aynı.

şuvagançı İhtiyar kadın.

şüdüleñ Üç yaşında sığır.

şüdünze Kibrit.

şüglükçü 1.Galip, muzaffer, kazanan. 2.Lider.

şüglür Kazanmak, galip gelmek, yenmek.

şügümçüleer Tenkit etmek, eleştirmek.

şügümçülel Tenkit, eleştiri.

şüjüleer 1.Burnundan solumak. 2.Sızlanmak, ağlamaksı olmak.

şülüglel Manzume.

şülük Şiir, nazım.

şülükçü Şair.

şülükteer 1.Şiir okumak. 2.Şiir yazmak.

şünçük 1.Kalça kemiği. 2.Mafsal.

şüşpeñ Ağırkanlı, eli ağır, yavaş.

şüü Güherçile, potasyum nitrat.

şüüçe Keski, çelik kalem.

şüüdeer Masraf etmek, para harcamak.

şüüdel Masraf, gider, sarfiyat.

şüügü Adalet, yargı.

şüükçü Düzeltici, düzeltmek.

şüülde Birincilik.

şüüleñ Cılız, zayıf.

şüür I. Sık dişli tarak.

şüür II. 1.Filtre, süzgeç. 2.Süzmek, filtreden geçirmek.

şüür III. Karşılaştırmak, karşılaştırıp düzeltmek.

şüür IV. Bütünleştirmek, bir araya toplamak.

şüür V. Kazanmak, yenmek, galip gelmek.

şüüreer I. Süzmek, filtreden geçirmek.

şüüreer II. Sık dişli tarakla taramak.

şüürgedeer Hücum etmek, saldırmak.

şüüt Gaile, meşgale.

şüüttüg Gaileli, telâşlı

şüüştürülge Karşılaştırarak kontrol etmek.

şüve Emi? Tamam mı? Olur mu?

şved İsveçli.

şveytsar I. Kapıcı.

şveytsar II. İsviçreli.

 56

T

ta Bilmem!

taagı Keçelenme.

taakpı 1.Tütün. 2.Sigara.

taalaar Keyif almak, tadını çıkarmak.

taalal Keyif, lezzet, zevk.

taalay Damak.

taalıñ Heybe.

taan I. 1.Acaba! Sahi! 2.Çok, pek.

taan II. Alaca karga.

taar Torba.

taarar 1.Kesmek. 2.Kırkmak. 3.Uygun hâle getirmek.

taarımça Rahat, konfor.

taarzınar Memnun olmak, hoşnut olmak.

tabel' Liste.

tabletka Tablet.

tablitsa Tablo, cetvel.

taburetka Tabure.

taçka El arabası.

tadjik Tacik.

tadılaar Kahkaha atmak.

tafta Tafta.

tagan Sacayağı.

tahta Sedir.

tajı Prens.

tak Sert, katı.

takelaj Arma.

taksa Sabit fiyat, narh.

taksi Taksi.

takt I. Nezaket.

takt II. müz.Ölçü çizgisi.

taktika Taktik.

tal Söğüt.

tala Yan, taraf.

talaar I. 1.Kazanmak, elde etmek. 2.Bozmak.

talaar II. 1.Kötü. 2.Yasak

talant İstidat, yetenek, kabiliyet.

talon Kupon, fiş.

talgır Uzak.

talıyar Uzaklaşmak.

tamçık Rahat, huzur.

tampon Tampon.

tamı Uçurum, yar.

tana 1.Sedef. 2.Raptiye.

tanak 1.Burun kanadı. 2. Balık burnu.

tangens mat. Tangent.

tango Tango.

tanıjılga 1.Tanışıklık, aşinalık. 2.Bilgi verme, tanıtma.

tanır Tanımak, bilmek.

tanış Tanış, tanıdık, bildik.

tank Tank.

tanketka 1.Takoz. 2.Ayakkabı topuğu.

tankıçı Tankçı.

tantsı Dans.

tantsıçı Dansör, dansöz, dansçı.

tañ Bilmem!

tañdaş Kalkık burun.

tañdı Yüksek dağ, yüksek dağda ormanlık.

tañma Damga, mühür.

tañnıl Nöbetçi.

tap-bile Rahat, sakin.

tapoçka Terlik.

taptaar 1.Dövmek. 2.Ayaklarıyla çiğnemek. 3.Basarak düzeltmek.

taptıg 1.Lezzet, tat. 2.Hoş, güzel. 3.Ciddî, ağırbaşlı. 4.Tam.

tar Dar.

taraa-bıdaa Hububat.

taraa 1.Hububat, buğdaygiller. 2.Buğday. 3.is.ekmek.

taraaçın 1.Köylü. 2.Çiftçi.

taraajı Çiftçi, rençper.

taraar Dağılmak.

taradıkçı Yayıcı, propagandacı.

tarak Yoğurt.

tarakan Hamam böceği.

taramık Seyrek, nadir.

taran Bindirme, çarpma.

tarbagan Köstebek.

tarbıdaar Büyülemek.

tarır Ekin ekmek, bitkiyi dikmek.

tarif Tarife.

tariina Dua.
tariygi Adi, alçak, düzenbaz, dolandırıcı.
tarlaar Daralmak.
tarılga 1.Ekim, ekme. 2.Dikme, dikim. 3.Sürme, sürüm.
tarımal 1.Ekilen. 2.Dikilen.
tas 1.Kel, dazlak. 2.Çıplak, ağaçsız. 3.Çok güzel, mükemmel.
tas-arı Yaban arısı.
taskıl Sıradağ.
tastaar Tüyleri dökülmek.
taşkır Kulağı ağır işiten.
tatar Tatar.
tavaar Ağır, sakin.
tavak I. Esas, temel, öz.
tavak II. Tabak.
tavarjır Rastlamak, tesadüf etmek.
tavarılga Rastlantı, tesadüf, karşılaşma.
tayar Kaymak.
taybıñ Barış.
tayfun Tayfun.
tayga Tayga, ormanlı dağ.
taygak Kaygan, kaypak.
tayılbır Anlatma, anlatım, açıklama.
tayıs Kısa ot.
taz Leğen.
tazarar Kelleşmek.
te Yaban keçisi.
teatr Tiyatro.
tegerer 1.Dönmek, fır dönmek. 2.Keşfetmek, öğrenmek.
tehniktig Teknik.
tehnikum Teknik okul.
tehnologiya Teknoloji.
tejik Yem, gıda.
tek Cahil.
teknik Teknisyen.
tekst Metin, tekst.
telefon Telefon.
telefonnar Telefon etmek.
teleg Teleüt.
telegraf Telgraf.
telegramma Telgraf.
teleskop Teleskop.
televidenie Televizyon.
tema Tema, konu, mevzu.
tembr Müzikte ton.
temp Tempo.
temperatura Sıcaklık derecesi, hararet, ateş.
ten 1.Diken. 2. İğne.
tendiriir Sallanmak, yalpalanmak.
tenek 1.Şımarık, yaramaz. 2.Aptal, budalâ.
teniir Şımarmak, yaramazlık yapmak.
tennig İğneli, dikenli.
tennis Tenis.
tennisist Tenisçi.
tenor Tenor.
teorema Teorem, tanıtlama.
teoretiktig Teorik olarak, nazarî olarak.
teoriya Teori, kuram, nazariye.
tepkiiş 1.Merdiven basamağı. 2.Pedal.
teplohod Küçük gemi.
teppije Önceden, evvelden.
teptiner Ayaklarıyla bir şeye dayanmak, yaslanmak.
terapevt İç hastalıklar doktoru.
terapiya Terapi.
terek Kavak.
tereñ 1.Derin. 2.Yüksek.
terge Dört tekerlekli atlı araba.
tergiideeşkin Egemenlik, iktidar, hâkimiyet.
tergiidekçi Hâkim, hükümran.
tergiider Hükmetmek.
tergiilekçi İdareci, yönetici, hükümdar.
tergiin Mükemmel, âlâ, fevkalâde.
termin Terim.
terminologiya Terminoloji.
termit kim.Termit.
termometr Termometre, sıcaklık ölçer.
termos Termos.
terrasa Teras, taraça.
terror Terör.
terrorju Terörist.
teve Deve.
tevek-kejege Perçem.
tevek Uçlarına kıl sıkıştırılmış bir demirin ayaklarda sektirilmesiyle oynanan bir oyun.
tevene Çuvaldız.

tever Tepmek.
tevig 1.Tepik, ayakla vurma. 2.Çifte atma. 3.Merkez.
teviski Mesnet, dayanak, payanda.
tey Tepe.
teyleer Dua etmek.
tezis Tez, sav.
tıkva Kabak.
til Cephe gerisi.
tın 1.Can, ruh. 2.Hayat, yaşam.
tınar Nefes almak, soluklanmak.
tıngarar Nefeslendirmek, birine nefes vermek.
tınnıg Canlı.
tınış Nefes, soluk.
tınıştaar Nefesi kesilmek, nefes darlığı çekmek.
tınıştıg 1.Nefesli. 2. gr. Patlayıcı ünsüz.
tıpsır Bir hakkı vermek.
tırır 1.Tıka basa doldurmak. 2.Sıkıştırmak, kıstırmak.
tırık Peklik, kabız.
tırıkı Daire, yuvarlak, değirmi.
tırıñ Tıknaz.
tırtar 1.Çekmek. 2.Sigara içmek. 3.Vergi almak
tırtık Eğri.
tırtılaar 1.Tereddüt etmek, çekinmek. 2.Azalmak, çekilmek.
tırtım 1.Çekilme, azalma. 2.Cimri.
tırtıyar Eğilmek.
tırtkan Kıyma.
tırtkış Çengel.
tırtpa 1.Misine, olta iğnesi. 2.Karmuk.
tırttıjañnaar Seğirmek.
tırttınar Çekilmek, kurumak.
tırttırışkın Çekim.
tırttıytır Eğri.
tıva 1.Tuva. 2.Tuvalı.
tıvar bulmak, keşfetmek.
tıvıngır anlayışlı, zeki.
tıvış Bulma, keşif.
tıvızık Bilmece, bulmaca.
tibet Tibetli.
tif Tifo.
tig 1.Çatlak. 2.Dikiş yeri. 3.Kaynak yeri.
tiger 1.Dikmek, yerleştirmek, koymak. 2.Sürmek.
tigiişkin İmbikten geçirme, süzme.
tiglenir Çatlamak, yırtılmak.
tiileer Zafer kazanmak, galip gelmek, yenmek.
tiilekçi Muzaffer, galip.
tiilelge Zafer, galibiyet.
tik Sıfır.
tikçok Pek çok, pek fazla.
tikkileer Yarılmak, ikiye ayrılmak.
timin Kimyon.
tipograf Tipograf.
tipografiya Matbaa, basım evi.
tir Poligon, atış alanı.
tiraj 1.Çekiliş. 2.Tiraj, baskı.
tire Tire.
titan 1.Dev, büyük. 2.Titan.
titul 1.Başlık sayfası. 2.Unvan.
toçka gr. Nokta.
toda 1.Açık, sarih, net. 2.Etraflıca, ayrıntılarıyla.
todar Doymak.
todaraar Belli olmak, belirmek, anlaşılmak.
todaradışkın Kestirme, bilme, tayin etme, tanımlama, belirtme.
todargay Açık, sarih, belli, net.
todug Tok.
todug-dogaa Müreffeh, varlıklı, zengin.
togduk Toy kuşu.
togdunar Övünmek, böbürlenmek.
toglaar Ufalanmak, parçalanmak.
toglançı Kırıntı, kırpıntı.
tok elk. Cereyan, akım.
tokar' Tornacı.
tokpak I. Odun, kütük.
tokpak II. Kesik kuyruk.
tokpar Odun, kütük.
tol Toka.
tolokno Yulaf unu.
tom I. Fayda, menfaat.
tom II. (Kitap için) cilt.

tomaannıg Sakin, uslu.
tomaarıır Uslanmak, sakinleşmek.
tomat Domates.
tomuylaar Atamak, tayin etmek.
ton I. Elbise.
ton II. müz.Ton.
tonaar Soymak, haraca kesmek.
tonak Sürgü, tıkaç.
tonna Ton.
tonnanır Giyinmek.
toñ Çok, fazla.
tooju Hikâye.
toojuur Hikâye etmek.
tool Masal, destan.
toolay Ada tavşanı.
toolçu Masalcı, destancı.
toolçurgu Efsanevî.
toolga Müshil.
toomça Dikkat.
toomçoktanır Dikkat etmemek.
toonnug Galiba, her hâlde.
toor Dikkat etmek, dinlemek, kulak kesilmek.
tooruk Kozalak.
top Öz, ruh, mahiyet.
topografiya Topografya.
toponomika Toponomi, yer adları bilimi.
toptaar Tetkik etmek, dikkatle incelemek.
toptug Namuslu, dürüst, karakterli.
torf Turba.
torga Ağaçkakan.
torgaal Ceza.
torgaar Ceza vermek.
torgu İpek.
torlaa Keklik.
torlur Durmak, ara vermek.
tormoz 1.Fren. 2.Engel, mânia.
torpeda Torpido.
tort Pasta, turta.
tos I. Dokuz.
tos II. Akağaç kabuğu.
tos-karak Dokuz çukurlu ağaç kaşık.
tos-tañma Büyük kazan, fıçı.
toş Bir yaşında geyik.
toyaançı Seyyah, gezgin.
toyaar Gezmek, dolaşmak, seyahat etmek.
toylu Parlak, mükemmel.
tozan Doksan.
töder 1.Hepsini yemek. 2.Tükenmek, yok. olmak.
tödü Hep, bütün.
tögelçik Yuvarlak.
töjek Kütük.
tökpek Kısa.
töl Döl, yavru.
tölee Temsilci, mümessil.
töleede Madem ki, öyleyse.
töleer Ödemek.
töleptig Değer, lâyık.
tölevileer Proje, plân yapmak.
tölevilekçi Proje mühendisi.
tölevilel Proje, plân.
tölevir Ödeme, tediye.
tölge Fal, büyü.
tölgeçi Falcı, büyücü.
tönçü Son, sonraki.
töner Bitmek, sona ermek, tükenmek.
töögü Tarih.
töögüçü Tarihçi.
töögülüg Tarihî.
töögüür Hikâye etmek, naklet-mek.
tööreer Yanlış yapmak, hataya düşmek.
töp Merkez.
töpçüdülge Merkezileşme, tekelleşme.
töpçüür Merkezileşmek, bir merkezden yönetilmek.
töre 1.Töre. 2.Yapı, tarz, rejim, sistem.
töreen Doğmuş, doğan.
törel 1.Akraba, kabile. 2.Nesil, uruk, boy.
töreldeer Akrabasına misafir olmak.
törülde Doğum, doğurma.
törümel Doğuştan, yaratılıştan.
törüür Doğurmak, döl vermek, yavrulamak.
töş I. Döş, göğüs.
töş II. Kütük, kalas.
tötçeglel Savurganlık, israf.
tötçeleer Savurmak, israf etmek.
tövüt 1.Tibet. 2.Tibetli.
traditsiya Gelenek, görenek, anane, âdet, töre.

trafaret Kalıp, klişe.
tragediya Trajedi.
trahoma Trahom.
trakt Yol.
traktat 1.Tez. 2.Anlaşma.
traktor Traktör.
traktorist Traktörcü.
tramplin Tramplen.
tramvay Tramvay.
transformator Transformatör.
transkriptsiya Transkripsiyon.
transparant Pankart.
transport Nakil, taşıma, ulaştırma.
transportir İletki, açıölçer.
tranzit Transit.
tranşeya Siper.
trapetsiya Trapez.
trassa Hat, yol.
travma 1.Yara 2. Yaralanma.
trayektoriya Yörünge.
trener Antrenör.
trenirovka Antrenman, idman.
trest Tröst.
tribuna 1.Kürsü, alan. 2.Tribün.
tribunal Askerî mahkeme.
trigonometriya Trigonometri.
triko 1.Triko. 2.Külot.
trikotaj Trikotaj.
trilogiya Triloji.
trio müz.Trio.
trolleybus Troleybüs.
tropik Tropika.
truppa Trup.
tualet Tuvalet.
tuberkulyoz Verem, tüberküloz.
tuda 1.Sap, kabza. 2.Dümen, direksiyon.
tudar I. Kurmak, yapmak.
tudar II. Tutmak, dayanmak.
tudug 1.Bina, yapı, inşaat. 2.Yapma, kurma.
tudugju 1.İnşaatçı. 2.Doğum ebesi.
tudum 1.Yığın, tutam. 2.Avuç
tudum O kadar.
tuduş Bitişik, birlikte.
tuflya İskarpin, kundura.
tujurka Ceket.
tuk Bayrak, sancak.
tulaa Bataklık.
tular Cevaplamamak.
tulçur 1.Dövüşmek, savaşmak. 2.Cebretmek.
tulçuuşkun 1.Dövüş, savaş, harp. 2.Cebr, zorlama.
tuldur Zor soru sorma.
tulgan Mükemmel, çok iyi.
tulup 1.Tulum. 2.Aptal. 3.Asalak.
tuman Duman, sis.
tumboçka Komodin.
tundra Tundra.
tunnel' Tünel.
tuñ Kavkı.
tur Tur.
tura-soruk İrade, istem.
tura 1.Arzu, istek, iştah. 2.Kibir, mağrurluk.
turalaar Arzu etmek, dilemek, istemek.
turar I. 1.Kalkmak. 2.Durmak. 3.Yorulmak.
turar II. Tutup çekmek, söküp çıkarmak.
turaskaadır Adamak, ithaf etmek.
turaskaal Heykel, anıt.
turazında 1.Hür, özgür, serbest, müstakil. 2.Kibirli, mağrur.
turbaza Turistik üs.
turbina Türbin.
turguzar 1.Koymak, yerleştirmek. 2.Yapmak, vücuda getir-mek.
turguzug Sistem, yapı, tarz, düzen.
turguzukçu Sanatkâr, yapıcı.
turist Turist.
turizm Turizm.
turk Türk.
turkmen Türkmen.
turlag Durak, durulan yer.
turlagjır Yerleşmek.
turnik jim. Paralel.
turnir Turnuva.
turnugar Durulmak, tortusu çökmek.
turug Sarp, kayalı yer.
turuk Sallanan, sallantılı.
turum Durgun, sabit, daimî.

turuş 1.Yerleşme, koyma, konulma. 2.Pozisyon, durum, vaziyet, tutum.
tus 1.Ayrı, tek, ayrı olarak. 2.Özel, hususî.
tuskaylaar Ayrıştırmak, tahlil etmek.
tuskaylaaşkın 1.Cümle tahlili. 2.Ayırım.
tus-tuzunda Ayrı ayrı.
tut (Nehir için) donma.
tutkuuş Tutacak.
tuttalır Nehir buz tutmak, donmak.
tuugay Soyut, mücerret.
tuujuur Süpürge, süpürge otu.
tuuybu Kerpiç, tuğla.
tuyaa İnme, felç.
tuyul Son, nihayet.
tüleer Tülemek, tüy dökmek.
tümen Tümen, on bin.
tüñ Toplam, yekûn.
tüñneer Toplamak, bilânço çıkarmak.
tüñnel Bilânço, netice, sonuç.
tür Geçici, muvakkat.
türee Kira.
türeer Sefalet, yoksulluk çekmek.
türeg Sefalet, yoksulluk.
türemik Sefil, yoksul, biçare.
türk Türk.
türlüg Korkunç, dehşetli.
türü Kılık, çehre, görünüş.
türüder Korkutmak.
tüü Takım, komple.
tüvek Gaile, meşakkat, sıkıntı, güçlük.
tüveksiner Sıkıntı, meşakkat çekmek.
tvorog Lor, süzme yoğurt.
tyapka Çapa.
tyapkalaar Çapalamak.
tyubeteyka Takke.
tyul' Tül.
tyulen' Fok.
tyul'pan Lâle.
tyurkolog Türkolog.
tyurkologiya Türkoloji, Türklük bilimi.

U

uçastok Arsa, bölge.
uçilişçe Teknik okul, sanat okulu.
uçyot Sayma, hesap.
udaa Defa, kere.
udaa-daraa 1.Birbiri arkasından. 2.Çoğu kez, çoğu defa.
udaalajır 1.Birbiri ardından gelmek. 2.Yenişememek, aynı güçte olmak.
udar Utmak, yenmek, kazanmak.
udareniye Vurgu.
udarnik 1.Öncü, çalışkan. 2.Davul, trampet.
udav Boa yılanı.
udavaanda Az sonra, birazdan.
udavas Hemen şimdi, az sonra, çabucak.
udazın İp, iplik.
udmurt Udmurt.
uduk Kazanç, ikramiye.
udumzuraar Uyuklamak.
udur I. Hemen, derhal.
udur II. Karşı, aleyhinde.
udurgu Ön dişler.
udurlanır Karşı gelmek, karşı çıkmak.
udurtukçu Yönetmen, idareci, şef.
udurtulga Yönetme, idare etme.
udurtur Yönetmek, idare etmek.
uduur 1.Uyumak. 2.Uyuşmak.
ug Yön, istikamet, cihet.
ugaalga Anlama, kavrama.
ugaan-bodal Düşünüş, düşünme.
ugaan-kut Sağduyu, mantık.
ugaan Akıl, zekâ.
ugaangır Akıllı, zeki.
ugaanzıraar Ne yapacağını şaşırmak.
ugaar Anlamak, kavramak.
ugar Kömür gazı.
ugba 1.Abla. 2.Hala.
uglaar Yönelmek, yolunu tutmak.
uglanışkın Yönelme, eğilim, temayül.
uglekislota Karbonik asit.
uglerod Karbon.
uglevod Karbonhidrat.
uglevodorod Hidrokarbon.
ugro-finner Ugro-Fin.
ugulza Nakış, desen, motif.
uj Karayılan.
uja Kuyruk, uç.
ujar I. Uçurum, şelâle.
ujar II. Çökmek, yıkılmak.
ujar III. Uçmak.
ujar-heme Uçak.
ujar-saazın Uçurtma.
uju-bajı Ucu bucağı, ucu başı.
ujudar Alevlendirmek.
ujudukçu Pilot.
ujuduuşkun Uçuş.
ujuk İğne.
ujun İçin.
ujur 1.Esas, öz. 2.Adil. 3.Lüzum, gereklilik, ihtiyaç, zaruret. 4.Talih, kader. 5.Sebep, gerekçe.
ujurajılga Karşılaşma, rast gelme, görüşme.
ujurajır Karşılaşmak, rast gelmek, görüşmek.
ujural Vak'a, olay, hâdise.
ujur-duza Önem, ehemmiyet, değer.
ujurlug 1.Görevli 2.Gerekli.
ujurzuraar Bürokrasiye takılmak, güçleşmek.
uk I. Bahis mevzuu olan şey.
uk II. Soy, cins.
uk III. Çorap.
ukrain Ukraynalı.
uksaa Soy, cins, nesil.
uksus Sirke.
uktaar Anlamak, öğrenmek
uktug Asıl, nesil, ırk.
ulaaçı Arabacı.
ulaanot Kızamık.
ulaar Ulamak, bağlamak, birleştirmek.
ulaaraar Sayıklamak.
ulam Daha, daha da.
ulamçı Devamı, arkası.
ulamçılaar Devam etmek, sürmek

ulamçur Geçmek, sıçramak, atlamak.
ulamından Dolayı, yüzünden, ötürü.
ular Yabani hindi.
ulaştır Aralıksız, mütemadiyen, fasılasız, durmadan.
ulçumal Serseri, sefil.
ulçuur Serserilik etmek, boş gezmek.
uldaar Vurmak, dövmek.
ulduñ I. Çeyrek, dörtte bir.
ulduñ II. Taban.
uldurar I. Altına dikmek, astar dikmek.
uldurar II. Kesilmiş hayvanı bütünüyle pişirmek.
ulduruk Kurt, börü.
uldus Kılıç.
ulgadır Artmak, büyümek, çoğalmak.
ulitka Salyangoz.
ul'timatum Ültimatom.
ulu Ejder, ejderha.
ulug Büyük, yüksek, ulu.
ulug-añ Kızıl geyik.
ulug-ergek Başparmak.
ulug-hün Pazar.
ulun Sırık, çıta.
ulus Ulus, millet.
ulusçu Ulusçu, milliyetçi.
uluur Ulumak.
uluurgaar Kendini beğenmek, böbürlenmek.
un 1.Gövde, sap, namlu. 2.Nehir yatağı.
undaraar 1.Yorulmak. 2. Üzülmek, kederlenmek.
undaral Keder, hüzün, sıkıntı.
unitaz Leğen.
univermag Bonmarşe, büyük mağaza, market.
universaldıg Evrensel, üniversal.
universitet Üniversite.
ura I. Açıkgözlülük, hüner, marifet.
ura II. Uraa!
uran-çeçen Sanat konulu.
uran I. 1.Mahir, usta. 2.Ustalıkla, maharetle yapılan.
uran II. Uranyum.
urançur Ustalaşmak, mahirleşmek.
urar 1.Dökmek, serpmek. 2.Lâpa lâpa kar yağmak.
urjuk 1.Sebep, neden, vesile. 2.Sayesinde.
urna 1.Sandık. 2.Vazo.
urok Ders.
uru 1.Tabaka. 2.Ur.
urug-darıg Çoluk çocuk.
urug 1.Çocuk. 2.Kız çocuğu.
uruk Sırık.
uryuk Çir.
us Uz, usta, mahir.
uskuuş Kepçe.
ustav Tüzük, nizamname.
us-tıvış Zanaat.
uş Uç, son.
uşkajır Terkileşmek.
uşkarar Terkiye almak.
uşku Dağ eteği.
uşpa Çok ihtiyar.
uştuk Kenarlı, uçlu.
uştunçak Çıkmış.
uştur Çıkarmak, soyunmak.
utka Anlam, mana.
ütkukçu Karşılayıcı.
utkulda Karşılama.
utkuur Karşılamak.
utkuştur Karşı.
utopist Ütopist.
uttur Unutmak.
uuk Toz, kırıntı.
uur I. Kaldırabilmek, yükseltebilmek.
uur II. Kırmak, parçalamak, ufalamak.
uurgay 1.Çukur, kuyu. 2.Maden ocağı.
uuruk-suuruk Farklı zamanlarda
uuştaar Ovalamak, yumuşatmak.
uvaa Ole!
uvertyura Uvertür.
uya Yuva.
uyalaar Yuvalamak, yuva yapmak.
uyan Kuvvetsiz, zayıf.
uyaraar 1.Kederlenmek, hüzünlenmek. 2.Kuvvetten düşmek
uyaral Keder, elem, hüzün, üzüntü, gam.
uyarançıg Kederli, elemli, üzüntülü, efkârlı, mahzun.
uyezd Kaza, yerleşim yeri.
uygu Uyku.
uygu-dış Rahat, keyif, huzur.
uyguju Uykucu.
uygur Uygur.
uyo Uyy!
uyugar Gürültüden duymamak.
uzaar Uzamak.
uzak Uzak.
uzamdıgar Uzamak, gecikmek.
uzanıkçı 1.Usta, ehil, mahir. 2.Demirci.
uzanır Ustalaşmak.
uzar Sıvıyı almak.
uzbek Özbek.
uzun Uzun.
uzutkaar Yok etmek, ortadan kaldırmak.

Ü

üdeer 1.Geçirmek. 2.Uğurlamak. 3.Refakat etmek.

üdekçi 1.Refakatçi, uğurlayan. 2.Refakat etme.

üdelge Uğurlama, refakat

üder-boo Askerî top.

ügdereer I. Olgunlaşmak, geçkinleşmek.

ügdereer II. Yığılmak, çok olmak.

ügdergey I. Pek çok, yığınla.

ügdergey II. 1.Geçkin, çürümeye yüz tutmuş, çok olgun. 2.Köhne harap, viran.

ügek 1.Kulübe. 2.Gişe.

ügleer Kuşatmak, etrafını çevirmek, ortaya almak.

ügü Baykuş.

ügül 1.Talih, kader. 2.Dert, belâ, afet.

ügülüüt Beyinsiz, et kafalı, kalın kafalı.

üjeer Üstünü aramak.

üjeg Arama.

üjen Otuz.

üjügleer Heceleyerek okumak.

üjüglel Alfabe kitabı.

üjük I. Yanağın donması.

üjük II. Harf.

üjüür Üşümek, donmak.

üjüürlejir Final oynamak.

üldüreer Vıcık vıcık olmak.

üldürgey 1.Kırışık, buruşuk. 2.Mıncık mıncık, ezik.

üleer 1.Bölmek, taksim etmek, dağıtmak. 2.mat. Bölmek

üleg Ülüş, pay.

üleger sös Atasözü.

üleger Örnek.

ülegerleer Almak, benimsemek, özümsemek.

ülekçi mat.Bölen

ülelge 1.mat.Bölme. 2.Taksim, dağıtma.

ületpür Sanayi, endüstri.

ülettinig mat. Bölünen

ülüg Hisse, pay, ülüş.

ün 1.Ün, ses, seda 2.Oy, rey.

ündezileer 1.Kurmak, tesis etmek. 2. Kanıtlamak.

ündezilekçi Kurucu, bâni, müessis.

ündezilel 1.Temel, dayanak. 2.Çekirdek.

ündezin 1.Temel, esas. 2.Yerli

ündürtüngür Okunabilir, açık.

ündürük-kürik Eğri.

ündürüg Vergi.

ündürülge 1.Yayın. 2.Baskı.

üne Bedel, değer.

üneergedir Reddetmek, kabullenmemek.

üneleer 1.Bedellendirmek, kıymet biçmek. 2.Sitayişle bahsetmek, övmek.

ünelel 1.Takdir, sitayiş. 2.Değer, kıymet.

üner 1.Çıkmak 2.Büyümek. 3.Bitki yeşermek.

üngür Yüksek ve temiz

ünnüg Sesli.

ünümel Tabiî, doğal.

ünüş Bitki, nebat.

ünüüşkün Çıkma, çıkış.

üñgeer Sürünmek.

üñgerer Önüne oturtmak, koymak.

üñgerlejir Yığılmak.

üñgür İn.

üñgüür Hızlı yemek.

üñgüür Oymak.

üp 1.Paçavra, eski püskü. 2.Yağma, çapul, soygun, gasp.

üpçügen Çıplak.

üpteer Yağma etmek, gasp etmek, soymak.

üpteeşkin Yağma etme, soyma, gasp etme.

üptekçi Asi, çapulcu, yağmacı.

ür Uzun süre, mesafe.

ürdünçek Şiş.

üre Sperm, tohum.

üreer Bozulmak, çürümek.

üregdekçi Yıkıcı, tahripçi.

üregdel Yıkma, tahrip.

ürejidilge Tohumlama, dölleme.

üreldejir Gayret etmek, çabalamak.

ürelenir Döllenmek.

ürelik Bozulmuş, çürümüş.

üren Oğul, döl.

ürer 1.Üflürmek, üflemek. 2.Uğuldamak.

üre-salgal Ahfat; evlât.

üre-tüñnel Sonuç.

ürezin Tohum, tane.

ürgülçü Her zaman, daima, aralıksız.

ürgülçüleer Devam etmek.

ürgüür Ürkmek.

ürüleer Gürültü etmek, patırdamak.

ürüñ Çekirdek içi, yemiş içi.

üs I. Vaşak.

üs II. Yağ.

üskülejiişkin Çarpışma, müsaademe, karşılaşma.

üsperleer Yırtmak, parçalamak.

üstü Üst.

üş Üç.

üş-buluñ Üçgen.

üt Delik, oyuk.

üttüg-çarın Kalça kemiği.

üüje 1.Stok, kış zahiresi. 2.Yer altı serveti.

üüle 1.Kader, tecelli, yazgı. 2.Boyun borcu. 3.Külfet, cefa.

üülgedig Suç, kabahat.

üülgedikçi Şerir, habis, kötülükçü.

üülgedir Suç işlemek, kötülük yapmak.

üüredir Ufalatmak.

üüreer Ufalanmak.

üürgene Havyar.

üürmek 1.Küçük, parça parça ufalanmış. 2.Kesirli sayı.

üvür-savır Pılı pırtı, paçavra, eski püskü.

üvürerer Karmakarışık olmak, dağılmak.

üvürgey Karmakarışık saç.

üy-balay Nizamsız, düzensiz.

üye-çada Zaman, dönem, periyot.

üye-çerge Akran, yaşıt.

üye-düpte Eskiden, eski zamanda.

üye I. Taydaş, yaşıt, akran.

üye II. Zaman.

üyedeer Soğuktan donmak.

üyelejir 1.Taydaş olmak. 2.Dengi görmek.

üyen Nizamsız, düzensiz, dağınık.

üyer Su taşkını, sel.

üymeen İsyan, ayaklanma.

üymeençi Asi, isyancı.

üymeer 1.Kaynaşmak. 2.İsyan etmek, ayaklanmak.

üzeeleer Ağır ağır yürümek.

üzeer Yağlamak.

üzeeş Yağlık.

üzeeşkin Yağlama.

üzel Görüş, düşünce, fikir.

üzer I. 1.Tos vurmak, boynuzlamak. 2.Dayanmak, değmek.

üzer II. Koparmak, yırtmak, ayırmak.

üzeyer Eğilmek.

üzük-hovagan Kelebek.

üzük Kopuk, ayrık.

üzükteer 1.Parçalamak, bölümlemek. 2.Ara vermek. 3.Taksit taksit ödemek.

üzükteliişkin Ara, fasıla, teneffüs verme.

üzüm Kuru üzüm.

üzündü 1.Parça, pasaj. 2.Kırpıntı.

vagon	Vagon.
vagonetka	Vagonet.
vahta	Vardiya.
vaktsina	Aşı.
vakuum	Vakum.
vakuumnug	Vakumlu.
val's	Vals
valyuta	Döviz.
vandalizm	Vandalizm, tahripçilik.
vanil'	Vanilya.
vanna	Banyo.
vannalaar	Banyo yapmak.
varenye	Reçel.
variant	Varyant.
variatsiya	Varyasyon, değişim.
varvar	Barbar.
vassal	Peyk, uydu.
vatt	Vat.
vaza	Vazo.
vazelin	Vazelin.
vek	Yüzyıl, asır.
veksel'	Bono.
venerolog	Bevliyeci.
vengr	Macar.
vengriya	Macaristan.
verenda	Veranda.
verf'	Tersane.
vermişel'	Şehriye.
versiya	Versiyon, rivayet.
vertikal'	Düşey, şakulî.
vertolyot	Helikopter.
vestibül'	Lobi.
veteran	1.Emektar. 2.Gazi.
veterinar	Veteriner hekim.
veyalka	Patos.
vıklyuçatel'	Elektrik düğmesi.
vımpel	Flâma.
viktoriya	Viktorya (bitki).
vinegret	Rus salatası.
vinograd	Üzüm.
violonçel'	Viyolonsel.
virus	Virüs.
vişnya	Vişne.
vitamin	Vitamin.
vitse-admiral	Tümamiral.
vitse-prezident	Başkan yardımcısı.
viza	Vize.
vizit	Ziyaret.
vizmut	Vizmut.
vodka	Votka.
vodolaz	Dalgıç.
vodorod	Hidrojen.
vokzal	Gar.
voleybol	Voleybol.
voleybolçu	Voleybolcu.
volokno	Lif.
voronka	Huni.
vosk	Bal mumu.
voskresenye	(Gün için) pazar.
vol't	Volt.
voyenkomat	Askerlik şubesi.
vratar'	Kaleci.
vtornik	Salı.
vulkan	Volkan, yanardağ.

yaamı	Bakanlık.
yabloko	Elma.
yagaan	Gül.
yagaan-kök	Mor.
yagaan-püree	müz. Balar boru.
yadamık	Fakir, yoksul.
yadaraar	Fakirleşmek, yoksullaşmak.
yadaraaşkın	Yoksullaşma, fakirleşme.
yadaral	Yoksulluk, fakirlik.
yadarañgay	1.Fakir düşmüş, yoksul. 2.Verimsiz.
yadargay	Fakir.
yadu	Fakir, yoksul.
yadu-türeñgi	Sefalet, yoksulluk.
yahta	Yat.
yakut	Yakut, Saha.
yala	1.Kabahat, suç. 2.ceza
yalalaar	1.Suçlu bulma. 2.Cezalandırma.
yalalakçı	İtham eden, suçlayıcı, savcı.
yalımçok	Önemsiz, ehemmiyetsiz.
yambı	Ayrıcalık, imtiyaz.
yambılıg	1.Önemli, ehemmiyetli. 2.Ayrıcalıklı, imtiyazlı.
yamı	Sakağı, ruam.
yanvar'	Ocak ayı.
yanday	Mürekkep hokkası.
yanzı	1.Çeşit, tür. 2.Varyant, tip 3.Suret, tarz, şekil.
yanzı-bürü	Çeşitli, değişik, değişik şekillerde.
yanzı-yanzı	Çeşit çeşit, değişik şekillerde.
yançıñ	Çatı.
yançır	Sigara.
yañgan	Orospu, fahişe.
yapon	Japon.
yarmarka	Fuar.
yarus	Katman.
yarıjar	Konuşmak.
yarır	Konuşmak.
yasen'	Dişbudak ağacı.
yasli	Kreş.
yazı	Lânetli, mel'un.
yazı-söök	Irk
yazıtan	1.Kabile, boy. 2.Irk.
yazıtı-melegey	Kaplumbağa.
yefreytor	Onbaşı.
yeger'	Avcı.
yehidna	Avustralya kirpisi.
yepiskop	Piskopos.
yeretik	Zındık; kiliseden ayrılmış.
yesaul	Kazak yüzbaşısı.
yessantuki	Maden suyu.
yevrey	Yahudi, Musevî.
yevropeyji	Avrupalı.
yod	İyot.
yolka	Noel ağacı.
yozajok	1.Adî, rezil. 2.Haylaz. 3.Deli.
yozu-turguzug	1.Rejim, sistem.. 2.Tarz, yapı.
yozu	1.Tören, merasim. 2.Ayin. 3.Töre, âdet, gelenek. 4.Görgü.
yozugaar	1.Gereğince. 2.Göre. 3.Uygun olarak. 4.Emre uygun olarak.
yozulaar	Selâmlamak.
yozulal	1.Selâm. 2.Seremoni, tören.
yozulug	1.Gerçekten, hakikaten, sahiden. 2.Mecburiyet, zorunluluk.
yozuurgaar	Nazlanmak, kırıtmak.
yozuurgak	Nazlı, cilveli, kırıtkan.
yöreel	Dua, alkış.
yöreer	Dua etmek, alkışlamak.

Z

zabastovka	Grev.
zabastovşik	Grevci.
zaboy	Maden, galeri ucu.
zaboyşik	Madenci.
zaçyot	Sınav, imtihan.
zajigalka	is. Çakmak.
zal	Salon.
zalog	gr. Çatı
zaoçnik	Açık öğretim öğrencisi.
zapyataya	Virgül.
zaryadka	Sabah sporu.
zastava	Karakol.
zavhoz	Demirbaş müdürü.
zavod	Fabrika.
zebra	Zebra.
zenit	Şahika, zirve.
znaçok	Rozet.
zob	Kursak, guşa.
zona	Bölge.
zond	Sonda.
zontik	Şemsiye.
zoolog	Zoolog.